

Upravništvo: Ljubljana, Knafljeva
ulica 5. — Telefon št. 3122, 3123,
3124, 3125, 3126.
Inseratni oddelci: Ljubljana, Selen-
burgova ul. 3. — Tel. 3492, 2492.
Podružnica Maribor: Gosposka uli-
ca št. 11. — Telefon št. 2455.
Podružnica Celje: Kocenova ulica
št. 2. — Telefon št. 190.
Računi pri pošti: Ljubljana: Ljub-
ljana št. 11.842, Praga št. 78.180.
Vrten št. 105.241

JUTRO

Naročnina znaša mesečno Din 25.-
Za izvozništvo Din 40.-
Uredništvo:
Ljubljana, Knafljeva ulica 5. Tele-
fon št. 3122, 3123, 3124, 3125, 3126.
Maribor, Gosposka ulica 11. Telefon
št. 2440
Celje, Strossmayerjeva ul. 1. Tel. 65.
Rokopisi se ne vračajo. — Oglasi
po tarifu.

Sodba slovanskega Sokolstva

V nedeljo se je sestalo v Ljubljani vodstvo Slovanskega sokolske zveze. Na drugem mestu poročamo o poteku te važne seje, za našo javnost momentano najinteresantnejši odlomek pa smo zabeležili že v svoji ponedeljski izdaji, ko smo objavili izjavo Slovanske sokolske zveze o protisokolskem pastirskem listu naših škofov. Ta škofovska poslanica je z resolucijo vrhovne reprezentance slovanskega Sokolstva doživela novo obdobje, ki je tem bolj značilna in učinkovita, ker nosi na prvem mestu podpis starostne poljskega Sokolstva, grofa Zamojskega. S tem je ne le sijajno manifestirana solidarnost vsega slovanskega Sokolstva, marveč izpodbija to tudi trditvi pastirskega lista, da je jugoslovanski ali češkoslovaški Sokol nekaj drugega kakor poljski Sokol.

Znano je, na kako velik odpor je našel protisokolska poslanica v vsej jugoslovanski javnosti. Znan je tudi, da je bilo več sto duhovnikov, ki pastirski lista niso prečitali, in več sto cerkev, ki na ono januarjsko nedeljo niso bile spremenjene v zborovalnice proti taki zaslužni vsenarodni organizaciji kakor je Sokol. Odpor duhovščine in javnosti je bil utemeljen v zavesti in spoznanju, da so očitki pastirskega lista proti Sokolstvu skoz in skoz neutemeljeni in da za one, ki so dali zanj iniciativo, niso bili merodajni interesi vere in niti ne interesi cerkve.

Kdor je imel priliko slišati s priznane to čudno pastirsko pismo, se je moral čuditi, kako malo božje besede je v njem, kdor pa je imel priliko proučiti podrobne trditve naših škofov, se je moral zavzeti, kako lahkomišno in brez čute odgovornosti obsojajo škofje pavšalno vso organizacijo, ki ima v svojih vrstah tisoče in tisoče dobrih vernikov in moralno neoporečnih ljudi. Nobena konkretna obdolžitev, ki je na njih temeljila škofovska poslanica, ni vzdržala objektivne kritike in nepristranskemu sodniku ne bi mogla biti dokaz za obsodbo Sokolstva niti z verskega niti z moralnega vidika. Navedli smo v »Jutru«² že več primerov, kako neosnovani so razni očitki, vsebovani v pastirskem listu. In v poročilih o razpravah v banovinskem svetu smo pretekli teden omenili, kako je tudi boštanjski primer, ki ga je pastirski list navedel med najglavnejše grehe Sokolstva, v resnici bistveno drugačen. Ban dr. Marušić je sporočil na seji ugotovitve uradne preiskave, ki kažejo, da Sokol v Boštanj ni storil prav ničesar, nad čemer bi se mogli zastopniki cerkve ali celo drugi verniki upravičeno razburjati.

Ako iščemo pojasnila za nepremišljeni in neutemeljeni korak naših škofov, ga moramo dobiti le v tem, da so se cerkveni dostojanstveniki dali izbrabiti za politični klerikalizem. Ta ima že od nekdaj med svojimi sredstvi tudi brezobzirno zlorabo vere in cerkve. V politični zgodovini svoje ožje domovine imamo nebroj dokazov za to, tudi takšnih, ki so zelo podobni citirani protisokolskega pastirskega lista. Saj je v nekdajšnjih casih postalo že skoro tradicija, da so se škofovski poslanice, ki bi morale dati vernikom verske in moralne smernice, postavljale le prečesto v službo politike. Ali je to v prid cerkvi, pred vsem pa veri, je veliko vprašanje, ki je treba naj odgovoriti v vsakem pogledu zaničljivo. Ne more biti koristno za cerkev in vero, ako besede cerkvenih dostojanstvenikov, čeprav slavnostno izrečene s propovednice, nimajo drugačnega učinka nego politični proglas, o katerem je vsakomur dano na pristoje lo, da mu verjame ali ne.

Iz svoje politične zgodovine imamo tudi izkustvo, da politični klerikalizem odklanja in pobija vsak pokret in vsako organizacijo, ki se mu nečeta ali ne more vdinjati. Zanj brezobzirno velja geslo, ki smo ga v dobah klerikalne strahovlade tolikokrat slišali: Kdor ni z nami, je proti nam. Sokolstvo ne siuži in ne more služiti nobeni strankarski politiki. Zato si je tudi že zdavnaj nakopal najostrejšje nasprotstvo klerikalne stranke, ki je vprejala proti njemu tudi cerkve, kadar in kjer je le mogla.

Tudi zadnje škofovsko poslanico proti Sokolstvu moramo razumeti le, ako vzamemo, da so gg. škofje zavedno ali nezavedno ravnali v službi politike. Poskusi te nove protisokolske ofenzive se je izjavil še bolj, kakor so se vsi prejšnji. Zadnji in morda najhujši udarec so dobili po nedeljski resoluciji, ki je pokazala, da obsoja napad na Sokolstvo vsa ogromna sokolska armada slovanskih narodov. Tudi poljski Sokol se je pridružil tej obsodbi, oni Sokol, ki je ob svojem zadnjem zletu prejel apostolski blagoslov od samega papeža.

Krvav spopad med Armenci v Franciji

Grenoble, 27. februarja AA. Tukajšnji Armenci so slavili svoj narodni praznik, ko je nenadoma vrla v dvorano skupina armenskih komunistov. Prišlo je do spopadov z noži, pri čemer so enega ubili.

Novi amandmani k finančnemu zakonu

Celotni državni proračun se poviša za 556.364 Din — Novi krediti za dravsko banovino

Beograd, 27. febr. p. Finančni odbor Narodne skupščine je zasedal danes ves dan ter je razpravljaval o nekaterih novih amandmanih, ki so jih predložili finančni ministri in posamezni poslanci k finančnemu zakonu in državnemu proračunu. Po amandmanih, ki jih je v sporazumu s vlado predložil finančni minister, se poviša skupna vsota državnega proračuna za 556.364 Din, od česar odpade na vrhovno državno upravo 300.000 Din. Istočasno se znižajo izdatki za državne dolgeve za 5 milijonov dinarjev. Krediti kmetijskega ministristva se povečajo za 3.700.000, ministristva za socialno politiko in narodno zdravje pa za 1.556.364 Din.

V okviru teh novih kreditov se povečajo krediti za senat za 300.000 Din. Znižanje odplačila državnih dolgov za 5 milijonov se nanaša na 5-odstotne obveznice za urečevanje agrarnih omošajev v Južni Srbiji in Crni gori. Pri viš. dež. sodišču v Ljubljani se odobri virmanjanje postavke v višini 14.972 Din v okviru stroškov za kazenski postopek. Ti stroški se znižajo za to vsoto, zato pa se povečajo izdatki pri zamenjavi zemljišča z mestno občino v Pljuju za Din 10.475. Razen tega se iz gornjega zneska krijejo primanjkljaji, nastali zaradi vlovov odnosno tatvin pri blagajni okroglega sodišča v Ljubljani v 3 Din, v Novem mestu 677 Din in pri sreskem sodišču v Ljubljani 3.157 Din. V finančnem ministristvu se povečajo krediti za gospodarska podjetja za 3.100.000 Din. Za isto vsoto se znižajo stroški za izdelavo cigaretnega papirja.

Prometnemu ministru se odobri virmanjanje kreditov brez finančnega efekta. Kmetijskemu ministristvu se povišajo krediti za 3.700.000 Din, od česar odpade na dravsko bansko upravo kredit za enega veterinarskega svetnika in enega veterinarskega pristava. Državni protezni delavnici v Ljubljani se poveča kredit za 9.880 Din, od česar je določenih za prehrano invalidov 4.380 Din, za poštnino in slične izdatke pa 5.000 Din. V resoru ministristva za socialno politiko je povečan kredit dravski bankski upravi za 38.000 Din za dnevničarje in pogrebne uradnike, pri brezdnih izdatkih pa je povečan kredit za državno helnico v Ljubljani za 24.000 Din za dva duhovnika. Prometnemu ministristvu je odobreno, da rezervira na račun uprave državnih železnic za dobavo železnega materiala na Poljskem 2.083.048 evlarskih frankov na račun dobave tobaka Poljski. Poseben člen daje ministrom pravico, da v okviru odobrenih kreditov in predvidenega števila državnih uslužbenec svojega resora postavljajo in premeščajo državne uslužbence, računajoč pri tem tudi banke uprave in ostale državne ustanove. Čl. 63 določa, da se §§ 429 in 438 zakona o obitih z dne 5. marca 1931 z dnem uveljavitja tega zakona ukineta in obave zakoni odnosno odredbe, ki so bile z omenjenima členoma ukinjene.

Prav tako določa pos. ben amandman, da se z uveljavitvijo tega zakona ukine obvezno zavarovanje občinskih uslužbenec in služiteljev za primer bolezni in nezgode.

Oboroževanje Madžarske

Odkritja madžarskega socialističnega publicista o imperialističnih in militarističnih ciljih madžarske gospode

Dunaj, 27. februarja. d. Madžarski socialistični publicist Ladislav Fenyes je objavil v »Arbeiter Zeitung«² daljši članek pod naslovom »Budimpeštansko ognjišče požara«. V članku poudarja, da skuša že šest let ob vsaki priliki opozarjati evropsko javno mnenje na Budimpešto, kjer je ognjišče nove evropske vojne, ker se madžarska protirevolucija sistematično pripravlja nanjo. Pisec navaja, da je takoj po prevratu preplavila madžarska gospoda, ki je prej bivala na ozemlju naseljenem po drugih narodih, v strahu pred ljudsko jezo madžarsko glavno mesto, kamor so prišli v še večjih množicah, ko so po tranonski pogodbi nasledstvene države postavile v urade lastne intelektualce. Iz Budimpešte je bilo takol nato razprostrto po odgrnjenih pokrajinah omrežje tajnega madžarskega irendističnega pokreta. Na Madžarskem se otroci v šolah uče le o veliki Madžarski. Komitat Fogaras, v katerem prebiva do 95 odstotkov Rumunov, in komitata Lipta in Arva, v katerih prebiva do 80 odstotkov Slovakov, se proglašajo kot »sveta madžarska tla«, ki jih je prokleti sovražnik zasedel le začasno. V pevskih urah se vlija otrokom v glavo vojna romantika in pri šolskih izletih se igrajo 8-letni dečki že vojno. V starosti od 16. do 22. leta mora biti vsak mladenič na podlagi zakona o telesni vzgoji član »Leventev«, kjer so instruktorji oficirji. Vsaka občina je dolžna, da preskrbi pouk v tej organizaciji vezbalščice in opremo. Ako mladina ne pride k vezbalnji, se kaznujejo starši ali skrbniki z globo, ki se iztirjuje skupno z davki. Leventi ni ničesa drugega kakor vojaški kader, ki nima samo v evidenci vse mladine na Madžarskem, temveč jo tudi vzgaja.

Po tranonski mirovni pogodbi sme imeti Madžarska samo najemniško vojsko 35.000 mož. V nasprotju s tem pa je gotovo, da madžarska vojna že 10 let nima nobenega najemnika, ker se vrši njeno izpopolnjevanje.

nje z rednimi nabori doraščajoče mladine, ki se pošlje po dveh letih na dopust, da napravi prostor mlajšim letnikom. Sedaj so v službi mladeniči, stari po 25 in 26 let. Na Madžarskem so vse vojašnice nabito polne, na podlagi česar se more sklepati, da je zbranih nad 60.000 vojakov.

Poleg več tisoč oficirjev, ki vodijo vezbanje in Leventi, so polna tudi vsa mesta in celo vasi orožnikov, rečnih in območnih straž. Včasih je zadostovala orožniška patrulja petih mož za pet ali šest vasi. Danes ni na Madžarskem nobene vasice z dvema cestama, v kateri bi ne bilo najmanj šest orožnikov. V občinah s 600 prebivalcev jih je najmanj 10 do 12, v krajih z več ko 1000 prebivalcev pa po 40. V malih pokrajinskih mestih, ki imajo manj kakor 10.000 prebivalcev, je poleg krajevne državne policije še po cela stotinja orožnikov, ki so obenem vsi vojak. V Budimpešti se v pripravi s pomočjo agentov provokatorjev komunistične zarote, ki dajejo povod za nadaljnje povečevanje žandarmerije in policije. Nadstevilna artiljerija je spravljena pri rečnih stražah. V Tetenju. Komornu, Oerkenyju, so bile zgrajene ogromne podzemeljske utrdbe, kjer se kupijo municija, ki jo neprestano kupujejo in proizvajajo tudi doma.

Treba si je jasno ogledati pocestne škroplilnice v Budimpešti, ki imajo najdražje motorije in naimočnešje jekleno ogrado. Ti avtomobili so tako zgrajeni, da je treba od stranih samo sodo, pa se lahko takoj nanje montira najtežji top. Pod Gombosovo vladjo so tudi železnice prišle popolnoma pod vojaško vodstvo. Povsod se vidi mrzlično pripravljanje, da bi se izrabila prva prilika za vojaški pohod laiščnih držav. Temu namenu je služila tudi ponesrečena hirtenberška dobava orožja. Tudi letala, ki so v višini 6000 metrov preletela Avstrijo, so bila določena za isti namen.

Nemški parlament gori

Berlin, 27. februarja. sp. Nocoj kmaču po 22. uri je nastal v poslopju nemškega parlamenta požar, ki se je zbliskovito naglo širil ter je v par minutah zajel skoraj ves glavni trakt. Predno so ogenj sploh opazili, je bila že vsa glavna kupola v plamenih. Vse berlinsko gasilstvo je bilo takoj alarmirano ter je nastopilo z vsem svojim orodjem. Po številnih ceveh so začeli sipati na ognjišče sline množice vode. vendar pa ob uri, ko to počemo, ognja niso mogli niti omejiti in divja z vso silo razbesnelega elementa dalje. To daje povod govoricam, da je bil ogenj podaknjen ter da so požigalci polili poslopje z bencinom ali kako drugo gorljivo snovjo.

Samomor ravnatelja madžarskih železnic

Budimpešta, 27. februarja d. Včeraj se je ustrlel v svoji pisarni ravnatelj madžarskih državnih železnic Szentivanyi, ki

Pakt Male antante pred Narodno skupščino

Beograd, 27. febr. p. Danes dopoldne se je vršila kratka seja Narodne skupščine. Predsedoval ji je podpredsednik dr. Hranbegović. Po odobritvi zapisnika in rešitvi nekaterih tekočih zadev je Narodna skupščina prešla na dnevni red in sklenila, da se bo vršila prihodnja seja v sredo dne 1. marca ob 10. dopoldne. Na dnevnem redu bo razprava o paktu Male antante, ki ga je pred par dnevi predložil zunanji minister. Skupščinski odbor, ki je bil določen za proučitev tega zakonskega načrta, s katerim se bo ta pakt ratificiral, je svoje delo že končal in predložil Narodni skupščini svoje poročilo. V imenu skupščine bo poročal narodni poslanec dr. Bogoljub Kujundžić, v imenu posameznih polarskih klubov pa bodo govorili gg. dr. Ninko Perić, Ivan Mohorić, dr. Ivan Peleček, dr. Nikola Nikić, Stavo Trpković in Nikola Preka. Govore bo prenašala beograjska radio-postaja za vso državo.

Krvava nedelja v Nemčiji

Obračunavanje hitlerjevcev s političnimi nasprotniki — Tajna mobilizacija narodno-socialističnih napadalnih oddelkov

Berlin, 27. febr. d. Včeraj je volilna borba malone dosegla vrhunec. Vse politične stranke in organizacije so priredile velika zborovanja. Govore ministrcev so prenašali po radiju.

Centrum je imel veliko zborovanje v Frankfurtu, ki sta se ga udeležila tudi prelat Kaas in predsednik bavarske ljudske stranke Schaffer. V zadnjem času je Schaffer silno ostro nastopal proti centralističnim tendencam nacionalnega režima, včeraj pa je govoril nepričakovano zelo pomirjevalno. Zavračal je očitke glede bavarskega separatizma in dejal, da je Bavarska močnejša velikomnošne ideje. Obenem je govoril o vprašanju monarhije in izjavil, da monarhična ideja ni v skladu z idejo strankarske politike. Kar se tiče vesti o raznih ukrepih, ki bi naj bili naperjeni proti Bavarski, je izjavil, da ima že 48 ur pri sebi pismen dokument, po katerem Hindenburg ne bo izdal nikake odredbe proti Bavarski ali kakršnikoli drugi državi, dokler politična borba ne bo prekoračila meji, ki jih določa ustava. Govoril je nadalje o potrebi, da se ustvari delovna večina v parlamentu, in se zavzemal za parlamentarno vladno. Prišel je čas, ko so se pričele zbirati vse nacionalne sile in le koncentracija konstruktivnih sil more polno vplivati na razvoj Nemčije.

Včerajšnja nedelja je potekala v znamenju najhujšega političnega terorja. V Berlinu in ostali državi so spopadi političnih nasprotnikov zahtevali 8 smrtnih žrtev, med njim dva pristaja narodnih socialistov, 1 pristaja »Reichsbannerja«² in pet članov komunistične stranke. Razen tega smrtnih žrtve je bilo v teku raznih spopadov še 15 oseb hudo, okoli 100 pa lahko ranjenih.

Včeraj je prišlo do mnogih spopadov med raznimi političnimi skupinami. Ko je korakal včeraj popoldne po cesti v Elberfeldu oddelek hitlerjevskih napadalnih čet pod policijsko zaščito, je padel iz neke hiše proti njemu strel. Dosej se ni dognalo, ali je bil namenjen hitlerjevcem ali policiji. Polcija je na strel odgovorila s splošnim streljanjem, pri čemer sta bili dve osebi ubiti, ena hudo, dve pa lažje ranjeni. Lažje sta bila ranjena tudi dva hitlerjevca. Snovi sta bila ob istem času izvršena dva napada v neki manjši ulici v

vzhodnem berlinskem predmestju, kjer prebivajo skoraj sami komunisti. Popolnčista prikorakala dva oddelka hitlerjevcev pred dve kavarni in poslala vanj patrulji, ki sta nevarno ranili lastnika obeh kavarn, znana komunisti. Nato so napadali izginili brez sledu.

V Lindentelu pri Darmstadtu so v spopadu med narodnimi socialisti in republikanci nekega hitlerjevca zabolili. V Hamburgu je bilo več hitlerjevcev ranjenih pri streljanju, ki je nastalo pri hitlerjevskem ebhodu. V Kölnu so našli ustreljenega nekega komunisti.

V političnih krogih v Berlinu kroži tresnuto tajno povelje narodno-socialističnega voditelja skupine napadalnih oddelkov Berlin-Brandenburg, ki odreja, naj se nekateri oddelki te skupine takoj umaknejo iz Berlina v posebne prostore v predmestjih. Te priprave se vršijo baje zelo tajno in previdno, tako da bi jih nasprotniki ne opazili. Orožje bodo ti oddelki dobili v novih prostorih. Kakor pravijo, bodo ti napadalni oddelki dobili dne 5. ali 6. marca povečje za splošno akcijo. Pri tem bodo baje brezobzirno uporabljali orožje. Ali je ta lista samo mistifikacija, se za sedaj ne more ugotoviti. Z druge strani se je izvedelo, da se slične koncentracije napadalnih oddelkov pripravljajo tudi v drugih skupinah. Ker je pred dnevi neki narodno-socialistični poslanec izjavil, da v Nemčiji brez šentjernejske noči ne bo re, da ljudje še bolj verjamejo tem govoricam, ker smatrajo za premikanja narodno-socialističnih oddelkov za prve priprave.

Notranji minister je prepovedal uvažanje in prodajanje strasbourških listov »Dernieres Nouvelles«² in »La République«. Vlada je tudi prepovedala komunistični organ »Die Rote Fahne«² do 15. aprila.

»12-Uhr Blatt«² poroča, da bo v kratkem v vseh Nemčiji razglašeno politično premirje. Vlade stranke so se po tej vesti sporazumele, da bo drž. predsednik Hindenburg po volitvah izdal numo odredbo o državljansem premirju, ki bo veljala do pričetka prihodnjega leta. S to naredbo bodo prepovedana vsa javna zborovanja pod vedrim nebom in v zaprtih lokalih. Politična aktivnost posameznih strank bo na ta način zelo omejena. Stroge določbe bodo uveljavljene tudi za tisk.

Viljemovi restavracijski načrti

Zakulisne intrige nemških monarhistov — Viljem proti svojemu sinu — Hitler skrbi za sebe

Berlin, 27. febr. d. O posetu soproge bivšega cesarja Viljema, Hermine, pretekle dni v Berlinu, se doznajajo sedaj podrobnosti, ki dokazujejo, da so se razmere v bivši cesarski rodbini zelo poostrele. Znano je, da so zastopniki stare konzervativne smeri Hugenbergovi nemški nacionalci, »Stahlhelm«² in Papea s svojo ožjo družbo, pripravljali načrt o obnovi hohenzollernskega cesarstva, kakor tudi, da je bil državni predsednik Hindenburg o tem načrtu obveščen. Izvedba tega načrta je zadelna na zaprko, na zaprigo Hindenburga na republikansko ustavo, monarhisti pa so računali tudi s to težkočo in so bili mnenja, naj bi v danem primeru Hindenburg odstopil, da da bi si ne otežilo svoje vesti, ter napravil prostor hohenzollernski restavraciji. Po tem načrtu naj bi bivši prestolonaslednik najprej kandidiral za mesto državnega predsednika po zgledu Napoleona III., ki je bil izvoljen za predsednika francoske republike ter se je nato l. 1852 vsedel na prestol svojega strica. Ta načrt je bil v toliko nepopoln, ker bi bil potreben za imenovanje bivšega prestolonaslednika za predsednika kandidata pristane narodnih socialistov. Hitler se je doslej izogibal javni izjavi glede obnove hohenzollernskega cesarstva, del njegovih pristajev sicer simpatizira s to mislijo, večina pa je nasprotna. Sedaj, ko je Hitler prišel na oblast bi

mu nikakor ne bilo ljubo, da bi se v prid Hohenzollerncem umaknil na drugo mesto. Obenem je bil iz Doornu sporočen tudi protest proti načrtu, po katerem naj bi bivši prestolonaslednik kandidiral za predsednika. Svoj ugovor je Viljem II. utemeljeval najprej načelno, kakor da bi bila kandidatura dediča krone nezdružljiva z d-hom legitimizma, sedaj pa se je izkazala resnica, da bi Viljem II. sam raj zopet postal cesar, iz okolice prestolonaslednika so se namreč razširile govorice, da ta misel ni bila rešena v Viljemovi glavi, temveč je izšla iz njegove častiliepne soproge Hermine, ki bo rešiti nemško krono zase. Ta nastop Viljemove soproge je dovedel tudi do spora med njo in prestolonaslednikom soprogo Cecilijo, ki se obiskom v Doornu posledno izogiba in ki se tudi ni zmenila za prihod Hermine v Berlin. Poset Viljemove soproge v Berlinu je imel namen, da bi priuči la Hitlerja za bivšega cesarja in njegove restavracijske načrte. Na sestanku v hiši soproge nemškega poslanika v Moskvi, Dirksena, je ostal Hitler neomajen, ker si noga ne predvidev dosege svojih najvišjih ciljev pokvariti lastnih načrtov. Tudi Papea ne bo mogel ničesar izpremeniti na tem odločilnem stališču Hitlerja in bi mogel k večjemu doseči, kakor zatirajoče v pončespešili izvedbo kočnih hitlerjevih namenov, namreč vzpostavitev diktature.

Zaupnica francoski vladi v senatu

Francoski senat je pristal na znižanje vojaških kreditov v obsegu, kakor ga je sprejela poslanska zbornica

Pariz, 27. januarja. AA. Senat je dopoldne pri drugem čitanju načrta o provizorni dvanaestini načel vprašanje kreditov za narodno obrambo, pri katerih je v prvem čitanju odklonil v poslanski zbornici sprejete redukcije. Vsi trije predsedniki narodno-obrambnih odborov senata so po vrsti v svojih govorih izrazili bojazni, da bi bilo za Francijo usodno, če se bi v sedanjih nepetosti mednarodnega položaja znižali krediti za narodno obrambo. Vsi trije so naglašali potrebo po ohranitvi sedanjih obrambnih sil, ki so že tako znižane na minimum.

Predsednik finančnega odbora senata Caillaux se je nato zavezal za redukcijo kreditov, češ, da je rešitev domovine prav tako tudi odvisna od finančne obnove. Nato je govorilo še več senatorjev desnice in srede, ki so vsi zahtevali, da ostanejo vojaški krediti nedotaknjeni.

Predsednik vlade Daladier je izjavil, da je vlada zaslila obe zbornici in sklenila postaviti zaradi redukcije vojaških kreditov vprašanje zaupnice. Nato je dokazoval, da je znižanje vojaških kreditov potrebno zaradi preureditve vojaškega sistema. Ob

vezal se je, da bo načrte o tej preureditvi predložil še pred koncem marca. Nato je pobijal bojazni, ki se kaže v izjavah senatorjev. Francija se bori, je naglasil, da zmaga v Ženevi teza o razorožitvi, hkratu pa tudi teza o učinkoviti kontroli vseh narodov nad to razorožitvijo. Mi se lojalno trudimo, da se razorožitev doseže, in prav tako pričakujemo lojalnosti tudi od vseh drugih. Takšno je stališče glede vlade v ženevskih razpravah. Mi zahtevamo, da pridejo vojaške prureditve na dnevni red pri razpravah o vojaških efektivih. Ali bomo uspehi, ne vem, toda vztrajali bomo v boju za zmago naših plemenitih misli, v katerem nismo sami na svetu.

Mislimo, je nadaljeval Daladier, da ne bomo zanemarili varnosti države, vzlic temu pa smemo straneti po tem, da dogradimo manj drago obrambno orođe, kakršno je sedanje.

Nato se je vršilo glasovanje, ki ni prineslo presenečenja. Za vlado je glasovalo 180 senatorjev, 118 pa proti njej.

Senat je s tem pristal tudi na znižanje vojaških kreditov.

Sklepi vodstva Zveze slovanskega Sokolstva

Reorganizacija Zveze z novim statutom — Sprejem Junakov v Zvezo zaenkrat odklonjen — Letošnje velike prireditve — Proti škofovski poslanici

Ljubljana, 27. februarja. V nedeljo se je ves dan vršila v Narodnem domu, v prostorih Ljubljanskega Sokolstva, seja predsedstva najvišje slovanske sokolske organizacije, Zveze slovanskega Sokolstva. Zastopana so bili po svojih predstavnikih tri najjačja združenja, in to: Československa Obec Sokolska, Zvionček Sokolstva v Polse in Savez Sokola kraljevine Jugoslavije. Dalje je bil seji prisoten tudi starosta ruskih Sokolov brat R. Drajling kot gost in člani Savezne uprave, ki bivaljo v Ljubljani.

Dnevni red je obsegal poleg važne razprave o notranji reorganizaciji Zveze in ureditve prosvetnega dela ter morebitne ustanovitve drugih potrebnih odskov tudi poročila načelnosti o IX. vsesokolskem zletu, ki je bil prireditelj tudi po Zvezi in so vse v njej udeležene organizacije na njem dejansko sodelovale. Dalje se je moralo raziti vprašanje sprejema bolgarskih Junakov v Zvezo, urediti nekatere tehnične zadeve glede tekem, potem glede sedeh Zveze ruskih Sokolov za mejo, Slovansko Sokolstvo pa je smatralo kot svojo dolžnost, da zavzame svoje stališče nasproti poslanici katoliških škofov v Jugoslaviji, naprereni proti jugoslovanskemu in vobče vsemu Sokolstvu.

Zborovanje je vodil uradujoči podstarosta Zveze, starosta poljskih Sokolov Adam Zamojski, dalje so bili navzoči poleg zveznega tajnika Vincenca Stjepanaka iz Prage za COS bratje: starosta COS dr. Stanislav Bukovski, načelnik Helel in prosvetar Krejčić, za poljsko Sokolstvo podstarosta Vitold Tyrakowski iz Varšave, za jugoslovansko Sokolstvo I. podstarosta Gangl, drugi podstarosta Paunković, načelnik Ambrožič in prosvetar dr. Belajčić, za Ruse Drajling. Po uvodnih besedah br. Zamojškega, ki se je spomnil predvsem vsesokolskega zleta v Pragi in izrekel COS še enkrat zahvalo za prireditve tako velike sokolske manifestacije ob priliki 100-letnice Tyrsevega rojstva, je predsedstvo počastilo spomin umrlih sokolskih delavcev Lukiča, Dembskega ter predsednika Mednarodne telovadne zveze Cazaleta. V svojem poročilu je predstojatelj spregovoril nekoliko besed o splošnem položaju v Evropi, prešel nato na razmere v posrednih sokolskih zvezah zlasti med Lužickimi Srbi ter slednjež omenil tudi poslednjo prireditve Zveze, smučarske tekme v Bohinju od 17. do 19. t. m.

Predsedstveno seja je trajala od 9. ure dopoldne do pol 14. ter popoldne od 15. do pol 19. Razprava je bila ves čas o vseh točkah dnevnega reda živahna, nakar so bili napravljeni nastopni sklepi:

1. Predsedstvo Československe Obce Sokolske izdela v vseh podrobnostih osnutek novega statuta Zveze slovanskega Sokolstva z vsemi potrebnimi pojasnili, nakar se bo o tem predmetu razpravljalo na prvi prihodnji seji predsedstva, vsa v Zvezi udeležena združenja pa prejmejo osnutek pravosodno, da lahko zavzamejo po svojih organizacijskih organih nasproti njim svoje stališče.

2. Poročila uradujočega namestnika bolnega načelnika dr. Vanica brata Agatona Helelja o IX. vsesokolskem zletu ter poročila zastopnika Zvezinega načelnika na III. slovanskih smučarskih tekmah v Bohinju od 17. do 19. t. m.

Afera Sehffeller!

Dunaj, 25. februarja.

Ko je bila izročena energična nota Francije in Anglije avstrijski vladi v zadevi tinitastva orožja za Madžarsko, je završila v nacionalistični javnosti. Podčrtavati se je ultimativni značaj note in odklanjala se je kontrola vesela, o izvršitvi zavzete vrtnice orožja in zlasti zahteva, da mora avstrijska vlada s slovensko prislogo nadomestiti izjavo potrdi točno izvršitve stavične zahteve v določenem roku. Pisalo se je o poseganju v suvereniteto avstrijske države, kar mora Avstrija odkloniti, se bolj kakor Avstrija sama je bilo isto pesem italijanske časopise: da ni zaostajala Madžarska, skoro ni treba omenjati.

Francija in Anglija sta svoje stališče ublažili in priporočili kancelarju Dollfussu, da se je izvil iz prav kolovozne situacije. Nacionalistično časopisje celo naravnost piše o Dollfussovi zmaji. Toda z nepriznanim naglasno se je pokazalo, da je bila prvotna zahteva razpisnih uradnih pismen in za resnično rešitev hitenberške afere potrebna razkritje se je namreč neverjetno poskus, izgrati likvidacijo afer s prevaro kakor se o enaki še ni čulo v mednarodnem svetu. Vagoni z orožjem naj bi se nestrastno po stranski progi preko Asperga in Fehringa v Italijo gredli po naj bi se v Wiener Neustadtu »apomotoma« premaknili na šopronski tir in se dejansko prepravili v Šopron na Madžarskem. Tam bi se vagoni raztovarjali in bi se prazni, toda opremljeni s plombo, prepeljali v Italijo, kjer bi se prazni vagoni sprejeli kot tovar vmenega orožja.

Zopet so bili avstrijski socialni demokrate oni, ki jim gre za sluzga, da so nakano razkriti in preprečiti novi nezakonski skandal. Vsi posteni politični krogi so med nameravano internacijo prevaro ogorčeni in ugledni avstrijski listi vseh strank zahtevajo popolno razčiščenje in strogo preiskavo. »Neue Freie Presse« menjuje preprečiti poskus naravnost moralno vplodajajo, enako ostro se izražajo tudi drugi vodilni listi.

Nosilec skandala je direktor zveznih železnice Sehffeller, ki je ponudil voditelju socialnih železničarjev, poslanecu Köngu 150.000 šilingov podkupnine, če bi organizirano delavstvo z molčanjem toleriralo nameravano goljufijo. Seveda je bil Sehffeller preko noči odstranjen s svojega mesta in nacionalistični krogi Helmblocha in oni, ki simpatizirajo s heimwehrovsko organizacijo, se trudijo, da bi prikazali celo zadevo kot zasebno spekulacijo žrtvovanega direktorja, kateri je Dollfuss napravil radikalno konec.

Toda tako očeni se stvar ne bo spravila s sveta Sehffeller ni političen funkcionar. Znan je bil dosedaj kot vsežan v svoji etroki, bil je profesor na tehnični in uživa v znanstvenem svetu dober glas. Tudi o

hinju br. Ambrožiča se vzamejo na znanje in odobre. Diplome in odlikovanja s tekme za slovansko prvenstvo na vsesokolskem zletu se bodo razdelile na vse v postev prihajajoče zveze.

3. Odklonje se vsi predlogi Zvezinega načelnosti glede prireditve tekem Zveze.

4. Upoštevajoč sedanje stanje Sojuz bolgarskih Junakov se sklene, da se Junaki zaenkrat ne sprejmejo v Zvezo slovanskega Sokolstva, pač pa morajo vse v Zvezi udeležene narodne sokolske zveze smatrati za svojo dolžnost, da z najvišjimi stiki z Junaki ustvarijo vse pogoje za njihov sprejem.

5. Izda se primerna izjava predsedstva Zveze glede stališča, ki ga zavzema celotno Slovansko Sokolstvo nasproti poslanici katoliških škofov proti Savezu Sokola Jugoslavije.

6. Skliče se po pokrajinskem zletu v Ljubljani VI. glavna skupščina Zveze ruskega Sokolstva, ki naj reši vsa vprašanja te organizacije, zlasti pa vprašanje njenega sedeha.

7. Vzamejo se na znanje prireditve v letu 1933: zvezne tekme Zvionska Sokolstva v Polse in pokrajinski zlet malopolske delnice v Lvovu od 15. do 18. junija ter medzletne tekme in pokrajinski zlet jugoslovanskega Sokolstva v Ljubljani od 25. do 29. junija.

8. Predsedstvo bo izdalo informativno knjigo o svojem delu od ustanovitve Zveze pa do konca leta 1932.

9. Vzame se na znanje dopis Mednarodne telovadne zveze glede prireditve XII. mednarodnih telovadnih tekem v Budimpešti 1934 in glede 20. glavne skupščine MTZ, ki se bo vršila letos v Lausanni v Švici.

Po rešitvi nekaterih internih vprašanj Zveze je predsedujoči podstarosta Zamojški zaključil zbor z željo, da bi v bodoče Zveza slovanskega Sokolstva razvila največjo delavnost v dobrobit slovanskih narodov.

Kakor navaja gornja točka 5., so predstavniki vsega slovanskega Sokolstva s posebno izjavo izrazili svoje stališče nasproti pastirskemu listu jugoslovanskih škofov. Izjavo je v celoti objavilo večerajšnje ponedeljsko »Jutro«. V informaciji čitateljem, ki ponedeljskega »Jutra« ne prejemajo, ponatiskujemo odstavek, ki obseja škofovski poslanico in izraža popolno solidarnost vsega slovanskega Sokolstva s Savezom Sokola kraljevine Jugoslavije:

»Predsedništvo Zveze slovanskega Sokolstva spremlja objektivno in z vsemi simpatijami delo Sokola kraljevine Jugoslavije in se raduje nad njegovim napredkom ter naglašajo odlični položaj, ki ga jugoslovansko Sokolstvo zavzema v krogu slovan. sokol. bratstva v splošnem ter v kulturnem in telesnem gibanju jugoslovanskega naroda posebej. Predsedništvo Zveze slovanskega Sokolstva smatra na osnovi zgoraj ugotovljenih dejstev za svojo pravico in svojo dolžnost, da odločno odbije kot popolnoma neosnovane vse nprade in klevete na čast in svetlo ime Sokola kraljevine Jugoslavije, pa naj prihajajo od katerekoli strani, ter izraža jugoslovanskemu Sokolstvu svojo popolno solidarnost in bratsko sokolsko ljubezen.«

Njegovi osebni integriteti ni bilo do zdaj nobenega dvoma. Kako naj bi prišel ta zasedbnik nacokrat do izključno vodine višje v tej unazani politični aferi? Tudi kot šef zveznih železnice ni mogel priti na ugodno idejo. Saj bi zaslužek železnice pri transportu orožja niti od daleč ne dosegel objubljenih podkupnine. In odkod naj bi vzele železnice visoko vsoto 150.000 šilingov (precej nad en milijon dinarjev), kot tičijo globoko v deficitu in ko 1. marca ne bodo mogle niti izplačati pokojnin? Nikdo ne dvomi, da je ubogi Sehffeller naš moralni žrtvovatelj svoje visoke mesto in svoje neomaneževano ime, da se zakleto resnični krivci, katerih imena bi nemara vzbudila večjo senzacijo.

Značilno je, da zopet vlada ni vedela ničesar, kakor že prej o Hertenbergu ne. Vsek opazovalec se mora čuditi neumnosti te vlade, ki ne vidi največjih šifh oodgovor akoravno se odnavaajo pred dunajskimi vrati in na Dunaju samem Res mnogo se zahteva od dobrovernosti avstrijskega prebivalstva, ki naj verjame, da je skoro že vsak železniški premik od dogodkih mednarodne važnosti bolj informiran, kakor visoki vladni gospodje. Da se dele madžarska vlada nevedno, se razume samo ob sebi, akoravno je težko razumeti, kako naj bi se na državnem kolodvoru izvršilo iztovarjanje cellega arzenala orožja, ne da bi za to vedeli uradni organi.

Toda v avstrijskem državnem zboru se kritični glasovi niso dali zadušiti. Govornik socialnih demokratov dr. Deutich je ob glasnem pritruvanju svojih somišljenikov zahteval sodnijsko preiskavo, ki naj nepristransko dožene resnične krivice, češ: upokožitev Sehffellerja je bil samo prvi korak za rehabilitacijo Avstrije pred inozemstvom. Vladi seveda ni mnogo na tem, da bi se ozadje cele zadeve preiskovalo. Toda ne bo se mogla izogniti upravičeni zahtevi poštene javnosti, ako ne bo hoteli vzeti nase odjda, da ima sama vzroke, izogniti se razkritjem, ki jih more prineesti le objektivna sodnijska preiskava. Demantiji in megle politične izjave ne bodo rešili prestiža avstrijske politike.

Sicer pa tudi mednarodni glasovi zahtevajo temeljitega razčiščenja in malo verjetno je, da bi veseleli, ki so s širokogrudno gesto pokazali svojo dobrohotnost namram Dollfussovi Avstriji, bile voljne, se dati odpraviti vnovič le na golih besedah. Ni dvomiti, da bo tudi Mala antanta zahtevala jasnost, kajti zadnji čas je, da se odzvati dvoslovesni v mednarodni politiki, s katero orožja imo revizionistično usmerjene države in njih podporniki.

Namestnik poljskega poslanika

Beograd, 27. februarja AA. Dolder bo poljski poslanik na našem dvoru dr. Schwarzenberg Günter na dopustu bo vodil poslanstvo tamnih poslanstva Malcm kot odpravnika poslov.

Konjiške ženske demonstracije pred sodiščem

Konjice, 26. februarja. Medtem, ko je vsa pozornost naše javnosti obrnjena na šenčurski proces v Beogradu, smo imeli tudi v Konjicah pretekli teden svojo senzacijo, kazensko razpravo, kakršne konjiško sodišče še menda ni videlo.

Tudi pri nas smo imeli lani zelene kravate, slovenske zastave, lepake z najgršmi psovskami zoper državo, rentitentno nastopanje raznih nahujskanih ljudi zoper državno oblast in njene organe, dejanske napade na naše ljudi, a imeli smo pri nas tudi ženske demonstracije, ali kakor obtožene ženske to same nazivajo: »pohode« žensk.

Razni lanski dogodki, zlasti ob priliki cerkvenih shodov in drugih prireditve, so pokazali, da tudi v našem srezu formalno »sicer« biva SLS ne obstoja, dejansko pa je še vedno organizirana. Hujskači so stalno na delu in ščuvajo nepremišljeno ljudstvo. Kadarkoli pa se posreči oblasti najti storilce, so to preprosti ljudje iz ljudstva, dočim kolodvorje in hujskači strahopetno odnesejo pete in se skrijejo. Težko je tem hujskačem priti do živega, čeprav bi lahko že vsak otrok v srezu pokazal a prsti napje.

Vršila se je večeraj pred tukajšnjim okrajnim sodiščem razprava zoper 31 kmetic in 1 kmeta. Od razprave so izostali trije, zoper katere je bilo izločeno kazensko postopanje, istotako je bilo izločeno postopanje zoper tukajšnjega urarja in avtopodetnika Josipa Ficke.

Razpravna dvorana kazenskega oddelka je bila povsem spremenjena. V tesnih prostorih te dvorane so bile postavljene številne klopi, predvsem za obtožene in je le malo prostora ostalo za poslušalce.

Ozadje kazenske zadeve je razrešitev veroučiteljske konjiske arhidakona Franceta Tovornika, konjiskega vikarja Franceta Bohana in žreškega župnika Josipa Bezjaka. Ko se je lani septembra pričel šolski pouk na tukajšnjih narodnih šolah, se niso bili postavljali novi veroučitelji in je oblast odredila, da začasno poučujejo učitelji ozir. učiteljice tudi verouk.

To je dalo obtoženkam in številnim drugim ženskam povod, da so prišle 26. septembra 1932 demonstrirali pred deklisno narodno šolo v Konjicah. Zahtevale so od upraviteljke šole ge. Brataničeve odgovor, zakaj je moral katehet Bohaneh prenehati s poučevanjem verouka. Vzklikalo so zoper šolsko upraviteljico in grozile, da ne bodo pošiljale otrok tako dolgo v šolo, dokler ne pride veroučitelj. Nekateri so tudi že kar odganjale prihajajoče otroke izpred šole domov, češ da katehet ne poučuje.

Dne 29. septembra 1932 pa so ženske ponovile svoj »pohod«, tokrat še v večjem številu. Do 9. se je zbralo skoro do 100 žensk, med katere so se začeli mešati tudi moški, pred sreskim načelstvom ter zahtevale od načelnika, da sprejme ženske na razgovor. Ta je rekel, da ne more sprejeti vseh da pa naj pride k njemu manjša deputacija. Toda ženske so začele druga drugo pozivati, da gredo vse notri in hotele vdreti v poslopje. Končno je vzel sreski načelnik izjave nekaterih demonstrantk na zapisnik. Pred sreskim načelstvom se je množica med tem še pomnožila, ker so se pridružili še številni radovedneži. Orožniki komandir je zato pozval množico, da se razide, čemur pa demonstrantke niso ugodile, marveč so se v strejnih vrstah podale pred pisarno odvetnika dr. Mejaka.

Del ženske je šel v pisarno in zahteval pojasnila zaradi razrešitve veroučiteljev; pri tem so očitali dr. Mejaku, da je te razrešitve kriv Sokol, ki hoče tudi, da izgine križ iz šole. Padle so tudi še razne druge žaljivke in psovke. Dr. Mejak je ženskam obrazložil zadevo in jih pozval, naj se pokore odredbi oblasti in da se naj poslužujejo zakonitih sredstev; razložil jim je tudi stališče Sokolstva do vere in zavrnil vse očitke, izrečene proti Sokolstvu. Nekatero žensko so se nato res pomirile, druge pa so se razburjale še dalje in niso hotele oditi, tako da je moral dr. Mejak pozvati orožnike da spravijo ženske izpred odvetniške pisarne. Tudi tukaj se ženske niso odzvale pozivu orožniškega komandirja, da se razidejo. Končno se je vendar orožnikom posrečilo vedno naraščajočo množico žensk in moških razpršiti. Od moških je bil agresiven edini Fran Furman s Konjiške vasi, ki je že pred odvetniško pisarno dr. Mejaka zakrčal proti ženskam: »Zgrabite te hudičice!«

Sodišče je razpravljalo o tej zadevi skoro vso sredo, v četrtek popoldne ob 15. pa je razpravljajoči sodnik g. Leopold Smale razglasil sodbu. Gorenjak Ana, Merinik Roza, Mesarič Ivanka, Pristovnik Josipina, Povh Terezija, Vaupt Ana, Kropč Marija, Kuk Marija, Oder Julijana, Petan Jera, Selih Josipina, Furman Terezija, Kranje Marija, Kumer Marija, Štravs Marija, Vodenik Terezija in Zelezinger Julijana, po večini kmetice iz konjiške okolice, so bile zaradi prestopkov po §§ 129. in 130. k. z. obsojene na zaporne, ozir. denarne kazni, od katerih znaša najvišja zaporna kazen 10 dni in najvišja denarna kazen 420 Din, vse to pogojno za dobo enega leta. Obsojen je bil tudi edini moški Furman Franc na 7 dni zapora pogojno na eno leto. Vsi obsojenci nosijo tudi stroške kazenskega postopanja. Ostale obtožene so bile pa oproščene.

Strožje kazni so dobile one ženske, ki ali sploh niso matere, ali pa nimajo več šolo obveznih otrok, torej na razrešitvi veroučiteljev niso bile tako neposredno zadete. Značilno je za celo zadevo da so bile pri demonstraciji najbolj agresivne ravno te demonstrantke, dočim so se matere po večini zdrževale bolj mirno in si dale dopovedati, kako je s stvarjo.

Ker večina obtoženk ni bila predkaznovana in ker so obtoženke tudi po veliki večini dejanje priznale, dasi so ga skušale z raznimi zagovorji omiliti, je sodišče izreklo pogojno kazen.

Značilen je tudi dogodek, ki se je zgodil takoj po odhodu obsojenk iz sodišča zunaj pred sodiščem. Tam je prihitela med ženske neka maziljena oseba iz Maribora, ki se je mudila ves dan v Konjicah, in vzkliknil ženskam: »Le korajžne bodite, bravo, saj to je za vas čast! Sodbu še ni pravomočna in bo imelo najbrž še okrožno sodišče v Celju razpravljati o teh dogodkih v konjiškem srezu.

Postani in ostani član Vodnikove družbe!

Neupravičen napad na českoslovaško trgovinsko politiko

Razvoj trgovinskega prometa med Jugoslavijo in ČSR — Nazadovanje madžarskega izvoza v republiko

Iz gospodarskih krogov smo prejeli.

V beograjski »Politiki« z dne 20. t. m. je nekli g. Čedomir M. Joksimović objavil daljši članek pod naslovom »Kretanje naših trgovinskih odnosov s Čehoslovadžkomo«. V članku se pisec docela neosnovano obrača proti českoslovaški trgovinski politiki glede na našo državo. Pisec naprej citira prijateljske in bratske izjave bivšega dolgoletnega českoslovaškega poslanika v naši državi g. Jana Šebe in izjave sedanjega českoslovaškega aktivnega ministra za kmetijstvo g. Milana Hodža, nato pa pravi, »da nam bi bile te lepe besede zelo dragi, če bi se izza njih pojavila dela, ki bi neupravičeno stvarnost v naših vzajemnih trgovinskih odnosih spremenila v oboje.«trasko zadovoljnost. Doslej to ni bilo izvedeno in je odvisno od Českoslovake, da se pokaže nasproti nam tako, kakor smemo po učenih izjavah in objelah pričakovati. Pisec navaja podatke o skupni vsoti našega izvoza in uvoza v prometu s Českoslovadžko v razdobju 1921—1931 in o pasivnosti, ki izvira za nas iz tega prometa, ne navaja pa podrobnih podatkov za posamezna zadnja leta, ki kažejo značilen preokret v našo korist. Vrhunec tega se peča članka s cenami za naše svinje na praškem trgu in govori celo o neki preferenci, ki jo je baje dala Českoslovadžka Madžarski.

Izvajanja g. Joksimovića vsebujejo toliko neosnovanih očitkov, da ne moremo molče preiti preko njih. Ti očitki pa niso samo neosnovani, temveč naravnost v nasprotju z dejstvi. »Jutro« je že v številki od 7. t. m. podrobno razpravljalo o razvoju naše trgovine s Českoslovadžko v preteklem letu. Českoslovadžko-jugoslovansko trgovinska bilanca se je v zadnjih dveh letih mnogo spremenila v našo korist. Po českoslovadžki statistiki je znašala naša pasivnost v tej bilanci leta 1930, še 1082 milijon Kč, leta 1931. se je skrčila na 447 milijonov, lani pa je padla na minimalni znesek 15 milijonov Kč, tako da je bil promet skoro izravnal. V českoslovadžki statistiki za preteklo leto je Jugoslavija edina pomembna država, od katere je Českoslovadžka lani celo več uvozila nego predlanskim in to nazvile silnemu padcu vrednosti skupnega českoslovanskega uvoza, ki znaša v enem letu 44 %. Če ne bi imeli v Jugoslaviji lani tako slabe pšenice letine, ki nam je onemogočila izvoz pšenice, bi bila naša trgovinska bilanca za l. 1932. s Českoslovadžko gotovo aktivna, saj je pšenica med našimi izvoznimi predmeti stala vedno na prvem mestu.

To relativno izboljšanje naše trgovine s Českoslovadžko ni samo naša prazna devanija, temveč tudi v veliki meri posledica dobre volje, ki jo so pokazali českoslovajski merodajni činitelji, da uvozu iz naše države ugledajo pota. Kot značilen primer naj samo navedemo, da je českoslovajška monopolska uprava lani krija pri nas 55 % vse uvozne potrebe tobaka nasproti 21 % v l. 1931 in 6 % v letu 1930.

Tem bolj nam je zato nerazumljivo, kako je prišel g. Joksimović do zaključka, da »statistični podatki tudi za l. 1932. kažejo, da se v naši trgovinski bilanci povečava pasivnost nasproti Českoslovadžki. Gospod Joksimović bi moral, če hoče že razpravljati o teh stvareh pogledati vsaj našo statistiko, ki je bila tudi za preteklo leto že objavljena pred tedni. Ta statistika nam namreč pove, da se je pasivnost naše trgovine s Českoslovadžko zmanjšala od 903 milijonov Din v l. 1929., odnosno 669 milijonov v l. 1930. na 129 milijonov v predlanskem in 44 milijonov v lanskem letu. Naši podatki glede izvoza v Českoslovadžko se seveda ne ujemajo docela s českoslovajskimi. Leta 1930 smo po naših podatkih izvozili v ČSR za 556. l. 1931. za 744, lani pa za 403 milijone Din. Tu bo menda napaka glede prave vrednosti našega izvoza v številki za l. 1931., ko smo v pšenitem režimu izvozili v Českoslovadžko mnogo pšenice, ki je letala dolgo v Bratislavi (za českoslovajsko statistiko torej še ni bila uvožena); vrh tega pa je bila vrednost izvozne pšenice v naši statistiki vnesena po mnogo previsoki ceni (po domači ceni namesto po znatno nižji inozemski). Tako si moremo razlagati okolnost, da se je po českoslovajski statistiki naš izvoz lani za malenkost dvignil, dočim se je po naši statistiki precej zmanjšal. Če pa izločimo leto 1931., tedaj vidimo, da se obe statistiki bolj ujemata: naš izvoz v Českoslovadžko se je zmanjšal po naši statistiki od 556 milijonov Din v l. 1930. na 403 milijone Din v preteklo leto, torej za 28 %, po českoslovajski statistiki pa od 439 na 389 milijonov Kč, torej za 12 %. To pa je vsekakor za nas — ne glede na naglo zmanjšanje pasivnosti — zelo ugoden rezultat. Če upoštevamo, da se je v razdobju teh dveh let ves obseg naše kakor tudi českoslovajške znanje trgovine skrčil za več kakor polovico. Ta ugoden rezultat se kaže tudi v rastoci odstotka udeležbi Českoslovajke v našem skupnem izvozu (od 8.2 % v letu 1930. na 13.2 % lani).

Se bolj pa mora vsakega iznenaditi druga trditve gosa Joksimovića, češ, da »Českoslovajška ne daje nam ono, kar daje n. pr. Madžarski«. V zvezi z novim kompenzacijskim sporazumom med Českoslovadžko in Madžarsko od lanskega decembra, ki določa kompenzacijski uvoz 20.000 madžarskih svinj za odovarjanje izvoz českoslovajskih dry in nekatere drugih predmetov v Madžarsko, prvi pisec še na drugem mestu, da je Madžarska kot največji tekmelec in protivnik Jugoslavije, »dobila od naše države bratske in zavezniške Českoslovajke tako preferenco, za kakršno se mi brezuspešno borimo že polni dve leti, in to od vlade, v kateri je tudi g. Milan Hodža, ki nam izjavlja, da bratstvo ni samo v besedah, temveč tudi v dejanjih.«

Da ne bi bila ta obdolžitev oblažena v tako uglednem listu, kakor je »Politika«, bi človek mislil, da je namenoma podtaknjena od nekega, ki mu priateljski odnosi med Jugoslavijo in Českoslovadžko ne gredo v račun, posebno sedaj, ko so se vezi med obema državama z novim raktom Male antante še bolj poglobile. Tako pa si moremo stvar tolmačiti le na ta način, da gosp. Joksimović sploh ni poučen o tem, kako se razvijajo naši trgovinski odnosi s Českoslovadžko v zadnjih letih in kakšno je trgovinsko-politično razmerje med Českoslovadžko in Madžarsko. Menda je zadnja leta prespal vse važne trgovinsko-politične dogodke v

Srednji Evropi, sicer bi moral vedeti, da je Českoslovajška z Madžarsko že od 15. decembra 1930 v tako zvanem brezpodobenem stanju, torej v carinski vojni, in da se pobirajo na madžarsko blago pri uvozu v Českoslovajško visoke maksimalne carine. Le izjemoma si obe državi v omejenem kompenzacijskem prometu priznavata splošne minimalne carine, kakor jih uživajo vse ostale pogodbenice države. Pri takem stanju trgovinskih odnosov seveda ne more biti govora o kakršnikoli preferenci, saj vendar ne moremo govoriti o preferenci, če uživa Madžarska izjemoma za omejen kontingent uvoza svinj enako carino, kakor jo uživajo vse druge pogodbenice države.

Nasprotno pa lahko trdimo, da ima naša država od neurejenih odnosov med Českoslovajško in Madžarsko največ koristi, in to baš pri uvozu svinj, ki je glavni predmet spoške pri g. Joksimoviću. Le pogledmo, kaj nam tudi tu povedo številke. Leta 1930 je Madžarska še v pogodbenem režimu krila 76.6 % vsega českoslovajškega uvoza težkih svinj (lahke zadnja leta ne prihajajo več praktično v poštev), Jugoslavija pa komaj 15.5 %; lani pa je delež naše države pri uvozu svinj dosegel že 47.2 %, dočim je delež Madžarske znašal le borih 15.2 %, in to nazvile kompenzacijskemu dogovoru, ki je že lani obstajal, torej ni nov in je bil sedaj le obnovljen in nekoliko izpopolnjen (uvozni kontingent za svinje je pri tem ostal skoro nespremenjen).

Pa poglejmo še dalje. Dočim se je českoslovajski uvoz iz Jugoslavije lani v primeri z letom 1930, skrčil se od 439 na 389 milijon Kč, torej za 12 %, je v istem času českoslovajski uvoz iz Madžarske zrlnil od 990 na 121 milijonov Kč, ali za 87 %. Delež Jugoslavije na skupnem uvozu v Českoslovajško se je v omejenem dveletnem razdobju dvignil od 2.8 na 5.2 %, delež Madžarske pa se je istočasno skrčil od 5.9 na 1.6 %. Tako izgleda torej ona »preferenca« Madžarske, za kakršno se mi brezuspešno borimo že polni dve leti.

Končno še nekaj pripomb glede tržnih cen za naše svinje v Pragi. Nimamo nikakega namena priklivati nerodnosti, ki se dogajajo na praškem trgu pri prodaji naših svinj in težkoč, s katerimi se imajo boriti naši izvozniki. Razni židovski komisijonari izkoriščajo naše izvoznike (pri proviziji in pri stroških), zlasti odkar je uvoz vezan na kontingente, in tudi velika mesna industrija, ki ima svoje posebne kontingente, izrablja kontingentni režim v svojo korist pri prevzemnih cenah. Toda zaradi teh nedostatkov ne gre očistiti českoslovajskim vladnim krogom kakke neobjektivnosti nasproti nam, saj je vsem, ki imajo praktično posla z izvozom, znano, da nam českoslovajška oblastva pomagajo, kjer le morejo. Da bi na Madžarska uživala kakke posebne ugodnosti glede prodajnih pogojev na podlagi nekakega specialnega sporazuma, o tem seveda ne more biti govora. Tudi Madžarska ima sedaj za svinje poseben industrijski kontingent.

Sicer pa: mnogo nedostatkov v naši trgovini s Českoslovajško smo zadnja leta brez trupa in očitkov že odpravili v vzajemnem sporazumu; na enak način bomo gotovo premagali tudi tehnične težkoče, ki vladajo na praškem trgu. Od početka let, leta lani smo v Pragi delegata našega Zavoda za pospeševanje znanje trgovine, čigar delovanje je v pogledu dovoza in vnovčenja naših svinj pokazalo v kratkem času že lepe uspehe.

Povejmo si odkrito, kar nas teži, ne iznakažimo pa očitkov, ki niso osnovani, ali pa celo očitkov, ki so naravnost v nasprotju z dejstvi. Tako postopanje mora le kvarno vplivati na prijateljsko atmosfero v medsebojnih odnosih in slabiti dobro voljo v pogledu gospodarskega zblizanja, koristiti pa nam ne more prav nič. Roke si bodo končno meli le naši neprijatelji.

Čermakovo stanje brezupno

Newyork, 27. februarja. d. Zdravstveno stanje čkaškega župana Čermaka, ki je bil ranjen ob priliki atentata na Roosevelta, se je zelo poslabšalo ter so zdravniki pozvali njegovo družino, naj pride k njemu, ker pričakujejo vsak trenutek njegove smrti.

Pogreb Dušana Filipovića

Beograd, 27. februarja p. Ob veliki udeležbi se je vršil danes pogreb pokojnega Dušana Filipovića, znanega srbskega književnika. Pogreb se je vršil na stroške beograjske občine. Udeležili so se ga med drugimi vsi člani Pen-kluba ter raznih drugih kulturnih in nacionalnih društev.

Iz zdravstvene službe

Beograd, 27. februarja p. Z odlokom ministra socialne politike je imenovan za uradniškega pripravnika pri državni bolnici v Ljubljani g. Milan Fajdiga iz Ljubljane.

Škofovska konferenca v Zagrebu

Zagreb, 27. februarja. Danes so prišli v Zagreb že vsi škofje, ki se bodo udeležili škofovske konference. Konferenca bo trajala tri dni. Za sedaj še ni znano, o čem bodo razpravljali.

V

SCHICHTOVO JELEN MILO

upotrebljavajo pridne gospodinje

ŠENČURSKI PROCES

PRED DRŽAVNIM SODIŠČEM

Sedmi dan razprave — Včeraj so se čitale izpovedi prič, ki so bile zaslišane v teku sodne preiskave

Beograd, 27. februarja.

Razprava se je pričela ob 9.15. Danes so čitali sodne spise in zapisnike o izpovedi onih prič, ki niso bile povabljene k glavni razpravi, marveč so bile zaslišane v teku preiskave. Varnost se je polagala zlasti na izpovedi sreskega načelnika dr. Ogrina, sreskega podnačelnika dr. Ivana Zobe, na izpovedi orožnikov in orožniškega maršarja v Kranju Pavloviča. Več prič je bilo obtoženo izpovedi v smislu obtožnice, nekateri pa deloma razbremenjeni. Prečitana je bila tudi izpoved župnika Barleta, ki pa je za dejanski stan neobvestna, ker je župnik obtožen na svojem shodu in ni videl prizorov, ki so se med tem odigrali na cesti in na prostoru pred cerkvijo.

Prva je bila prečitana izpoved priče Marije Zupančeve, ki je izpovedala: »Gledala sem, po se se začeli ljudje zbirati pred Gasperlinovo hišo. Bilo pa je ljudi tudi na Umnikovem dvorišču, od koder so pozneje začeli leteti kamni in polena in je počel tudi prvi strel. Videla sem na oknu Umnikove hiše Marijo Umnikovo, ki je vzklikala: Živio Korošec! Zaklicala pa je tudi: Živela republika! Toda samo enkrat bolj pihotoma. Kdo je metal kamne in polena z Umnikovega dvorišča in kdo je streljal, ne vem.«

Obtožbine izpovedbe Gasperlinovih

Katarina Gasperlin, gostinčarka in trgovka v Senčurju je izpovedala: »Tisto popoldne sem bila večinoma v gostilni zaposlena. Stopila sem pa tudi pred hišo, kjer so se začele zbirati grude ljudi. Videla sem Brodarja in po vsem njegovem vedenju, se je videlo, da on vodi množico. Kričal je: Dol z Barletom! Živio Korošec! Živela republika! Dol s kraljem! Živio Mussolini! Umnika sem tudi videla, ko je stal pred svojo hišo s prekritimi rokami. Vzpodbujal je množico in dajal navodila z rokami. Na oknu Umnikove hiše pa sem videla Marijo Umnikovo in pa postopno pripravila, toda ta se ni toliko udeleževala in se stala nekoliko zadaj Marija je vzklikala: Dol z Barletom! Živela svoboda! Živela republika! Pozneje sem videla, kako so Umnika držali na rokah in je vzklikal: Živio dr. Korošec! Dol Barle! Dol vlad!«

Predsednik Umniku: »Ali ste slišali, da ste z rokami dajali navodila in da vas je množica držala na rokah?«

Umnik: »To je vse iz sovraštva, to je vse organizirano proti nam.«

Ivan Gasperlin, gostinčar in trgovec v Senčurju, je v preiskovalnem postopku izpovedal: »Videl sem, kako je prihajala od Predvdora dol gruda kolesarjev, ki je kričala: Živio Korošec! Dol z Barletom! Umniki so se zbirali v kravat in pa zelene vejice. Množica se je zbirala pred našo hišo, pa so jo potem orožniki porinili nazaj. Pozneje sem bil zaposlen na dvorišču kjer se je vršil shod, kateremu sem jaz predsedoval. Zunaj pa so kričali: Živio Korošec! Dol Barle! Živela svoboda! Dol kralj! Živela republika! Živio Mussolini! Zbralo se je veliko ljudi tako da jih je bilo do 4 tisoč. Brodarja in Umnika sem videl, da sta imela med množico vodilno vlogo. Videl sem tudi kranjskega župnika Škrbca. Ko je po zborovanju župnik Barle odšel proti župnišču, je bil krič in vik najhujši. Kričalo se je: Dol Barle! Sem ga dajte, da ga razrežemo! Kričalo se je tudi Živio Korošec! Dol Barle! Živela republika! Prasiš Barle! Na shod so skušali metati tudi polena, tako da jih je bilo po zborovanju na naši terasi kakih 17. Kdo je metal, nisem videl. Videl sem pozneje Brodarja in Umnika in žnjima tudi Lovžeta Zabreta. Videlo se je po vsem nastopu Brodarja in Umnika, da onadva vodita vse.«

Predsednik Umniku: »Kaj pravite vi na to?«

Umnik: »Vse to ni resnica. Ta priča je bila zaradi krive prisoge kaznovana z globo 1000 Din in taki priči se ne more verjeti. Mi smo bili od vsega začetka dobri Jugoslovani in smo delali za ljudstvo, on pa hoče samo izmozgavati ljudstvo. Ker pa im tega ne damo, nas sovraži.«

Obtoženec Škrbec: »Priča je trdila, da je tudi mene videla se prej, toda to ni resnica, ker sem jaz prišel v Senčur šele okrog 6 ure.«

Martin Sušnik pravi v svoji izpovedi: »Bil sem na shodu in mi o dogodbah na cesti med shodom ni znanega. Po shodu pa sem videl župnika Škrbca pri cerkvi kjer je na nekem vzvišenem prostoru neka govoril, pa ne vem kaj, nisem dobro slišal, ker so se ljudje okrog njega drli na vsi moči. Videl sem tudi Umnika in Brodarja, ta dva največja zagrozenca, videl sem ju, da vodita množico. Videl sem tudi Brodarjeve dekle, ki so bile rdeče oblečene in so metale kamne in polena ter kričale: Dol z Barletom! Živio Korošec! Ko je po zaključnem zborovanju Barle odšel proti župnišču, so kričali: Živio Korošec! Dol z Barletom!«

Anton Ropret je izpovedal: »Moja hiša stoji zraven Gasperlinove doma. Bil sem na vrtu, ko je prihajala mimo večja množica. Prihajala so manjša grude in sem slišal, kako je nekdo rekel: Naj se uide ne pada sam; treba je, da obkolimo orožnike. Kdo je bil to, ne vem.«

„Ubijte izdajalce!“

Edvard Jeraj je izpovedal: »Pred gostilno Na Jami je bila velika gruda ljudi z zelenimi kravatami, tu se je tudi nahajal Umnik. Videl sem, kako so ljudje poleteli za Prešernom, ki je prišel na kolesu. Slišal sem, kako je Umnik: Razbijte kolo, fanta pa ubijte. Ko sem to videl, sem se vrnil s kolesom in ovadil stvar nekemu orožniku. Prešerna sem videl, da je bil ves raztrgan in da tudi ni imel klobuka. Točno se spominjam, da sem slišal, kako je rekel Umnik: »Kar ubijte ga, izdajalca!«. Pred Graiserjevo hišo sem videl, kako je podporočnik Rakič priletel polene v hrbet. Z okna Graiserjeve hiše so pa ženske metale kamne in polena.«

Predsednik Umniku: »Kaj pravite?«

Umnik: »To je vse zlagano, to je vse laž.«

Stanko Oblak je izjavil: »Prišel sem v senčur zaradi Barletovega shoda. Videl sem pri znamenju, kako je prihajala gruda kakih 150 ljudi z zelenimi kravatami; vsi so kričali: Živio Korošec! Dol z vladjo! Mimo te skupine bi bil prišel jaz popolnoma mirno, če ne bi bil tam Umnik, ki je kričal: »Ubijte jih, izdajalce!«. Dobil sem kamen v hrbet, vrzel pa ga je nekdo, ki ni imel zelene kravate. Umnika sem spoznal prav dobro. Pozneje sem videl, da so z Umnikove hiše neke ženske metale kamne in polena. Poleno je priletelo na orož. podporočnika Množica je kričala: Dol z vladjo! Živela republika! Tako pa so tudi z Umnikove hiše kričale ženske. Slišal sem tudi, da je z Umnikovega dvorišča padel strel. Na vem pa, kdo je streljal Brodar se je gibal med množico, ni pa ničesar storil, da bi jo pomiril. Slišal se je med tistimi, ki so najbolj kričali.«

Predsednik Brodarju: »Ste slišali?«

Brodar: »Vse to je neresničeno, vse to je izmišljeno, prosto organizirano proti nam.«

Umnik: »Prešeren, Jeraj in Oblak niti ne vedo, kje so bili napadeni. Jaz pred Jamo nisem nikdar bil. Okoren, ki je bil zaslišan kot priča, je izpovedal, da se je Prešeren sam vrnil v Jarek.«

Franc Murnik je izpovedal: »Slišal sem, kako je množica kričala: Živio Korošec! Dol z Barletom! Dol z vladjo! Živela republika!«

Predsednik Brodarju: »Ste slišali?«

Brodar: »Vse to je neresničeno, vse to je izmišljeno, prosto organizirano proti nam.«

Umnik: »Prešeren, Jeraj in Oblak niti ne vedo, kje so bili napadeni. Jaz pred Jamo nisem nikdar bil. Okoren, ki je bil zaslišan kot priča, je izpovedal, da se je Prešeren sam vrnil v Jarek.«

Franc Murnik je izpovedal: »Slišal sem, kako je množica kričala: Živio Korošec! Dol z Barletom! Dol z vladjo! Živela republika!«

Predsednik Brodarju: »Ste slišali?«

Brodar: »Vse to je neresničeno, vse to je izmišljeno, prosto organizirano proti nam.«

Umnik: »Prešeren, Jeraj in Oblak niti ne vedo, kje so bili napadeni. Jaz pred Jamo nisem nikdar bil. Okoren, ki je bil zaslišan kot priča, je izpovedal, da se je Prešeren sam vrnil v Jarek.«

Franc Murnik je izpovedal: »Slišal sem, kako je množica kričala: Živio Korošec! Dol z Barletom! Dol z vladjo! Živela republika!«

Predsednik Brodarju: »Ste slišali?«

Brodar: »Vse to je neresničeno, vse to je izmišljeno, prosto organizirano proti nam.«

Umnik: »Prešeren, Jeraj in Oblak niti ne vedo, kje so bili napadeni. Jaz pred Jamo nisem nikdar bil. Okoren, ki je bil zaslišan kot priča, je izpovedal, da se je Prešeren sam vrnil v Jarek.«

Franc Murnik je izpovedal: »Slišal sem, kako je množica kričala: Živio Korošec! Dol z Barletom! Dol z vladjo! Živela republika!«

Predsednik Brodarju: »Ste slišali?«

Brodar: »Vse to je neresničeno, vse to je izmišljeno, prosto organizirano proti nam.«

Umnik: »Prešeren, Jeraj in Oblak niti ne vedo, kje so bili napadeni. Jaz pred Jamo nisem nikdar bil. Okoren, ki je bil zaslišan kot priča, je izpovedal, da se je Prešeren sam vrnil v Jarek.«

Franc Murnik je izpovedal: »Slišal sem, kako je množica kričala: Živio Korošec! Dol z Barletom! Dol z vladjo! Živela republika!«

Predsednik Brodarju: »Ste slišali?«

Brodar: »Vse to je neresničeno, vse to je izmišljeno, prosto organizirano proti nam.«

Umnik: »Prešeren, Jeraj in Oblak niti ne vedo, kje so bili napadeni. Jaz pred Jamo nisem nikdar bil. Okoren, ki je bil zaslišan kot priča, je izpovedal, da se je Prešeren sam vrnil v Jarek.«

Franc Murnik je izpovedal: »Slišal sem, kako je množica kričala: Živio Korošec! Dol z Barletom! Dol z vladjo! Živela republika!«

Predsednik Brodarju: »Ste slišali?«

Brodar: »Vse to je neresničeno, vse to je izmišljeno, prosto organizirano proti nam.«

Umnik: »Prešeren, Jeraj in Oblak niti ne vedo, kje so bili napadeni. Jaz pred Jamo nisem nikdar bil. Okoren, ki je bil zaslišan kot priča, je izpovedal, da se je Prešeren sam vrnil v Jarek.«

Franc Murnik je izpovedal: »Slišal sem, kako je množica kričala: Živio Korošec! Dol z Barletom! Dol z vladjo! Živela republika!«

Predsednik Brodarju: »Ste slišali?«

Brodar: »Vse to je neresničeno, vse to je izmišljeno, prosto organizirano proti nam.«

Umnik: »Prešeren, Jeraj in Oblak niti ne vedo, kje so bili napadeni. Jaz pred Jamo nisem nikdar bil. Okoren, ki je bil zaslišan kot priča, je izpovedal, da se je Prešeren sam vrnil v Jarek.«

Franc Murnik je izpovedal: »Slišal sem, kako je množica kričala: Živio Korošec! Dol z Barletom! Dol z vladjo! Živela republika!«

Predsednik Brodarju: »Ste slišali?«

Brodar: »Vse to je neresničeno, vse to je izmišljeno, prosto organizirano proti nam.«

Umnik: »Prešeren, Jeraj in Oblak niti ne vedo, kje so bili napadeni. Jaz pred Jamo nisem nikdar bil. Okoren, ki je bil zaslišan kot priča, je izpovedal, da se je Prešeren sam vrnil v Jarek.«

Franc Murnik je izpovedal: »Slišal sem, kako je množica kričala: Živio Korošec! Dol z Barletom! Dol z vladjo! Živela republika!«

Predsednik Brodarju: »Ste slišali?«

Brodar: »Vse to je neresničeno, vse to je izmišljeno, prosto organizirano proti nam.«

Umnik: »Prešeren, Jeraj in Oblak niti ne vedo, kje so bili napadeni. Jaz pred Jamo nisem nikdar bil. Okoren, ki je bil zaslišan kot priča, je izpovedal, da se je Prešeren sam vrnil v Jarek.«

Franc Murnik je izpovedal: »Slišal sem, kako je množica kričala: Živio Korošec! Dol z Barletom! Dol z vladjo! Živela republika!«

Predsednik Brodarju: »Ste slišali?«

Brodar: »Vse to je neresničeno, vse to je izmišljeno, prosto organizirano proti nam.«

Umnik: »Prešeren, Jeraj in Oblak niti ne vedo, kje so bili napadeni. Jaz pred Jamo nisem nikdar bil. Okoren, ki je bil zaslišan kot priča, je izpovedal, da se je Prešeren sam vrnil v Jarek.«

Franc Murnik je izpovedal: »Slišal sem, kako je množica kričala: Živio Korošec! Dol z Barletom! Dol z vladjo! Živela republika!«

Predsednik Brodarju: »Ste slišali?«

Brodar: »Vse to je neresničeno, vse to je izmišljeno, prosto organizirano proti nam.«

Umnik: »Prešeren, Jeraj in Oblak niti ne vedo, kje so bili napadeni. Jaz pred Jamo nisem nikdar bil. Okoren, ki je bil zaslišan kot priča, je izpovedal, da se je Prešeren sam vrnil v Jarek.«

Franc Murnik je izpovedal: »Slišal sem, kako je množica kričala: Živio Korošec! Dol z Barletom! Dol z vladjo! Živela republika!«

Predsednik Brodarju: »Ste slišali?«

Brodar: »Vse to je neresničeno, vse to je izmišljeno, prosto organizirano proti nam.«

Umnik: »Prešeren, Jeraj in Oblak niti ne vedo, kje so bili napadeni. Jaz pred Jamo nisem nikdar bil. Okoren, ki je bil zaslišan kot priča, je izpovedal, da se je Prešeren sam vrnil v Jarek.«

Franc Murnik je izpovedal: »Slišal sem, kako je množica kričala: Živio Korošec! Dol z Barletom! Dol z vladjo! Živela republika!«

Predsednik Brodarju: »Ste slišali?«

Brodar: »Vse to je neresničeno, vse to je izmišljeno, prosto organizirano proti nam.«

Umnik: »Prešeren, Jeraj in Oblak niti ne vedo, kje so bili napadeni. Jaz pred Jamo nisem nikdar bil. Okoren, ki je bil zaslišan kot priča, je izpovedal, da se je Prešeren sam vrnil v Jarek.«

Franc Murnik je izpovedal: »Slišal sem, kako je množica kričala: Živio Korošec! Dol z Barletom! Dol z vladjo! Živela republika!«

Predsednik Brodarju: »Ste slišali?«

Brodar: »Vse to je neresničeno, vse to je izmišljeno, prosto organizirano proti nam.«

Umnik: »Prešeren, Jeraj in Oblak niti ne vedo, kje so bili napadeni. Jaz pred Jamo nisem nikdar bil. Okoren, ki je bil zaslišan kot priča, je izpovedal, da se je Prešeren sam vrnil v Jarek.«

Franc Murnik je izpovedal: »Slišal sem, kako je množica kričala: Živio Korošec! Dol z Barletom! Dol z vladjo! Živela republika!«

Predsednik Brodarju: »Ste slišali?«

Brodar: »Vse to je neresničeno, vse to je izmišljeno, prosto organizirano proti nam.«

so bile organizirane od Gasperlina in od Gasperlinke, da so tako izpovedale.«

Pričevanje župnika Barleta

Župnik Barle: »Prišel sem v Hrastje, kjer so mi povedali, kako je delal in govoril Brodar. Stari ljudje so se zgražali. Zaradi tega sem jih pozval, naj gredo k Starotovinim. Starejši ljudje so odšli na Starotovo dvorišče. Ko sem prišel govoriti, so prišli v stolpu pritkavati z zvonomi, da ni bilo moči ničesar slišati. Ko sem nehal, so tudi nehal zvoniti. Videl sem zunaj pred dvoriščem Brodarja sredi množice. Vzklikal je: Živio dr. Korošec! Shod sem zaključil, kakor ponavadi z vzklikom Živio kralj! Živio kraljevi dom! Zborovalec sem pa priporočil, naj se lepo razidejo, množica pa jih je sprejela spet z vzklikom Živio dr. Korošec!«

»Za Senčur sem zvedel že prej, da se nekaj pripravlja. Prišel sem tja okrog polnoči in se odpravil pri župniku Pibru, ki pa mi je rekel, da ničesar ne ve o pripravah. Popoldne so se poteg, začeli zbirati ljudi; bilo je zlasti mnogo kolesarjev. Ob 3. sem šel na zborovanje, kjer je bilo naših okrog 200, zunaj pa velikanska množica. Orožniki so zapirali dohode, da ni mogel nihče več na zborovanje. Jaz sem na shodu govoril prvi, za menoj pa dr. Rape. Na zborovanju je bilo mirno, a metali so proti dvorišču kamenje in polena od zunaj. Da bi se to vršilo iz Gaiserjeve hiše, ne vem. Umnika in Brodarja sem zagledal potem, ko sem po končanem zborovanju šel med množico proti župnišču. Pogledal sem ju resno in dejal: Kaj delata? Brodar je pogledal v tla, vendar pa je zavpil: Dol z Barletom! Slišal sem iz množice klice: »Barle stoji tako, da ga nihče ne bo dol spravila. Vzklikov proti kralju in za republiko nisem slišal. Ko sem prišel do župnišča, kjer je bil vitlo, je priletel kamen, ki je bil vrže, z veliko silo. Ko pa sem stopil v župnišče, je prišel kranjski župnik Škrbec in z njim tudi sreski načelnik dr. Ogrin. Župnik Škrbec me je povabil, naj bi se peljal z njim v Kranj, da bi se ljudje tako pomirili, pa nisem hotel sprejeti te ponudbe, da ne bi izgledalo, da se bojim. Sreski načelnik mi je tudi ponudil da bi se odpeljal žnjim, rekel pa je, da je treba malo počakati, da se prej množica od strani. Pozneje pa je spet prišel k meni, da je Škrbec tudi njemu dejal, naj bi se jaz odpeljal z njim. To naj bi se povedalo tudi množici, da bi se tako pomirila. Škrbec je res odšel, da to pove ljudem. Ko se je vrnil, sem stopil z njim v avto in se odpeljal z njim v Kranj.«

Ko sem se še dopoldne okrog 10.30 vozil skozi Primskovo, sem videl na cesti pred Gasilskim domom večjo množico, med katero je bil tudi kranjski župnik Škrbec. Videl sem tudi »orožnike, ker pa se avtomobil ni ustavil, nisem videl, ali se zborovanje še vrši, ali je že zaključeno. Zvedel sem tudi, da se je agitiralo proti zborovanju s tem, da so se raznašale vesti, da bočemo Slovence prodati Srbom da se jim hoče vzeti Marija in narediti pravoslavna vera. Pozneje sem tudi zvedel, da je tistega večje

ra, ko smo zborovali v Hrastju, prišel k Starotovin Brodar in se opravičil, ker je meni onemogočil shod. Za Senčur sem bil prepričan, da se je zbrala množica z namenom, da se shod razide. Bili so ljudje iz kranjskega, kamniškega, ljubljanskega in celo radoviškega kraja. Večinoma so prišli s kolesi in ljudstvo je bilo nedvomno naravnost nabujskano in zastrupljeno. Metalo je kamenje na mene, katoliškega duhovnika, in me zasramovalo.«

Vloga Umnika in Brodarja

Josip Berendijaš: »Videl sem Marijo Umnikovo na oknu Umnikove hiše in slišal, da je vzklikala: Živela republika! Kamenje, ki se je metalo, je zadelo tudi mene. Videl sem Umnika in Brodarja, a ju takrat nisem poznal. Spoznal pa sem ju pozneje pri zaslišanju po slikah. Hodila sta od grude do grude. Ko je prišel ukaz, da se množica razide, se Umnik ni hotel umakniti in je rekel, da je tu, kjer stoji, njegov dom in da gre kamor on sam hoče. Umnik in Brodar sta tudi govorila, da bo kmetu prišel čas, ko bodo oni meli orožje v rokah. Metali so kamenje tudi na orožnike.«

Franjo Rehar, zastopnik orožniškega komandanta v Senčurju: »Videl sem pred Gasperlinovo hišo kako se je metalo kamenje, nisem pa poznal ljudi, ker sem šel pred kratkim prišel v Senčur. Pred župniščem sem videl fanta, ki je nosil slovensko zastavo. Ko je Barle stopil proti župnišču, so vrli proti njemu kamen. Videl sem sreskega načelnika, ko je pozval Umnika in Brodarja naj pomirita narod. Šla sta v rešnici med množico, kakor da bi mirna trda ušeska ni bilo nič drugega. Ko sem stal pri znamenju, sem slišal v smeri od Umnikove hiše strel. Množica se je razšla. Živela samostojna Slovenija! Živela republika!«

Ivan Javornik: »Med množico ni bilo strela, le pred Gasperlinovo hišo in kričalo sem videl tudi Marijo Križmarico, ki je veda dva kamna. Padla sta na kordon. Druga pa je kamenje padalo največ z Umnikovega

ga dvorišča, od koder so letela tudi polena; kamnje se je metalo tudi od župnišča sem. Tarča je bil vedno orožniški kordon pod vodstvom podporočnika Rakiča. Padlo je tudi nekaj strelcev, nekaj šibkejših menda iz Rakičevega revolverja. Streljali pa niso v salvah, temveč posamično drug za drugim. Brodar in Umnik sta bila med množico in govorila sedaj z enim, potem z drugim. Ne vem pa, kaj sta rekla. Ali sta hujskala, tudi ne vem. Med množico je bilo tudi mnogo žensk. Videl sem štiri rdeče oblečene ženske, ki so se drle na vsi moči. Ko je prišel Barle z zborovališča, so ljudje burno vzklikali proti njemu. Vsekakor pa se je videlo da je bila že vsa stvar prej dobro organizirana. Ljudi je prišlo vse po noči z vseh strani, posebno pa še kolesarjev. Organizirali so jih tisti teden pred shodom. Tedaj so se začele pojavljati zelene kravate.«

Izpoved sreskega načelnika

Dr. Franjo Ogrin, sreski načelnik v Kranju: »Sresko nacestvo je bilo oveseseno, da se pripravljajo demonstracije za shod v Senčurju. Zato sem odredil, naj orožništvo zapre dohode v vas, kar pa se je le do malo posrečilo. Shod se je pričel po 15. uri in je bilo na zborovanju nekaj nad 120 oseb. Tam so mirno poslušali. Zunaj pa so krčali: Živio dr. Korošec! Dol z Barletom! Po streljanju je orožništvo izpraznilo prostor med hišo in cerkvijo. Ljudstvo pa je vendarle kanalu spet pojavilo in napolnilo trg pred cerkvijo. Tedaj je prišel k meni Brodar in se pritoževal zaradi streljanja. Prav tako tudi Umnik. Ko je prihajal župnik Barle z zborovališča proti župnišču, je množica vpila: Dol z Barletom! Dol z izdajcem! Živio Korošec! Ali so vzklikali tudi še druge vzklike, nisem slišal. Ko je Barle šel proti župnišču, je proti njemu padel kamno, ki ga pa ni zadel. Da bi se tuji odstranili iz Senčurja, sem pozval Brodarja in Umnika, naj pomirita ljudi. Brodar in Umnik sta se izgovarjala, da ju ljudje notejo ubagati. Ker je med tem prišel tudi kranjski župnik Škrbec, sem tudi njega prosil. Ko ga je množica zagledala, ga je burno pozdravila in dobil sem vtis kakor da je njegov prihod množico vzpodbudil, da bi se demonstranti razšli. Sem rekel župniku Škrbcu, da bom dal prostor izrazniti s silo, če ljudstvo samo ne bo odšlo. Tedaj je rekel: »Nikar ne storite tega. Ljudje se bodo pomirili, samo če odide Barle.« Ker je bila množica zelo sfantzirana, bi se lahko dogodilo še kaj hujšega in prišlo do prelivanja krvi. Zato sem pozval Umnika in Barleta, da bi pomirjevalno vplivala na ljudstvo. Pozval sem tudi Škrbca in ta je stopil na višje mesto in pozval ljudi, naj se mirno razidejo. Ker se pa množica protovoljno ni razšla, sem dal nalog, da jo orožniki razenežijo. Iz vseh teh dogodkov sem sklepal, da je bila demonstracija organizirana. Če bi bilo demonstrantom uspešno, da bi onemogočili Barletu zborovanje, bi potem sam priredil shod. Med demonstranti je bilo tudi mnogo drugih. Večina je bila iz hrve SLS. Več kolesarjev ni imelo zelenih kravat. Obrnil sem se v kralj na Brodarja in Umnika, da bi vplivala na množico da bi se pomirila. Vs ti pozivi pa niso imeli nikakega uspeha, temveč so povzročili še naprejše in to po mojem mnenju zaradi tega, ker sta se Brodar in Umnik tako v besedi, kakor v dejanju vedla bolj pasivno, tako da je to učinkovalo kakor pobuda za množico. Množica je opazila to nujno pasivnost in je zato tudi še nadalje vztrajala na prostoru. Povsod sem dobil vtis, da je bilo to organizirano in dobro pripravljeno. Osupnilo me je, da se je takoj, ko je nastopilo orožništvo in potisnilo množico nazaj, prostor znova napolnil. Ta odgovor na ta slučaj, temveč je moralo biti tako že naprej določeno. Ko se je pričel pritoževati kolesar, ki so mu razbili kolo in ga napadli, sem šel po Kamniški cesti, kjer se je ta dogodek pripetil. Tamkaj sem n. pr. opazil gosto vrsto kolesarjev, kar me je zelo osupnilo, ker je bilo videti, kakor da je to četa v pripravljenosti v rezervi.«

Orožniki major Pavlovič: »Dne 23. maja je prišel Brodar k meni v urad in protestiral proti temu, da so orožniki streljali. Jaz sem mu odgovoril, če so orožniki streljali, so ravnali popolnoma po predpisih. Če bi katerega izmed orožnikov kaznoval, bi ga kaznoval zaradi tega, ker je streljal v zrak. Na Brodarjevo vprašanje, ali se s tem strinjam, sem odgovoril, da.«

Izpovedi orožnikov in drugih prič

Ob 11. dopoldne je predsednik odredil četturni odmor. Ob 11.15 se je nato nadaljevala izjava izpovedi.

Luka Volk, zidar, star 31 let: »Na shod župnika Barleta sem prišel tudi jaz kot njegov somišljenik. Pred Gasperlinovo hišo je bilo mnogo ljudi, ki so hoteli na dvorišče, kar pa so jim orožniki zabranili. Pred vsem so vpili: Dol z Barletom! Padalo je tudi kamenje. Po shodu sem bil na cesti pred Gasperlinovo hišo. Streljanje se je je ta čas že končalo. Opazil sem Brodarja, ki sem ga osebo dobro poznal. Stal je sredi ceste in okrog njega je bilo polno ljudi. Zavpil je proti kralju in državi in rekel: »Če ne bo šlo zlepa, bo pa šlo s silo.« Teh besed se dobro spominjam. Izključujem da v Brodarja zamenjal »kako drugo osebo. Informativne besede je Brodar izustil samo enkrat. Gledal sem mu takrat v obraz in sem bil od njega oddaljen le nekaj metrov. Nisem nobenega izmed njih bil mu storil krivico.«

Brodar: »Volk niti ne poznam. Izjavljam, da v Senčurju nisem bil. Če se je vršilo zborovanje, nisem napravil nobenega vzklika.«

Josip Belihar: »Na cesti pred Gasperlinovo hišo sem videl Brodarja in sem mu

storili. Videla sem, da so z Umnikovega dvorišča metali polena na orožnike. Ali je bil kdo ranjen, ne vem.

Pričevanje župnika Pibra

Senčurški župnik Ivan Piber: »Shod v Senčurju je bil razglašen že prejmo ne delo. 22. maja je prišel Barle. Ko so bile liturgije končane, sem odšel v župnišče. Videl sem, da se zbirajo ljudje ki so jih orožniki potisnili nazaj. Mnogi se je upirala in neprestano vpila. Naenkrat je počil strel. Skočil sem k oknu in skilal nove strele. Za hip je nastala tišina, nato pa so se kriki in hrup podvojili. Ko se je pokazal Barle, je hrup dosegel višek. Ljudje so pripovedovali, da je bila vsa stvar dobro organizirana, da so bile kot znak zelene krate in da so nameravali napasti tudi orožnike.«

Klobučar Ivan Zupanec iz Primskovega: »Ljudje so v gručah odhajali s shoda v Primskovec proti Kranju. Med njimi je bil tudi župnik Škrbec. Mnogi se je med potjo vpila Živo Korošec. Dol z Barleom! in prepeval.«

France Šter: »Videl sem Brodarja in Umnik pred cerkvijo. Hodila sta od gručice do gručice, ljudje pa so neprestano vpili. Kaj sta jim govorila, ne vem. Gotovo pa sta jih ščevala. Dobro sem opazil, da je takoj nastal velik krik in vik. Čim sta stopila pred ljudi, dočim so bili sicer bolj mirni.«

Odprednik tavnice Union Janko Colnar: »Prišel sem s poslancom g. dr. Rapetom v Senčur. Na cesti so se shajali ljudje v gručah. Od vseh strani so prihajali kolešarji. Šel sem z dr. Rapetom po cesti. Ljudje so hoteli prederati kordon. Nenadoma je nekdo rekel: Napadamo orožnike od zadaj, drugi pa jih bodo od spredaj. Neznanka je poslanec dr. Rapet zavrnil: Ne spravite ljudi v nesrečo! Neznanka mi je odgovoril: Kaj pa vas to briga. Pozneje sem zvedel, da je bil to cerkovnik. Na Gašperinovo dvorišče je letelo kamenje od vseh strani. Med streljanjem sem bil na dvorišču in nisem mogel vsega razločiti. Barle je zaključil shod z vzklikoma kralju in kraljevskemu domu.

Ob 12.30 je bila razprava prekinjena in se je nadaljevala jutri ob 8. uri dopoldne.

Izpoved poslanca dr. Rapeta

Pri telefonskem prejemljanju poročila o sobotni razpravi o Senčurškem procesu so se pri reprodukciji pričevanja nar. posl. dr. Rapeta vrnila nekatere netačnosti, ki deloma kvarišjo smisel poslušateljev izpovedi. Zato prvašamo nekatere odčitke še enkrat po stenografskem zapisniku. Poslanec dr. Rapet je med drugim izpovedal:

»Mojo pozornost je vzbudila predvsem grupa ljudi pred cerkvijo. Tam je stal g. Brodar in se pogovarjal z ljudmi. Stalno so prihajali k tej grupi kolešarji, se razgovarjali z Brodarjem, nato pa zopet odšli v smer, iz katere so prišli. Sicer zaradi oddaljenosti nisem mogel tudi, kaj je g. Brodar s kurirji govoril, dejstvo pa, da so se okrog njega zbirali ljudje in da so se novodošli nanj obračali in od njega prejeli odgovore, je moralo v vsakomur utrditi prepričanje, da vse vodi Brodar.

Ko sem pri svojem obhodu po vasi zopet prešel skozi kordon, ki je stal na poti, ki vodi iz Senčurja proti kamniškemu srezn, sem naenkrat čul močno kričanje na desni od mene, to je na poti, ki vodi proti Velešovu in videl, kako velika skupina ljudi pritiska na kordon, pri čemer so spredaj stojiči moške razglašali svoja prava in izjavljali: »Nič nam ne morete, pa zabodite, če si upate! V tem trenutku se je odločila od skupine ljudi pred cerkvijo gruča 15 do 20 ljudi in hitela orožnikom v hrbet z vzklikanjem: »Vi jih napadete spredaj, mi pa jih bomo zadaj! Razorožimo jih!« Stopil sem tej drugi skupini nasproti in z vzklikom: »Kaj niste imeli dovolj krvi v svetovni vojni? Pomislite na žene in otročke vse držali. Med prekanjem, ki je pri tem nastalo, so orožniki frontalni napad mase odbili in s tem je bila tudi opasnost pri kraju.

Po shodu sem ostal še na dvorišču in se razgovarjal z akademikom, ki je bil tu prisoten. Vprašal me je zaradi ljubljanske univerze in ostro kritiziral postopanje vlade. V gručah ljudi, ki je stala okrog mene, se je nahajala tudi neka žena, ki je očividno se prevzela vzklikov, ki so padali na prostoru pred cerkvijo, vzkliknila: »Živel Korošec!« Vzpilnila je tudi proti kralju. Obrnil sem se, položil roko na njeno ramo in ji vprašal, če se zaveda, kaj je rekla in kaj ji daje povod za te vzklike. Takoj je izjavila, da ni rekla ničesar in da bo prisegla, da ni ničesar vzkliknila, njeno izjavo pa je podkrepilo še troje ali četvero oseb, ki so stali v njeni bližini. To g. sodnik, vam pripovedujem zaradi tega, da si morete predložiti vrednoto pričevanja onih, ki se naknadno prijavljajo s strani zagovornikov.

Tu je pristopil k meni prijatelj dr. Branko Alujevič in mi hitel pripovedovati, da je bil pravkar na trgu pred cerkvijo, tik središnega načelnika, ko je ta obrnil proti g. Brodarju, prosil, naj Brodar svojim ljudem naroči, da se mirno razidejo, ker je shod končan. G. Brodar se je obrnil in s smehom na ustih odgovoril, da on svojim ljudem ne bo ničesar rekel, češ da so njegovi mirni, pač pa naj g. sreški načelnik naroči svojim, da se mirno razidejo. S tem je g. Brodar nedvoumno priznal, da vodi zbrano množico in jaz sem se samo čudil, da g. sreški načelnik ni takoj uporabil svoje pravice in dolžnosti, da vodjo grupe, ki se je zbrala, ne da bi prijavila to politični oblasti, stori odgovornega za vse, kar se je zgodilo.«

Razkol v zagrebškem »Merkurju«

Zagreb, 27. febr. N. Včeraj in danes se je vršila glavna skupščina društva »Merkur«, na katero so prišli delegati iz vse države. Ker med takozvanima skupinama belih in modrih ni prišlo do sporazuma, je skupina belih danes demonstrativno zapustila zborovanje ter podala izjavo, da zapuščajo skupščino, ker se odklanjajo njeni predlogi. Politijski komisar je pustil nato preštet glasove preostalih delegatov. Ker je bilo izmed 1943 članov, zastopanih na zborovanju le še 992, torej 50 manj kotlikor znaša nadpolovična večina, potrebna za sklepčnost, je bila skupščina razpuščena.

Anglija proti Japonski

Angleška vlada proti dobavljanju orožja Kitajski in Japonski — Ogorčeni boji v Jeholu

London, 27. februarja. AA. V spodnji zbornici je popoldne odgovoril zunanji minister John Simon na govor poslanca Lansburyja, ki je silno napadal japonsko početje v Mandžuriji in Jeholu. Zunanji minister je izjavil, da je britanska vlada šele danes sklenila, ker je doslej čakala mednarodnega razpleta stvari, da ne bo več dovolila izvažati orožja na Kitajsko in Japonsko. Ta prepoved velja za vse predmete, ki so navedeni v odloku o prepovedi izvoza orožja l. 1931. Prepoved ne velja za že sklenjene pogodbe, ki jih mora vlada spoštovati. Nadaje je Simon naglasil, da se bo mogla prepoved o izvažanju orožja učinkovito izvajati šele tedaj, kadar se o tem doseže mednarodni dogovor.

Velika Britanija želi ostati v prijateljskih odnosih tako s Kitajsko kakor z Japonsko, toda nobenega dvoma ni, da japonska akcija ni v skladu z določili Društva narodov. Stori pa bi Japonski veliko krivico, če bi se zadovoljili samo s to ugotovitvijo in ne bi priznali, da je japonski položaj izredno težak in da mora prestopiti velike preizkušnje v razmerju s svojim sedem. Legalni položaj Japonske v Mandžuriji je sploh nekaj izrednega in ga ne moremo primerjati z ničemer v svetovni zgodovini.

Velika Britanija sicer razpolaga s sredstvi, da prepreči pošiljanje orožja, toda večina drugih držav tega ne more. Britanska vlada je takoj vprašala kakih 5 ali 6 drugih držav, ki izdelujejo orožje, kako je pri njih, toda doslej še ni dobila pravega in končnega odgovora. Zato si bo britanska vlada prizadevala, da to vprašanje docela razčisti, in je mnenja, da ji bodo pri tem pomagale tudi Zedinjene države v spravnem odboru Društva narodov.

Predlogi lorda Cecila

Pariz, 27. februarja. AA. Dopolnilnik »Excellencia« je lord Robert Cecil izjavil o kitajsko - japonskem sporu:

»Če bi bili l. 1931 zavzeli v Parizu drugačno stališče, bi se dogodki na Daljnem vzhodu brez dvoma ne razvili v sedanjo nevarno smer.

Da bi se sedanji tok dogodkov v Mandžuriji preobrnil, bi bilo treba ukreniti troje. Najnujnejše je, da se doseže sporazum med vsemi državami zastran pošiljanja orožja. Ta sporazum bi moral biti univerzalen, kajti uspeh bi bil izključen, če bi samo ena država ne hotela pristati nani. Nadalje bi morale vlade vseh velešil prepovedati, da se na njihovih tržiščih lansirajo posojila za bojujoče se države. Naposled bi bilo potrebno, če bi Japonska izzvala pravo vojno, da odpočijejo vse države svoje tokijske poslanike. Potemtakem bi predlagali oboroženo intervencijo velešil, je vprašal dopisnik lista.

Nikakor ne, je odgovoril lord Cecil. Odpočije poslanike bi bila samo formalna demonstracija.

Na vprašanje, kako naj bi se v bodoče preprečili podobni primeri, je britanski državnik odgovoril:

Najvažnejše bi bilo, da se brez odloga revidira čl. 16. pakta Društva narodov in reši problem sankcij. Sedanji postopek kaže dve bistveni hibi, prepočasen je in premalo prožen. Če čl. 16 ne bi bil dal tako

dolgega roka Japoncem, gotovo ne bi bili zavzeli takega stališča. Pomislite samo, da je razprava trajala nad 14 mesecev in medtem se je akcija že začela. Jaz bi predlagal naj bi svet DN sklenil bojkot napadalca in tistega, ki se ne bo podredil mednarodni razsodbi. Vsi člani DN bi morali na to pristati, pa tudi nečlani. Prepričan sem, da bi bil gospodarski in finančni bojkot najbolj učinkovito orožje proti napadalcu, toda sedanji primer zadostno kaže, da tako orožje vse dotlej ne pride v poštev, dokler se ne sklene revizija omenjenega člena glede njegove izvedbe.

Na koncu je lord Cecil izjavil, da še vedno veruje v Društvo narodov.

Akcija Društva narodov

Zeneva, 27. februarja. AA. Posvetovalni odbor Društva narodov, ki je bil izvoljen po zadnjem izrednem zasedanju, da bo nadalje motril dorozbi v Mandžuriji, je imel zadnje dni več sej. Angleški delegat Anthony Eden je opozoril člane odbora, naj tudi individualno posvetijo največjo pažnjo vprašanju izvoza orožja na Daljni vzhod. Vsi člani odbora so bili za to, da se imenuje pododbor, ki bi proučeval to vprašanje. Prav tako se je tudi angleška vlada obrnila na posamezne vlade, naj posvetijo tojau vprašanju vsotransko pozornost in obveščajo odbor o konkretnih dejstvih.

Amerika še čaka

Washington, 27. februarja. AA. Zedinjene države ne bodo ničesar ukrenile glede na Hooverjev predlog, naj se propove izvoz orožja državam, ki so zapletene v vojno ali jini pa vojna grozi. Takega sklepa ni pričakovati, dokler bo zasedala stara poslanska zbornica, ker so se na današnji seji demokrati izrekli za to, da se stvar odloži, dokler se ne sestane nova zbornica.

Sanghai, 27. februarja. AA. Iz Nankinga poročajo, da izražajo v kitajskih uradnih krogih veliko zadoščanje nad ameriško izjavo o odobritvi sklepa Društva narodov. Več inozemcev, zlasti letalcev, ki se jim hoče pustolovščin, je prišlo v Nanking in se prijavilo h kitajskim četam, ki branijo Jehol.

Siamska pomoč Japonski

Nanking, 27. februarja. AA. Kitajski listi poročajo, da je Siam baje sklenil tajno pogodbo z Japonsko za dobavo municije.

Srdite bitke v Jeholu

London, 27. febr. AA. Po brzjohlav iz Daljnega vzhoda se vrše v Jeholu prav ljute bitke. Vreme je izredno mrzlo. Japonske čete prodirajo iz Kailuja proti Čifengu. Medtem so že bili hudi boji za manjše gorske prelaze. Japonci so prodirali iz Sučunga, odkoder hoče vodstvo japonske vojske zajeti kitajske čete z boka. Japonska vlada je opetovano izjavila, da se v svojih sedanjih operacijah hoče omejiti na Jehol.

Pejping, 27. febr. s. Kakor poročajo je bilo na prelazu Pajšicu ob meji jeholske pokrajine več ogorčenih, toda brezuspešnih napadov. Hudemu zračnemu bombardiranju je sledil napad konjenice, ki pa se je morala končno umakniti. Japonci so pustili mnogo mrtvih na bojišču. Kitajski vrhovni poveljnik v bitki pri Pajšicu cenil kitajske izgube od početka te bitke na 1000 dočim so izgubili Japonci 600 mrtvih in ranjenih. Več japonskih poizkusov, da bi zavzeli prelaz, se je izjalovilo.

Tokio, 27. febr. AA. Zdi se, da so kitajske čete izpraznile važno mesto Lingjan.

Bolgarija in Mala antanta

Trezen bolgarski glas o potrebi nove politike napram državam Male antante

Zagreb, 27. februarja. »Nocojšnje »Novosti« objavljajo dva članka o Bolgariji in Mali antanti. Prvi članek, ki ga je objavil sofijski »Mir« in ga je napisal Mihael Medjarov, razpravlja o posledicah, ki bodo nastale za Bolgarijo zaradi novega pakta Male antante. Pisec pravi, da je ustvarila ta zveza v mednarodno-političnem pogledu silno državo, ki šteje skoro 50 milijonov ljudi. Istočasno pa je ta blok dobro oborožen ter pripravljen za vojno in v primeru kakšnih zapletov lahko računa na moralno in materialno podporo Franciji in Poljske. Članek opozarja, da se je Bolgarija pred nekaj leti pričela pogajati s Češkoslovaško za zaključitev pakta o prijateljstvu, pogodbe o nenapadenju in arbitraži. Pogajanja pa so se razbila, čim se je izvedelo, da Bolgarija ne namerava skleniti sličnega pakta z Jugoslavijo. Tudi pozneje se niso več obnovili. Članek sklepa zaradi tega, da bo sedaj za Bolgarijo mnogo težje skleniti kakršnokoli politično pogodbo z eno ali drugo državo, včlanjeno

v Mali antanti, če se za to ne zavzamejo vse tri države. Zato je potrebno, da razvije Bolgarija docela miroljubno politiko in da ne da povoda za kakršenkoli sum. Treba je znati, da je sedaj Bolgarija osamljena in brez podpore. Nasloniti se bo morala na Društvo narodov in le preostaja ji drugega, kakor da si najde zaščito v obstoječih pogodbah.

Drugi članek je za list napisal Kosta Todorov, ki prav tako ugotavlja, da je sedaj položaj Bolgarije mnogo težji. Če bo hotela skleniti kako pogodbo z Jugoslavijo, bo morala na to pristati tudi Rumunija in obratno. »Naša dosedanja brezplodna in nevedna zunanja politika pa ni brez izhoda.« pravi nadalje. »Zaprta se sicer možnost, ki so bile še včeraj odprte, vendar pa položaj ni brezupen. Pogreške preteklih dni mora popraviti večja in trezna politika. Danes bo sicer težje, toda nepremostljive te težave za razvoj bolgarske politike niso. To okoliščino je treba hladno konstatirati.«

Delniška družba

za ponarejanje denarja

Ptuj, 27. februarja. V prijaznem Polensku, nedaleč od Moškancjev se je nedavno snovala delniška družba za ponarejanje denarja, ki se je začela že v mariborski kaznilnici, končala pa čisto slučajno v daljnem Zagrebu. V mariborski kaznilnici se je nahajal posestniški sin I. J. iz Polenskega. Tu se je spoznal z nekim Popovićem, doma nekje na Hrvaškem. Ko je Popović zapuščal kaznilnico, ga je J. naprosil, da obišče njegovega očeta in mu izroči njegove pozdrave.

Popović se je res še v teku februarja zglasil pri njegovem očetu J. na Polensku. Prišel pa je z namenom, da bi starega J. pridobil za ponarejanje denarja, h čemur ga je tudi nagovarjal. Ker pa je bilo potrebno za tako akcijo večje vsote denarja za nabavo raznega materiala, kate- narija pa J. ni imel na razpolago, je pritegnil v družbo še posestnika T. iz Polenskega, ki je seveda tudi bil takoj pripravljen k družbi pristopiti in zadevo financirati. Rečeno storjeno, in že sta se 13. t. m. Popović in T. vsedla na vlak in se odpeljala v Zagreb, da nakupita potrebne pripravke in razne kemikalije za denar. Prišliši v Zagreb je Popović vodil svojega zaveznika ves dan po raznih gostilnah, slednjič

pa sta se podala v neki hotel k počitku. Naslednjega dne sta skupno obiskovala razne trgovine in povpraševala po kemikalijah. Seveda ga je Popović vodil samo v take trgovine, za katere je vedel, da ne prodajajo kemikalij. Naposled sta se podala v neko gostilno, kjer je Popović nagovarjal T-ja, naj mu izroči denar, da gre sam po kemikalije k nekemu zaupniku in da se bo kmalu vrnil, naka da bosta takoj odpotovala nazaj na Polensko in se bo začelo obratovanje. T. mu je res izročil nekaj nad 12.000 Din gotovine, s katero je Popović takoj izginil iz gostilne. Svojega družabnika je pa T. nato zaman čakal do večera v gostilni in ko je slednjič izprevidel, da je nasledel lopov, se je podal na policijo, kjer je izpovedal vso gorjo stori- Policija ga je seveda pridržala v zaporu in ga naslednjega dne s primernim spremstvom odpravila domov. T. zahteva sedaj od družabnika J. polovico vsote nazaj, češ, da so se domenili, da bo vsak pol finančial. Kakšna je bilanca in »čisti dobiček«, bo pa presojalo sodišče.

Vsak naročnik »Jutra« je zavarovan za 10.000 Din!

KULTURNI PREGLED

Premiera šantlove opere

Že nekako pred desetimi leti mi je avtorica libreto »Blejski zvonec«, ga. Mary Garden ponudila svoje delo v uglašitve. Pred čital sem zvezek nekajkrat, toda nisem se mogel navdušiti za tako, kakršno je tedaj bilo to delo. »Blejski zvonec« je od takrat do danes pod rokami avtorice same, režiserja Krufta, treh komponistov in morda še tega in onega močno izpremenil svoje lice, vendar pa je jedro ostalo isto. Hira, kakor, žal, večina naših odrskih glasbenih del, za slabokrvnostjo in neudinkovitostjo dramatičnega razpletanja preproste zgodbe. Zvoneček v cerkvi na Blejskem otoku ima svojo legendarno zgodovino. Ako pozvoniš z njim, se ti izpolni želja, ki si si jo, veren in iskren, tisti čas želel. Silno mnogovrstne so te želje, vendar se v naši zgodbi v glavnem osredotočajo na tem, da bi prinesle zvonceim izpolnitev njih. hovi srčnih želja. To se naspelod tudi zgodi. Le rabio zavoznati vozle je hitro razvezan: Alendica, hči Milana, gospoda z dočim imenom in naslovom, dobi svojega Jacka iz Amerike, Vivienno, hči Briand, rentirja iz Pariza z raznimi drugimi poklici, dobi Thüninga, inženjerja z Dunaja, stari Briand dobi svoj zgodovinski kamen v obliki guvernante Miss James, dame pe- stre narodnosti in čudovito menjačič se poklicev, in tako je ob sklepu vse v redu, kakor mora to biti v vseh opereti. Zgod- bica se vrši ob priliki mednarodne paval- ne in veslaške tekme na Bledu, prva in zadnja skica je pred hotelom, srednja na otoku. Živopisano okolje; od vseh vetrov nanešeni gostje, narodne noše, — atmosfere »Gorenjskega slavčaka«, — sportno živ- ljenje, ki ga vidimo samo od strani gleda- telcev, plisni vložki, lepe slike, kostumi itd. zajamejo gledalca tako, da ne premi- slja dosti in ne ugiblje, ali je temeljna zgradba zgodbe ki se pred njim odigra- va, zanimiva in upravičena, ali ne. Ako bi bilo v delu malo več soli, malo več hu- morja, za kar bi bilo prilike dovolj, bi »Blejski zvonec« lahko šteli med najbolj uspele maloštevilne naše opere. Sicer pa je »Blejski zvonec« težko imenovati »opere- to«. Za opereto, kakršna je danes, bi mo- ralo biti o nji več »šlagerške« muzike, več drastičnih ocen, lahkotne površnosti, ma- gari tudi malo trivialnosti, pikantnih situa- cij, če hočete, tudi masčobe in dovtipih itd. Tu pa je vse silno decentno, kakor se spo- dobi v dobro vzgojeni družbi, humor teče v tankem curku, muzikalno komične figure nimamo nobene. Resnično komične figure ne moremo želeti več pestrjati. Silimo res- no zasnovano petje, pesem in orglje v cer- kvi, širokopostžno balado o zvonu, šopke narodnih pesmi, sentimentalni tango, kar operno zveneče odlomke, močne finale, izvrstno baletno muziko, v splošnem veli- ko več resne, včasih še prerresne glasbe, kot lahkomišelnosti, kakor se za današnjo opereto spodobi.

»Blejski zvonec« bi bil potemtakem nekaj

nov tip opere, — a ne »tragične«, kakor je menda rekel neki zlobnež, — ali bolje spevoigra, nekaka »Spielopera«, ako bi ji komponist dodal še več muzike.

Sasa Santel, kot človek ljubozniv, do skrajnosti skromen, vase »poglobljen, iskren, je tudi v »Blejskem zvonce« kot muzik tak. Rad pripušča, da sta mu poma- gala pri delu tako Marij Kogoj, čegar ko- rekture je pustil nedotaknjene, in L. M. Zkerjanc, ki mu je vse delo zelo prozorno, duhovito in skro v bliskovito naglo in- strumental ter celo vstavljal lastni, zelo udinkoviti tango, ki tvori sredino II. akta in predigro k tretjemu. Bratko Kreft mu je »Blejski zvonec« postavil na oder s takim znanjem in s tako spretnostjo, da ni mo- gel bolje, sam pa je, — srečno naključje: slikar in muzik v enem — insceniral svo- je delo tako da ne vem kaj bi bilo zanj priporočljivejše — ako bi ne bil oboje — biti samo slikar, ali posvetiti se samo mu- ziki. Ta njegova muzika ni krčava, vsilj- vija, intinua je v najboljsem pomenu bes- ede, ljubezniva, kaže kultiviran okus. Ve- čas večera čutiš šantlove hrepenenje po višjem, njegovo željo navzgor. Skrbno se izogiblje cenenih banalnosti; ne išče pri- znanja galerije ni pa ji dana široka raz- predenost, ne more se izživeti. Tuži nima za to prilike. V I. aktu je zanimiv uvod, nato celo kontrapunktično nekoliko zav- ta narodna »Za bolezen so zdravniki, dalje lahna barkarola, pilotska korčnica, val- cer, finale. Drugi akt raste. Selekcija na- rodnih, nekoliko premodoro »sanih pesmi, dva »šlagerja«, cerkveno petje, pesem o zvonu (L. Rus), glasbena scena med vi- viho, finale. Pred III. aktom Škerjančev tango, morda kos najboljših slovenske to- vrstne muzike vesela tekma baletna mu- zika kar koncertne kvalitete, živahen sklep. In še mnogo dobrega in lepega. Vsi: dirigent A. Neffat, režiser Br. Kreft, kom- ponist kot inscenator, koreograf P. Golo- vin, pevci: D. Zupan — krepka figura biv- šega avstrijskega politika z brki a la nem- ski cesar, — Ribčeva, njegova hči, — navrhana, mala Alendica, — Kogejva — naphjena, imenitno maskirana guver- nant, — V. Janko, — žrtev kamnov in bišve cirkuške jahalke, komični stari panj, — Španova — elegantna njegova hči, — Peček, — v zmotah obupajoči modni dan- dy, — Marček, — korajzni sportnik iz New Yorka, — M. Rus — prepevajoči žup- nik, — zbor, balet, plesne solistke: Mohar- jeva, Brarjeva (kako sijajno ime za ples- salko), Šmerkoljeva, Rühsova in Jakšto- va, prav vsi so v resnici pripomogli »Blejskemu zvonce«, da je tako uspešno zvonil in prinesel komponistu, ki se je po drugem aktu moral mnogokrat pokazati pred za- stor, v eno in mnogo cvetja.

Prepričan sem, da bo »Blejski zvonec« tu, di v bodoče imel tako prijeten in enodušno priznani uspeh, kot pri včerajšnji premie- ri.

— A.

Dragoljub Filipović f. V Beogradu je umrl upravniki ondoletnega Doma za vzgojo in za- ščito dece, Dragoljub Filipović, znan tudi kot pesnik. S svojo zbirko o kosovskih moti- vih »Kosovski božurci«, ki jo je prvič izdal med svetovno vojno na Krfu, si je pridobil široko popularnost. Redkokatera pesniška knjiga ima toliko čitateljev kot Filipovičevi »Kosovski božurci«, ki niso združeni samo s spomini na legendarne čase kosovske tra- gadije, marveč tudi z živimi spomini na sve- totno vojno in njene strelske jarke, na pot čez albansko Golgoto, na dneve pregnanstva v tujini. Dragoljub Filipović je bil eden iz- med poslednjih srbskih nacionalnih poetov. Lirik srbske slave in velikega boja za svo- bodo in edinstvo.

Smrt Radoslava Dragutinovića. V Novem Vrbsu je umrl mladi srbski pesnik Radolav Dragutinović, avtor zbirke »Azurne zemlje« in »Lišče pevca«.

Koncert vzhodno-cerkvene glasbe v Ljubljani. Poleg starejših klasikov ruske cerkve- ne glasbe: Čajkovskega, Somakina, Arhan- gelskega in Borhijanskega bodo na sporedu sobotnega koncerta tudi najodličnejša novejša dela, deloma rokopi, mlajših sodobni- kov: Česnokova, Kedrova, Pančenkina in Nikolskega. Če veliko del onih starejših skladateljev pri nas že poznamo, so nam zadnji še povsem neznani. In vendar nas mora za- zanimati zlasti sodobna ruska glasba. Med za- stopniki te skupine naj opozorimo le na Česnokova, ki je sedaj profesor moskovske- ga konservatorija in dirigent državnega aka- demskega zbora. Ta je napisal veliko svetnih in cerkvenih skladb, ki jih je kritika vse- vprek pohvalno priznala. Posebno se je pro- slavil s svojim oratorijem »Zemlja in nebo«. V skladbi »Angel vopijašec« je izrpal vso silo dramatične zlasti z dinamičnimi finessami. — Koncert bo 4. marca točno ob 8. zvečer v Unioni. Vstopnice in sporedi s popolnim besedilom, kratko zgodovino Cirilo-Metodo- vega zbora in posnetkom iz življenjepisa skladateljev so v prodaji v koncertni po- lovalnici Glasbene Matice.

Shakespeare: »Hamlet«. Po presledku pe- tih let pride pri nas najboljši priljubljeni Shakespearejevo delo »Hamlet« ponovno na dramski oder, a to pot v popolnoma novi inscenaciji. Premiera bo v drugi polovici marca. Prof. Ošip Šest pa pripravlja v dra- mi novo delo »Dame z zelenimi kloboke«. Premiera bo v prvi polovici marca. — Ope- ra študija veliko operno delo »Samson in Dalila«.

Novo založništvo v Ljubljani. Nedavno se je ustanovila v Ljubljani nova sloven- ska založba, ki bo izdajala znanstvene knjige. Imenuje se »Nova knjiga« in ima sedež v Idrijski ulici 13. Tudi ta založba je po primeru vseh drugih upejala abo- nentski sistem s plačevanjem v obrokih. Za prvo leto je napovedala knjige: »Uvod v dialektični materializem«, dalje prevod plemičnega spisa Friedricha Engelsa »Anti-Dühring« in Georgija Plehanova knjigo »Osnovni problemi marksizma«.

Slovaški list o slovenskem slikarstvu. Dobro urejani slovaški mesečnik za lite- raturo in umetnost »Elanc«, ki ga izdaja v re- dakciji pisatelja Jana Smreka založnik L. Mazžič v Pragi, je priobčil v pravkar izšli številki članek konservatorja dr. Franceta Stetela. »Slovenska povojna likovna umet- nost« (v slovaškem prevodu Jana Staniela- va). V zvezi s tem informativnim člankom so v isti številki reproducirane naslednje sli- ke: France Krall, »Dosti brate: Matej Stor- nen, dr. Fr. Stelč (portret); Fr. Tratnik, »Pratniki: Lojze Dolinar, »Spomenik kra- lja Petrac (fotografija); Tone Krall, »Nevhi- ta na Genezareškem jezeru«; Vl. Subč, fo- tografija nebotičnika: Jože Plečnik, fotogra- fija cerkve sv. Franciška v Šiški; Božidar Ja-

kac, »Moja matič. V isti številki »Elanc« je priobčen tudi informativni dopis Andreja Vrbačeka: »Hrvatska in slovenska književ- nost v letu 1932«.

»Nekateri problemi menarhe« je na- slov češke razprave mladega slovenskega antropologa g. dr. Boža Škerlja v reviji »Antropologie« (Praga). Pisec razpravlja na osnovi izvirnega materiala (506 Slovencev in 45 ostalih Jugoslovank) o problemu, kdaj se začenja mensuraicija in o zvezi menarhe z vnanjimi prirodnimi in domestikacijskimi vplivi, dalje o hitrejšem spolnem dozore- vanju prostitutk. Dr. Škerlj označuje menar- ho kot dobro merilo socialnih razmer in podaja tudi za zakonodajo zanimiv sklep k vprašanju, kdaj se začne spolna zrelost.

Dva mladinska mesečnika. Pravkar je izšla peta številka »Našega ročca«, ki ga v redakciji Josipa Ribčiča izdaja »Jugoslav. učiteljsko združenje«. V tem zvezku se nada- lje Hudaloseva povest »Med vulkani in Atolic z Jakičevimi ilustracijami. Bogomir Magajna je prispeval prozo »Racko — raz- bojniki« (z ilustracijami Mere Kraljeve), France Bevk pravljico »Čudne živali in ču- dne palice« (z ilustracijami Toneta Kralja), Vlado Klemenčič pravljico »Kralj Matjaž ro- ši svojo nevesto« (ilustriral France Kralj), Marija Kmetova je zastopana z odrskim pri- zorom »Rubeži — bibrčič, Albert Širok je prispeval intervju s Seliskarjem, D. Volav- sek piše o Sarajevu (z ilustracijami A. Šir- ka), Krajiški prispevki so iz pera M. Bekar- ja - Esena, f. Fr. Milinkinega, Cvetka Kri- janstla i. dr. Izšla je šesta številka »Zvončeka«, ki ga izdaja v redakciji dr. P. Karolina poseben konsorcij. Na uvodnem mestu je objavljena Podrekarjeva risba »Pust. Manica Komanova je prispelala črti- co »Babo žagajo«, Gustav Striša »Kuren- tica, Vinko Bitenc pravljico »Ugrabljeni kra- ljevič«, Marko Vrhovnik poučno črtico o ža- levcu, O. Hudalose povest »Kaj je povečal boler Matjaž«, Marija Grošljiva pa nadaljuje svojo »Bobja Nesposodbiča, Arnošt Ada- mič je prispeval povest »Deček iz eirotišni- ces«, Krajiški prispevki v vezani besedi so iz pera E. Gangla, Zdravka Ocvirka, Marija- ne Zelezecneve - Kokalj i. dr.

Dve slikarski razstavi v Beogradu. V beo- grajskem Umetnostnem paviljonu sta bili v nedeljo otvorjeni dve razstavi: Ivana Radovi- ča in Nikole Beševića. Razstava slik N. Beševića je otvoril španski poslanik grof de Torijos, ki je imel lepo uvodno besedo o Beševičevi umetnosti.

Nov srbohrvaški prevod Cankarjevega »Hlapca Jorjeca«. V pravkar izšli 8—10 številki šbeniške »Socijalne revije« je iz- šel zadnji del novega srbohrvaškega pre- voda znamenite Cankarjeve novele z na- slovom »Sluga Barša i njegovo pravce«.

Stankovičeva »Nečista krv« kot drama. Najboljši roman srbske književnosti, Bori

Naši kraji in ljudje

Šolstvo in učiteljstvo v dravski banovini

Zanimivi podatki iz poročil prosvetnega oddelka banske uprave in banovinskega šolskega odbora

Za razpravo o prosvetnem oddelku novega banovinskega proračuna je g. načelnik Maz predložil banovinskemu svetu zanimiva in pregledna referata svojega oddelka in banovinskega šolskega odbora. Iz poročil posnemamo naslednje podatke in ugotovitve:

Osnovne šole

Osnovnošolskega učiteljstva v naši banovini je 1414 učiteljev in 2369 učencev, skupaj 3783. Razredov je 3505, razrednih učiteljev pa 3384, tako da manjka 121 uč. na oseba. Te številke kažejo, da je v banovini okrog 400 učiteljev in učiteljic, več kakor pa jih uči po razredih. Razlika izvira iz okoliščin, da je precej učiteljstva dodeljenega raznim uradom (banski upravi, sreskim načelstvom), meščanskim šolam itd., dalje so tu všteti oni šolski upravitelji, ki so po zakonu oproščeni plačila, predmetni učitelji otroške vrtarice in učiteljice ročnih del.

Vzrokov nedostajanja neposrednega učnega osonja je več. Pred vsem državni proračun ne upošteva v zadostni izmeri tožadnih potreb, na drugi pa so tudi pravice banske uprave premanjane. Ban ima pravico postavljati dnevničarje, ki jih je bilo v tekočem proračunu 56; vsa ta mesta so bila zasedena. Drugače pa vse postavitev in premeštevaje izvršuje samo ministrstvo prosvete.

Imamo šole, ki so zaradi nedostajanja učilnic ali učiteljstva tako prenatrpane, da mora učitelj v takih razredih napeti vse moči, da ustreže šolskim predpisom. To delo je tako težavno in odgovorno, da učni osebni ni moglo izvrševati izvenskega dela v večjem obsegu. V splošnem pa je izvensko delovanje učiteljstva med narodom posebno zadnje čase zelo intenzivno in vsestransko. Zlasti šolsko udejstvovanje se je neverjetno dvignilo in dela učiteljstva vsi čast. Učiteljstvo ima predavanja, se vodilo udeležuje pri čebelarstvu, sadjarstvu, vrtarstvu in kmetijstvu. Učitelji so tajniki ali voditelji raznih zadrug, pevovodje, kapelniki, godbeniki, režiserji itd.

Delo našega učiteljstva v šoli in izven je je večje tako blagodejno in se vsi v toliki meri, da zasluži vse priznanje.

Omenim naj nekatere zadeve ki po mojem mnenju kvarno vplivajo na razvoj našega šolstva. V naši banovini prideta na enega učitelja skoro dve učiteljici. Ne da bi imel kakšne pomisleke proti učiteljicam, ki so poklicane za vzgojo deklet, mislim vendar, da bi bilo nujno posvetiti več pozornosti, da nam moški naraščajo vzgajajo moške učne moči.

Številni diplomirani učiteljski kandidati raste, prošnja za učna mesta je bilo oddanih ministrstvu prosvete preko 350, imamo pa učiteljice, ki so poročene z advokati, sodniki, zdravniki, uradniki itd. Z ozirom na velikansko število na službo čakajočih kandidatov je to dejstvo nesocialno in je treba odločne remedure.

Istotako kvarni so prepogosti bolezenski dopusti. Z zadovoljstvom lahko ugotovimo, da se tozadevnih pravic poslužujejo učitelji le v prav mali izmeri, ne morem pa tega trditi o učiteljicah, pri katerih so taki dopusti prepogosti in zato kvarni pravilnemu razvoju šolstva. Tudi to govori za drugo razmerje med številom moških in ženskih učiteljskih oseb. Seveda je tudi med učiteljicami prav lepo število izjem, ki vrše z uspehom in ljubeznijo šolske in izvenske posle brez bolezenskih dopustov.

Srednje in učiteljske šole

S 1. julijem 1932 je bila ukinjena III. realna gimnazija v Ljubljani in sta se združili moško in žensko učiteljske v Ljubljani in v Mariboru v skupna zavoda. Prvotno na nižje razrede reducirana realna gimnazija v Ptuiju je bila po nekaj tednih zopet določena za popolno. Nameravana redukcija srednjih šol se je končno izvedla v dokaj manjšem obsegu, pač pa je bilo učiteljstvo teh šol reducirano v izmeri, kakor je to določil državni proračun za leto 1932/33. Upokojenih je bilo na srednjih šolah v naši banovini 32 in odpuščenih 23 učnih oseb. Na učiteljskih je bilo upokojenih 7 in odpuščenih 2 učni oseb. Ker pa se je število dijakstva z novim šolskim letom še povečalo za 400 v primeri z lanskim letom, je I. semester tekočega šolskega leta manjkalo na srednjih šolah ob skrajni obremenitvi učiteljstva 50 učnih oseb. Razredi so skoro vsi prenatrpani, 64 razredov imamo, ki štejejo nad 50 učencev.

Jasno je, da je pouk zaradi tega dokaj trpeč, čeprav je učiteljstvo v teh težkih razmerah v veliki meri delalo prostovoljno preko najvišje obveznosti. Za požrtvovalnost mu na tem mestu izrekam zahvalo.

Proti koncu semestra je bilo postavljeno za honorarne učitelje na srednjih šolah 17 diplomiranih filozofov. Po odobrenju naknadnih kreditov v Narodni skupščini je pričakovati da se v najkrajšem času postavi vsaj minimalno število potrebnih učiteljev na srednjih šolah z reaktivacijo upokojenih in odpuščenih in z imenovanjem diplomiranih filozofov za suplente.

Stanje na srednjih šolah je naslednje: Imamo 2 drž. klasični gimnaziji, 1 nepopolno in 8 popolnih realnih gimnazij, od katerih imata 2 realne oddelke v višjih razredih. Skupno 11 državnih srednjih šol s 84 razredi in 186 oddelki. Na teh srednjih šolah je nameščenih 220 direktorjev, profesorjev in suplentov ter 23 strokovnih učiteljev. Zaradi ukinitve III. realne gimnazije ima I. realna gimnazija v Ljubljani 35 oddelkov in je nastajena v dveh poslopijih. Na državne srednje šole se je vpisalo 5560 učencev in 2290 učenk, skupno 8150. Zaradi nedostajanja prostora se vrši v Ljubljani na II. realni gimnaziji v 7 oddelkih v Mariboru v 10 oddelkih in v poldanski pouk.

Na treh nedržavnih srednjih šolah (dve popolni, ena nepopolna) je v 29 oddelkih 337 učencev in 836 učenk, skupno 1173.

Učiteljski šoli sta dve državni (v Ljubljani in v Mariboru) z moškimi in ženskimi oddelki. Vsak zavod ima po 5 razredov in po 12 oddelkov. 4 oddelki so manj kot lani, učencev in učenk pa 183 manj; vpisanih je letos 322 učencev in 534 učenk. Ker se absolventi meščanskih šol v smislu zakona niso več sprejemali, pa tudi zaradi pletenega študija in precej slabih izsledkov za službo, je naval na učiteljske šole zelo pomehal.

Na zasebnih učiteljskih šolah (popolna je v Mariboru v eno se izmnožujeta šoli v Ljubljani in v Škofji Loki) se je vpisalo 199 učenk in 9 oddelkih. Prvi razred se je otvoril le v Mariboru in ima 4 gojence.

Meščanske šole

Letos imamo 32 državnih meščanskih šol. V 170 oddelkov na teh šolah se je vpisalo 2966 dečkov in 2831 deklic, skupno 5797. Porast napram lanskemu letu znaša 350 učencev in učenk ter 11 oddelkov.

Na 8 zasebnih meščanskih šolah se je vpisalo 1240 učenk in 35 oddelkov. 1 oddelka je manj kot lani, število učenk je skoraj neizpremenjeno.

Po zahtevi ministrstva prosvete se je letos število učiteljstva na državnih meščanskih šolah znalo tako, da pride na učitelja 24 do 25 tedenskih ur pouka po. Vprečno Ministrstvo je zahtevalo 30 usposobljenih učiteljev iz dravske banovine za meščanske šole v dunavski banovini in končno znalo zahtevo na 14 učiteljev, ki so bili za pričetek šolskega leta premeščeni v mesta dunavske banovine. Manjkajoče učiteljstvo na meščanskih šolah se je deloma nadomestilo z dodelitvijo učiteljev osnovnih šol na meščanske. Ker pa tudi na osnovnih šolah nedostaja učiteljstva, primanjkljaj na meščanskih šolah ni krit. Zaradi tega je pouk nekoliko reducirani, učiteljstvo pa težko prekomerno zaposleno.

Koliko filmov smo lani videli in slišali

Po letnem poročilu Državne filmske centrale je bilo lani v naši državi predvajanih 722 filmov v skupni dolžini 601.878 m

Ljubljana, 27. februarja.

Iz letnega poročila Državne filmske centrale za lansko leto je razvidno, da je bilo predvajanih lani 440 tujih in 282 domačih filmov. Tujih filmov se delijo po vsebini na 246 zabavnih, 72 kulturnih, 6 reklamnih filmov in 116 filmskih žurnalov. Od zabavnih filmov jih je 43 z dolžino do tisoč, 203 pa so z dolžino nad 1500 m. Skupna dolžina vseh predvajanih filmov je znašala 601.878 m.

Največ filmov in sicer 227 je iz Amerike, predvajali pa so se pri nas v 9 filmskih podjetjih, dočim je prišlo iz Nemčije 199 filmov, ki so se predvajali v 59 podjetjih. Francija je dala 6 filmov za 2 podjetji, Avstrija 3 filme za 3. Poljska 2 za 2. Češkoslovaška Anglija in Japonska pa po 1 film za eno domače filmsko podjetje. Vsi tuji filmi predstavljajo dolžino 540.152 m, domači filmi pa 61.726 m. Domači filmi se delijo na 106 kulturnih, 75 filmskih žurnalov, 8 zabavnih in 93 reklamnih filmov. Filmov domačega izdelka so večinoma nemi. Zvočnih domačih filmov je bilo samo 17 v skupni dolžini 6175 m. Domači zvočni filmi so prišli lani prvič do veljave. Poleg 282 domačih filmov pa je bilo predvajanih tudi 39 higienko-poučnih filmov ki jih je Higienški zavod v Zagrebu tekom leta izdelal v lastni režiji. Med temi filmi je tudi 10 kulturno-prosvetnih zvočnih filmov. Higienški zavod v Skopju pa je izdelal 5 nemih filmov v skupni dolžini 3962 m.

V vsej državi je bilo konec lanskega leta 338 filmskih podjetij, od katerih predvaja 184 podjetij zvočne, 154 pa neme filme. Vsi kinematografi so imeli prostora za 92028 gledalcev. Največ kinopodjetij je v dunavski banovini in sicer 121 (56 zvočnih, 65 nemih) na drugem mestu je savska banovina z 62 podjetji (36 zvočnih, 26 nemih), potem pride dravska s 47 pod-

Meščansko šolskemu učiteljstvu gre pohvala za požrtvovalno delo v težkih razmerah tem bolj, ker je to učiteljstvo glede na svojo izobrazbo zapostavljeno, kar se kaže v prejemkih.

Šolska poslopja

Za 149.296 šolcobveznih otrok je na razpolago 840 šolskih poslopij z 2659 učilnicami, torej prihaja povprečno 56 otrok na eno učno sobo. V banovini imamo temeljnih razredov in vzorednic 3470, tedaj primanjkuje 811 učnih sob. Zato se mnogo, krat poučujeta v isti učni sobi dnevno po dva razreda, kar kvarno vpliva na zdravje otrok in učiteljstva. V zdravstvenem pogledu je 306 šolskih zgradb prav dobrih, 345 dobrih, 143 slabih in 83 neprimernih.

V dravski banovini je 3676 razrednih učiteljev in učiteljic, za katere je na razpolago le 1330 naravnih stanovanj, torej primanjkuje 2346 učiteljskih stanovanj, ali ako oddajemo učiteljstvo v mestih in trgih ter onk, ki je dodeljeno raznim uradom, še 1856.

Zaradi nezadostnega števila učnih sob in učiteljskih stanovanj je bilo v pripravi živahno stavbeno gibanje, ki so imeli krajevni šolski odbori zanj že vse pripravljene, odobrene načrte in dovoljena amortizacijska posojila. Ako ne bi nastopila kriza, bi bilo do danes izročenih že nad 60 novih šolskih poslopij svojemu namenu. Večje število zgradb pa prezidanih in adaptiranih. Na žalost je uspeh sedaj zaradi nastalih razmer mnogo manj povojen.

Nove osnovne šole

Lani so se ustanovile nastopne nove osnovne šole: Mestni pri Prebodu in Podpeca v prevajalskem srezu; Laze pri Planini v logaškem srezu; Sela pri Jugorju v metliškem srezu; Potovi v kamniškem srezu in Gradišče v srezu Maribor, levi breg.

V tekočem letu je bilo torej skupno ustanovljenih 6 novih enorazrednih in dveh razrednih osnovnih šol, od katerih pa se bo na treh pouk pričel šele, ko bodo zgrajena potrebna poslopja.

Šolski vrtovi

Z naložitvijo zemljiškega katastra bo urejeno tudi posestno stanje šolskih vrtov. Šolski vrtovi v dravski banovini merijo z matičniki, drevesnicami in zelenjavnarstvom 69 ha in 39 arov. Predvsem manjka šolam matičnjakov, ki bi služili kot vzorna učila s sadnimi vrstami na osnovi sadnega izbora za določni kraj. Go. spodarske neprimernosti ne dovolijo da bi šolske občine in banovina primerno podpirali razvoj šolskega vrtarstva, ki je vzgojne, učne in gospodarske važnosti. Imamo še nad 100 šol brez šolskih vrtov, enako število šol s šolskimi vrtovi v premanjnih razsežnostih in nad 100 šolskih vrtov nima drevesnic zaradi premanjnih obsežnosti ali neprimerne lege ali zemlje. Izdelani so vzorni načrti za napravno novih in preureitev obstoječih šolskih vrtov.

Pripravlja se razstava šolskih vrtov in vseh onih panog, ki so v neposredni zvezi s šolskim vrtarstvom.

si je prebil lobanjo in s ga nemudoma prepeljal v graško kliniko, kjer je pa zjutraj umrl.

Obtoženec krivde ni priznal in se je izgovarjal, da je nesrečo zakrivil Kopic, češ da je vozil napačno in s polno razsvetljavo. Zaslišanih je bilo osem prič, ki so izpovedale zelo obremenilno za obtoženca in potrdile, da je Kopic vozil pravilno. Zupančič je bil obsojen na 4 mesece zapora in na povračilo pogrebnih stroškov.

Milijonsko posojilo za ptujsko kanalizacijo in vodovod

Ptuj, 26. februarja.

Dolgoletne želje ptujskega prebivalstva po kanalizaciji in prepotrebem vodovodu se bodo v kratkem času izpolnile. Te dni se je mudil v Ljubljani ptujski župan g. Ladislav Jerše, ki je obiskal g. bana dr. Marušiča in predsednika Pokojninskega zavoda g. dr. Baltiča v svrhu najetja posojila za izpeljavo kanalizacije in vodovoda v Ptuiju. Te akcije, ki se vleče že iz časa pred vojno in ki je tudi takoj po vojni oživila se do danes še ni posrečilo izvesti. Po zaslugi g. župana Jeršeta je sedaj uspešno dobili pri Pokojninskem zavodu posojilo v višini enega milijona dinarjev. Dela se bodo pričela takoj, ko bo denar nakašan. Prijazni starinski Ptuj bo s potrebnimi modernimi napravami veliko pridobil, ker se bo lahko razvijala industrija, česar sedaj ni moglo biti zaradi pomanjkanja vode in potrebne kanalizacije. Zahvala pa gre tudi Pokojninskemu zavodu, ki je šel ptujski mestni občini v tem pogledu na roko in odobril posojilo.

Tudi proračun ptujske občine je že odobren. G. župan Jerše je ob priliki, ko se je mudil v Ljubljani zaradi najetja posojila za vodovod, tudi iznenkrat zaradi proračuna in dosegel odobritev.

Halo! Halo! Dame: „U. F.“ Samo za dame bo „U. F.“

Premislite dobro in zapomnite si, drage dame: »U. F.« — »U. F.« — »U. F.«

Čuvarji narodnega gospodarstva so zborovali

Celje, 27. februarja.

Včeraj so zborovali v Celjskem domu živinodravniki iz vse dravske banovine. Na dnevnem redu so bile stanovske zadeve, prečeta strokovna vprašanja, večji del dnevnega reda pa je bil posvečen razpravi o veterinarski razstavi, ki bo otvorjena leos septembra v večsejskih prostorih v Ljubljani. Čuvarji našega narodnega gospodarstva premoženja, ki ga predstavlja naša živinoreja, pripravljajo presenečenje. Prireditveni odbor, kateremu predseduje g. dr. Kunc, mestni veterinar v Ljubljani, šteje 24 sekcij. V 24 oddelkih razstave bodo prikazana vsa torišča živinodravniškega udejstvovanja. Prireditveni odbor je že pridno na delu, da zbere, uredi in razporedi ves ogromni razstaveni material. Vse priprave, vse delo za zbiranje materiala pa tudi večina zadevnih stroškov so prevzeli naši živinodravniki na svoja ramena, kar je v današnjih težkih časih lep primer čistega altruizma.

Opozarjamo že sedaj naše kmetijske ustanove in korporacije in naša šolska vodstva na to razstavo, da se je v obliini meri poslužijo, ker je v prvi vrsti namenjena našemu živinorejcu, da se iz nje učijo in da nam bo v nadaljnjem njegovem udejstvovanju kazipot in smernica pravilnejšega ekonomskega gospodarjenja.

Pri volivah je bil soglasno ponovno izvoljen stari odbor z g. dr. Vebelom kot predsednikom. Bilo je poudarjeno, da bi morali odločiti čimhiteljno in javnost posvečati veterinarskemu stanu več pozornosti, saj naši veterinarji z neumornim udejstvom vnanjem čuvajo narodnemu gospodarstvu milijardno premoženje.

Ogromna dedščina »kume Julke«

Novi Sad, 27. februarja

V Beli Crkvi je l. 1894. umrla daleč na okrog znana stara posestnica, vdova Schmitz, rojena Julijana Stefanovičeva. Zaprutila je velika zemljišča, več hiš, dosti gotovine in zlatnine, kar so l. 1921. cenili na okroglo 33 milijonov dinarjev. Za dedščino stare vdove, znane pod imenom kuma (botra) Julka, se je prijavilo takoj po njeni nenadni smrti, ker ni bilo nobene oporoke. 480 sorodnikov Po dolgoletnih poizvedbah je sodišče v Beli Crkvi leta 1915 izmed teh mnogoštevilnih reflektantov na dedščino odbralo samo 12 upravičencev, bližnjih sorodnikov pokojnice po materi in po očetu. Med temi je bila tudi vdova Frummer, rojena Elizabeta Stefanovič, ki je umrla istega leta v Oršovi. Eli-

Pri vsakem vremenu!

PALMA
GUMI PODPETNIKE
IN
PALMA GUMI USNJE
ZA PODPLATE

Pri najgršem vremenu suhe in tople noge. Največja izdržljivost in cenje od usnja. Ne drsi. Dobi se pri vsakem čevljaršem mojstru.

JUGOSL. IZDELAK

zabeta Frummer je bila solastnica nekatereh zemljišč in hiš svoje sorodnice Julijane Schmitz in je že štiri leta pred svojo smrtjo proglasila za dediča svojega nečaka Aleksandra Tita Stefanoviča, ki je bil takrat gostilničar v Temešvaru. Na ta način je med dvajsetstoročje dedičev kume Julke prišel nečak njene sorodnice.

Sodišče v Beli Crkvi je tudi odredilo, po katerem ključu naj se razdeli ogromna dedščina 12 priznanim dedičem. Do razdelitve pa še do danes ni prišlo, ker se sklopi sodišča nekaterim dedičem sploh niso mogli dostaviti in ker je zaradi ogromne dedščine tekem let nastalo sto in sto pravih.

Aleksander Tit Stefanovič, nekdanji temšvarski gostilničar in poznejši kuhar v Novem Sadu, si je že mnogo prizadeval, da bi prišel do svojega deleža, ki mu pripada po oporoki pokojne Elizabete Frummer. Mož je v težkih časih izgubil svoje premoženje in živi sedaj v veliki revščini. V zamotani zapuščinski zadevi pa nikakor ne more priti do tega, da bi se izplačali še priznani dediči velike zapuščine onim dedičem, ki so se že javili dočim bi terjatve nejavljanih in zakasnelih dedičev zapadle.

Grčičica Hunyadi Janos je najzanesljivejši in najidealnejše odvajalno sredstvo.

Natečaj za plakat pokrajinskega zleta

Ljubljana, 27. februarja.

Zletni odbor za I. pokrajinski zlet SKJ v Ljubljani razpisuje javni natečaj za napravo zletnega plakata in zletnega znaka. Natečaja se lahko udeležijo vsi likovni umetniki slovenske narodnosti, bivaajoči in delajoči na ozemlju kraljevine Jugoslavije. V razsodišču so gg. arh. Josip Costaperaria, akad. slikar Gojmir Kos, inž. arh. Jože Platner, prof. Janko Ravnik in France Ahčin.

Likovni umetniki, ki se udeležijo natečaja, morajo predložiti osnutek zletnega plakata v velikosti 63 x 96 cm v barvah, prikladnih za tisk v treh barvah in osnutek zletnega znaka v mavčnem odliku v maksimalni velikosti 25 cm premera pri okroglih oblikah ali največ 30 cm dolžine najdaljše stranice ali diagonale pri drugačnih oblikah. Osnutka morata biti taka, da bo z njima dosežena učinkovita propaganda za izlet, prikazati pa morata simbolično v kakršnikoli obliki šolsko idejo in namen zleta, ki mu je tudi proslava 70-letnega jubileja Ljubljanskega Sokola. Veak konkurent se lahko udeleži natečaja tudi z večimi osnutki. Pri obeh osnutkih znaša prva nagrada 1500, druga 1000, tretja pa 750 Din. Osnutke je treba predložiti do 24. marca opoldne v pisarni Ljubljanskega Sokola v Narodnem domu. Osnutki bodo razstavljeni, da si jih bo lahko občinstvo ogledalo.

Dogodki za mejo V službi režima

Reški vicepodestast odv. Ramiro Antonini je podal ostavko na svoj položaj. Provel je mesto legalnega zastopnika reške mestne hranilnice. Njegovi redni dohodki so se podvojili, poleg tega pa so mu oblasti izrazile še pohvalo za njegovo dosedanje delovanje v službi režima.

Tržaška burja

Pretekli teden je divjala na Krasu in v Trstu silna burja. Samo v ponedeljek je prišlo v Trstu do 13 incidentov. Burja je podirala zidove, odnašala strehe, ruvala dreve, prevračala telefonske in brzojavne drogeve in zanašala ladje v pristanišču. Na istrski ozkotni železnici progji so morali prekiniti promet med tržaško in kopersko postajo. Več vlakov je imelo velike zamude. Ob Ržani se je prvinski tržaški reševalni avto, ki je bil telefonsko pokličen v Buzet na pomoč dvema ponešencema. Nastalo je tudi nekaj požarov, ki pa so jih še o prvem času pogasili. 16 oseb je burja tresla ob zid ali na tla, tako da so dobili hujše poškodbe in so jih prepeljali v bolnico.

Preteklo soboto pa je na lesnem trgu pod Skednjem nastal požar, ki je napravil veliko škodo. Okrog 18 ure je nastal ogenj v skladišču tvrdke Matthiasa, v katerem je bilo okrog 100 vagonov raznovrstnega lesa. Zaradi burje se je požar naglo razširil ter v nekaj urah uničil celo skladišče. Na pomoč so sicer prihiteli gasilci, mlitniki in celo gasilska ladja, ker se je bilo bati, da se bo požar razširil tudi na sosednja skladišča, vendar pa niso mogli rešiti skoraj ničesar. Poskrbeli so le, da ogenj ni uničil še drugih stavb. Škodo cenijo na pol milijona lir.

DANES PREMIERA VELEZABAVNE, PIKANTNE VESELOIGRE SMEHA IN ŠARMA

Ob 4., 7/8. in 10.

LIANE HAID
GEORG
ALEKSANDER
OTTO WALLBURG
HANS MOSER

Gospa
si ne želi otrok

Kot dopolnilo najboljša šaloigra »POROČITI SE JE TREBA«, v kateri briljira Szöke Szakall

ELITNI KINO MATICA
Telefon 2124

Bomba smeja!
Dve uri zabave in krahota!

Velefilm gigantske pomorske borbe v dobi svetovne vojne!

Križarka EMDEN

Ladja, ki so jo imenovali »Trepot Indijskega oceana«

Louis Ralph, Werner Fuetterer, Renee Stobra

Kot dopolnilo najnovejši Ufa zvočni tednik

Predstave danes ob 4., 7. in 9. uri zvečer.

Predprodaja vstopnic od 11. do 13. ure.

»Zvočni kino Ideal«

Pri GRIPI uspešno sredstvo:

Vrelec STYRIA iz Rogaške Slatine

(3—4 krat dnevno po 200 g event. mešano z mlekom)

POSKUSITE! POSKUSITE!

2824

Domače vesti

Mednarodni odvetniški kongres v Jugoslaviji. Po sklepu lanskega kongresa mednarodne organizacije odvetnikov, ki se je vršil v Haagu, se bo vršil letošnji, po številu peti mednarodni odvetniški kongres v Jugoslaviji in sicer meseca septembra. Na lanskem kongresu so nemški odvetniki, ki so prej potovali po Jugoslaviji, predlagali naj bi se prihodnji kongres vršil v Jugoslaviji zaradi njenih prirodnih krasot. Ker je bilo že sklenjeno, naj bi se kongres vršil v deželah, ki nudijo nekaj posebnega, je bil predlog sprejet in se bo letošnji kongres vršil v Dubrovniku ali pa v kakem drugem obmorskem mestu.

Likovnim umetnikom dravske banovine. Na podlagi prijavitelj, na katerih se je ogromna večina likovnih umetnikov izrekala za stanovsko in strokovno organizacijo, sklicuje pripravljati odbor ustanovni občinski zbor za soboto 4. t. m. ob 19 v vrtni dvorani Vrelec v Ljubljani. Tovariši iz Ljubljane, Maribora, Celja in drugih mest naše banovine — potrdite z dežanjem, kar ste zagotovili z besedo — pridite vsi! Za pripravljalni odbor: Saša Santel, Ivan Vavpotič, Božidar Jakac, Nikolaj Pirnat.

PUSTNA ZABAVA

SK ILIRIJE

DREVI OB 20. V KAVARNI EVROPIE. SONNY BOY JAZZ. MASKE DOBRODOSLE. 2825

Skupščina državnih upokojencev se je v nedeljo vršila v Zagrebu. Predsednik društva g. Matanić je poročal o delovanju akcijskega odbora. Skupščina je med drugim sklenila, da se osnove posmrtni fond ter ustanovi društveno glasilo, ki bo izhajalo pod imenom »Umirovjeniki«. V Beogradu pa se ustanovi zveza državnih upokojencev. Tahtik društva upokojencev v Ljubljani g. Spende je predlagal, naj bi se upokojenci savske banovine pridružili spomeniki upokojencev dravske banovine, ki pripravljajo, naj se mirovine urede na podlagi prejemkov aktivnih uradnikov.

Tržič letoviški kraj. Z odlokom ministrstva za promet se priznava ugodnosti, določene na državnih železnih za kopališča in letovišča Sv. Ana pri Tržiču.

Nov pooblaščen inženjer. Ministrstvo za gradbe je inženjerju Milana Golčevsku v Ljubljani odobrilo javno prakso na vsem teritoriju kraljevine Jugoslavije posebno iz gradbene stroke.

Jugoslovenski dom v Santiagu de Chile. Kakor doznana v Buenos Airesu izhajajoča »Jugoslavija«, je bilo v Santiagu de Chile nedavno ustanovljeno društvo tamkajšnjih jugoslovenskih naseljenikov, kateremu je poverjena naloga, da zbere potrebna sredstva ter zgradi jugoslovenski dom. Predsednik društva je aglini Pavle Gjurinovič.

Himen. V ljubljanski stolnici štja se večer poročila g. Fran Markel, tovarnar in znani sokolski delavec v Tržiču in gđ. Zlata Juvanova, hčerka našega dopisnika g. Frana Juvana iz Zagorja. Vrelemu paru čestitamo ter želimo vso srečo!

Prijeten pustni torek

priredi svojim cenjenim gostom

„hotel Bellevue“

Z GODOB IN PLESEM brez vsake vstopnine. Dostojne maske dobrodošle. 2877

Zadnja pot Ivana Riglerja

Pogreb blagopokojnega šolskega upravitelja g. Ivana Riglerja je pokazal, kako zelo priljubljen je bil pokojnik v Semiču in v širokem krogu prijateljev. Ze pred 9. uro se je večer zbral v Semiču ogromna množica ne samo domačinov, marveč tudi okoličanov, da spremljajo pokojnika na njegovi zadnji poti. Domači pevci so za-

pell pokojniku v spomin pred hišo »Človek glej, kakor se je razvil od cerkve ogromna žalna povorka. Ob 9 je bila v cerkvi žalna masa, kakor se je razvil spred od kolodvorja kjer so naložili krsto s pokojnikovim truplom v posebni voz. Na krsto so položili vence razna društva, tako Sokol, gasilci, pokojnikov bivši učenci, učiteljsko društvo in pa pokojnikovi prijatelji. Na kolodvorju so se spominjali pokojnika z lepim govorom šolski upravitelj iz Podzemlja Vagon s krsto je bil priklopljen k vlakom, ki odpelje iz Semiča proti Ljubljani ob 11.58 S tem vlakom so odšli v Ljubljano poleg sorodstva tudi številni domačini, da ga spremljajo na pokopališče pri Sv. Križu.

V Ljubljani se je ob 16. zbrala na kolodvorju velika množica ljudi. Zlasti številno so bili zastopani pokojnikovi stanovski tovariši, učitelji in učiteljice. Pevci so zapeli na kolodvorju pod vodstvom g. ravatelja Ferda Juvana lepo žalostinko prav tako pa še v zadnje slovo pri viaduktu na Šmartinski cesti.

Koroške novice. V Celovcu je umrl vladni svetnik Friderik Valenko, profesor na tamkajšnji gimnaziji. Pokojnik je bil, kakor poročila »Koroški Slovenec«, vsestranski pravičen mož. V bližini železniške postaje Kotmar vasi so našli truplo brezposelnega Valentina Jesenka iz Ingare gorice pri Zihpoljah. Poselnik Vincenc Volavčnik v Banji vasi pri Zenuku je bil znan kot nasilen človek. S puškinim kopitom je te dni ubil svojo svačnijo Marijo Podričnikovo, nakar se je on sam ustrelil.

Samouprava. Izšla je ravno 3. številka »Samouprave«, glasila županske zveze v Ljubljani z naslednjo vsebino: Zakon o upravnem postopku; Občinski računi; Izgon iz občine; Iz županske zveze v Ljubljani ter Razsodbe upravnega sodišča. List izdaja županska zveza v Ljubljani, urejajo pa dr. Riko Fux.

Podružnica SPD »Bohinje«. V Srednji vasi sporoča, da je koča pod Bogatinom nadalje odprta in oskrbovana. Pot do koče je dobra. Koča je preskrbljena z vsem; v koči je na razpolago izvežban smučar.

Zagrebski promet z avtobusi je v rokah mestne hranilnice beležil pasivo okrog 800.000 Din. Ker mestna hranilnica toliko pasive ne more kriti z dobički tramvaja, bo prišel promet z avtobusi najbrž v privatne roke.

Železniški promet Zagreb-Split je bil bil v nedeljo svet odprt, ko so očistili progo Gračac-Knin in se snežni zameti niso več ponovili. Proga je bila očistena že v soboto zvečer in jo je prvi pasiral brzovalci, ki odhaja iz Zagreba ob 22.35.

Dež in sneg v Dalmaciji. Na dalmatinskem primorju je še močno deževalo, vrhovi hribov pa so dobiči snežno odejo. Tu, di na otoku Braču je zapadel sneg. Telefonska zveza z Zagrebom je pretrgana.

Ponesrečeni parnik »Cetina«. Ki je v viharini noči blizu splitskega pristanišča nasodel na skale, so že spravili v splitsko ladjedelnico, kjer ga bodo popravljali najmanj 10 dni, ker so močno razklana rebra in dno. Jadranska plovidba ima nad 100 tisoč dinarjev škode.

Romarij v Meko. Kakor vsako leto so se v nedeljo v Sarajevu zbrali vsi ledeleži velikega romarja »hadžiluka« v Meko. Kriza vpliva tudi na romanje, kajti iz Bosne potuje letos v Meko samo 5 romarjev, dočim jih je bilo prejšnja leta dosti več.

Nesreča zaradi strele. V petek popoldne je v neposredni bližini Trebinja udarila strela v hišo dimnikarja Hasana Karamehmedovića. Strelo je ubila žena Hasiba, ki zapuša troje malih otrok, in je porušila bomo hišo.

Smrtne nesreče pri sankanju. Na Cmoru v zagrebski okolici se je v nedeljo pri sankanju smrtno ponesrečil mladi trgovec pomočnik Oskar Singer. Večkrat se je s sankami spustil po snegu navzdol. Nesreča pa je hotela, da se je zaletel v neko drevo, pri čemer si je razbil glavo. Takoj se je onesvestil in kmalu nato izdihnil.

Nameste žene je priklisal smrt. V Vrbovcu je posestnik Anton Rukavina pogosto trpinčil in pretepal svoj ženo, zato ga je ona zapustila in se vrnila k sorodnikom. Ko jo je mož prišel iskat, je prišlo do prepira, pri čemer ga je svak udaril s sekirico tako, da je Rukavina kmalu podlegel.

Ne sme v krčmo. Okrožno sodišče v Novem mestu je prepovedalo zahajati v krčme Francu Gregoriču rudarju iz Krme-lja. Prepoved velja od 1. januarja 1933 do 8. januarja 1934.

Za pomirjenje, da ne nosite domov klic hripe, vzemite redno, predno zapustite svoj obrat, okusne ANACOT PASTILE! Dobivajo se v vseh lekarnah za 8 Din.

Tudi pri hripi velja znana prislovica, da jo je lažje preprečiti, kakor pa lečiti. Sigurno varstvo proti hripi, kakor tudi proti angini in drugim vrst prehlada udiži Panflavin pastile »Bayer«, ker uničujejo povzročitelje teh bolezni v ustah in grlu, koder bi kili bolezni drugače prodirle v telo. Kakor drugod tako tudi pri nas pripravljajo zdravniki Panflavin pastile kot najučinkovitejšo in tudi najcenejše sredstvo proti hripi.

Obledele obleke barva v različnih barvah in plisira tovarna Jos. Reich.

iz Ljubljane

Socialno-gospodarski tečaj ZKD. Drevi odpade redno predavanje v socialno-gospodarskem tečaju zaradi želje občinstva, ki se upravičeno želi na pustni torek nekoliko zabavati, in se vrši zaradi tega šele v četrtek ob 19 predavanje g. univ. prof. dr. Bilimovića o kartelih in trutih.

Komorni koncert godalnega kvarteta. V petek t. m. ob 20. bo v Filharmonični dvorani komorni koncert godalnega kvarteta drž. konservatorija. Prvo točko sporeda tvori Beethovnov godalni kvartet op. 18, št. 4. Oznako op. 18 je napisal nesmrtni Beethoven 6 godalnih kvartetov, izmed katerih je s števil 4 označeni najbolj priljubljen, pa tudi najbolj znan. Napisan je v c-duru, v tonovem načinu, katerega se je Beethoven zelo pogosto posluževal. Prvi stavek Allegro ma non tanto ima krasne glavne teme, ki nam slikajo energijo, pa tudi tolažeče upanje in so skoro dramatičnega značaja. Sledi Scherzo, ki je v marsikaterem pogledu nasproten. Andante stavku, njegove 4. simfonije. III. stavek. Menuetto Allegro, ki sestoji iz cele »vrste kratkih stavkov, ki končujejo v zmagovitem Prestissimo Godalni kvartet op. 18, št. 4. Je ena najbolj posrečenih Beethovnovih skladb. Poleg Beethovna se izvaja še Debussyjev kvartet op. 10 in Milojevičeva Sonata za violino in klavir. Vstopnice so že v predprodaji v Matični knjigarni.

Trboveljski slavski. ki nastopijo na samostojnem koncertu v nedeljo, 5. marca ob 11. dopoldne v unioński dvorani pojo naslednje skladbe: del: Grgošević: »Ko-

Ce ste potrti, onemogli in nervozni, če trpite na glavobolu, omotičnih napadih in slično, potem je krajini čas, da pripomorete do rednih funkcij svojim notranjim organom (želodcu, jetrom, ledvicam) s tem, da zauživate nekaj tednov vsak dan pol kozarca Saxlehnerjeve naravne grenčice HUNYADI JÁNOS. Pazite na etiketo z rdečim srednjim poljem! Dobiva se v lekarnah, drogerijah in vseh boljnjih trgovinah.

Tralala, holadri, pa je tu pustni dan! Hej, nocoj gremo vsi v Slamičev restorant!

ledač, Tajčević: »Pjesme dodolske, A. mič: »Uspavanka, Kogoj: »Zvončki, Bravničar: »Polček čarodelec in »Dva polža«. V II. delu so najprej »Dječje popevke iz Istre« v priredbi Ivana Matečiča, dalje 2 pesmi iz Medimurja v harmonizaciji Poza Jlica, Mirkov »Medvedov ples« in Mokranjčeve 3 srbske narodne. III. del koncerta je zopet posvečen narodni pesmi, najprej se zapoje Zgančeva: »Ni mi volja več na svetu živeti« in v priredbi Adamiča: »Stoji mi polje«. »Da b' biva lepa ura«, »Drežnica« »Zbadljivka«, »Vandrove« je privadrove. Koncert traja približno poldrugo uro. Trboveljski mladinski ples je v resnici dovršen, odlikuje se po lepih glasovih in izvrstni soli. V svoji sredi ima mlado solistko, ki ima prekrasen sopran. Predprodaja vstopnic v knjigarni Glasbene Matice na Kongresnem trgu.

Halo! Halo! Dame: »U. F.« Samo za dame bo »U. F.«

Premislite dobro in zapomnite si, drage dame: »U. F.« — »U. F.« — »U. F.«

Starši Dr. Franta Mš bo predaval v četrtek 2. marca ob 8. zvečer na državnih učiteljskih šol v risalnici o vzgojni higieni. Ker je predavanje aktualno za vse, ki imajo otroke v šolah, vabi društvo »Šola in dom« vse svoje člane in one, ki se žele včlaniti, da se predavanju udeležijo.

O plezalni tehniki. SPD priredi 7. marca svoje četrto predavanje v tej sezoni. Govorila boo dična slovenska alpinistka gospa Mira Marko Debeljakova o plezalni tehniki. Opozorjamo že danes ljubljanske alpiniste na ta zanimivi večer.

Izjava. Prešli smo: Del akademikov je proglasil na univerzi generalno stavko. Ker se nahaja na proglasu k štrajku podpisano tudi ime Akademsko društva jugoslovenskih tehnikov, smatram za svojo dolžnost, da izjavim kot predsednik Akademskoga kluba montanistov, da akademsko društvo jugoslovenskih tehnikov ni pristalo na štrajk in sploh ni o tem sklenilo, ko se je proglas pojavil, in da se je AKM kakor tudi Akademski klub elektrotehnikov izjavil ponovno proti generalnemu štrajku. — Stevan Radić, predsednik AKM.

Beli zobje: Chlorodont

Krajnava organizacija JRKD za Sp. siško ino v četrtek 2. marca ob 20. redni občini zbor na Bellevu. Posebna vabila se ne bodo razpisovala.

V knjigarni Tiskovne zadruge je danes izšel spomenik N. Vel. kraju s trem debelimi knjigami podpisov naših občin, kulturnih in gospodarskih društev. Vseh podpisov je okoli 4500. Spomenika je krasno umetniško delo.

Društvo »Soča« vabi člane in prijatelje k današnjemu družabnemu sestanku pri »Levu« ob 8. zvečer. Ker prebijejo zadnji dan pusta v lepi, domači in nepriljubljeni zabavi brez hrupa, plesa in stroškov. V prekrasno okrašeni dvorani bodo na sporedu govori, petje, kupletje itd. Pridite vsi, ki hočete biti danes dobre volje! Vstop vsem prost.

Prejčnja poštni direktorji. Prebivalci okraja Bežigrad južni del odnosa in v Pletenikovi ulici prosijo pošto direkijo, da namesti poštni nabiralnik na križišču Tyršev in Livarske ceste. Ta okolica se zelo razširja in so sosedni poštni nabiralniki zelo oddaljeni. Ker tam še ni hodnikov je ob neugodnem vremenu pošpot do sedanjih nabiralnikov prava muka.

Preselitev uradov carinarne Ljubljana v novo postopje ob Dovozni cesti. V prihodnjih dneh se preselijo urad carinarne v novo carniško poslopje ob Dovozni cesti. Ne morejo se pa obenem preseliti tja tudi železniški urad, ki imajo po slo pri carniški manipulaciji, dokler ne bo do uradne prostori za to službo pripravljene za vseltev kar bo trajalo okoli 14 dni. Železniška direkija opozarja pri tem priklji, da prehod preko tirov od carina ne k železniškim carniškim uradom a dovolj, tanveč se morajo intereenti posluževati prehoda preko Šmartinske ceste na Dovozno cesto.

Janko J. Srimšek: Marička je bila v maškarah

Mejačeva Mara je na pustni torek popoldne počela kuhinjo in izbo in je s kašče prinesla sevnico fižola:

»Jutri bo post.«, momlja ženska pred se. »Za obed in za večerjo ga skuham, pest krompirčka in zelja pristavim — z maslom zabelim — in bo ustrezno božjim in cerkvenim zapovedim.«

Mara izprazni sevnico na hrastovo mizo, v shrambi poišče pehar in se zgnete na obzidno klop pod ogledalom.

Na trgu pod lipo rajajo in se poka pustni norci. Skripljejo harmonike, cvili klarinet, nadihuje se in napaenja bas. Pokanje z biči kakor iz desetih pušk, vpije in glasen krahot in nerazločno mrmranje ljudi na trgu se v zmešani štrni plete okoli odprto Marino okno v hišo in se n-kakor ne da prav zložiti z njenim enakomernim žlobudranjem: »Ti si dober! Ti nisi za nič!« ki ž njim brska po fižolu.

Tudi Marine misli se pripravajo in bi se rade celo zlasale z jezikom. Beže od dela in se skušajo odklatiti tja ven v brezmežno, sončno in za tak čas čudno gorko popoldne. Na trg med pustne šeme in maškare in neugne mladostne bedake. »Kakor pred osemindesetimi leti!« hitro izračunajo misli in krčeno po jeziku onega: »Ti nisi za nič!« Mara strese z glavo, da se ji robec zmakne na levo uho, in opazi z roko mirno nosu in čela, kakor bi preganjala nadležnega obada »Vrag s pustom!« Z menoj in z vsem skupaj bi Mara rada kaznovala misli in jezik, a se misli upro: »In z mladostjo!« »Ž njo tudi!« odvrne Mara. »Hihhihi!«

Povej mi, kaj si zajtrkoval, a jaz ti povem, kakšen posel boš danes opravil

Vstati z levo ali desno nogo ni niti malo važno, toda da li ste dobro zajtrkovali, odločujo o razpoloženju in sposobnosti do dela za ves dan. Vsakdo ne more zajtrkovati jajc, gnjati ali masla, toda zamore se pokrepi s pravo, poceni in lahko prebavljivo, krepilno hrano. Ljudje, ki so izpostavljeni velikim na-

porom, pijejo za zajtrk okusno, koncentrirano krepilno hrano Ovomaltine, ki se pripravlja iz slada, mleka, jajc in nekoliko kakao-a. Kakao je pridian samo zaradi boljše arome, ne zaradi redilne vrednosti. Ovomaltine ima tudi to prednost kot zajtrk, da se da naglo in enostavno pripraviti.

u— Potrošnja vode. Mestni vodovod v Klečah razpolaga s štirimi črpalkami, ki lahko dvignejo na dan 24.000 kubičnih metrov vode. Leta 1930 je minilo 40 let, odkar obstoja vodovod. Dnevna poraba je narasla od prvotnih 3000 na 20.000 kubičnih metrov. Lani je Ljubljani potrošila 5 milijonov 96.278 kubičnih metrov vode, in si cer je bilo maksimalno dvignjene vode 20.268 kubičnih metrov na dan 29. avgusta, minimalno pa 9.983 kubičnih metrov dne 2. februarja. Vodovod oskrbuje tudi sosedne občine Moste, Ježico, Zg. Sisko, Vič, škofje zavode v St. Vidu, blaznico na Studencu itd. Dolžina glavnih vodovodnih cev presegla 127 km in je bilo samo po vodni položenih 54 km cevi. Vodovodno omrežje obsega 10.380 m glavnih napajalnih cevi, razdelilnih cevi ima omrežje v mestu 90 km, v okoliških občinah pa 50 km. Hiš je priključenih v mestu 3451 v okolici pa 1261. Lani je bilo položenih 5082 m novih vodovodnih cevi in priključenih 238 hiš. Na vsakega prebivalca je odpadlo povprečno 200 l vode na dan, v času hude vročine pa 290 litrov.

MONAKOVSKO PIVO

ORIGINAL SALVATOR ORIGINAL

je dospelo po 20. letih prvokrat v Zagreb in se bo točilo počeni od 2. februarja 1933 dnevno od 10. predpol dne samo v gostilni M. Bodnjence, Zagreb, Frankopanska ul. 13, kjer je tudi glavno zastopstvo. Priporočila se cenjeni obisk LASTNIK. 2834

u— Neljuba tiskovna pomota je nastala v večeršnjem poročilu o »Beli noči na Taboru« z navedbo, da je bila dvorana mrzlo zakurjena. Pravilno se seveda mora glasiti, da je bila dobro zakurjena, kar se v ostalem vidi tudi iz smisla vsega stavka.

u— Društvo zobotekhnikov obvešča svoje člane, da bo redni mesečni sestanek jutri pri »Sokolu«.

u— Zagreb proti Ljubljani. Kdo bo zmagal na »Plesnem turnirju« v soboto 4. marca v Kazini. Prvi nastopi v Ljubljani 5 najboljših zagrebskih plesnih parov, ki bodo merili zmoglosti z našimi pari, katerih se je do sedaj že 14 prijavilo, med njimi znani prvaki dosežanih turnirjev. Nove prijave pri mojstru Jenku, Kazina.

u— Danes prva velika maškara v novem Sokolskem domu v Šiški (za mitnico). Najlepa maška bo nagrajena v lični in okusno dekorirani dvorani bo poskrbljeno za prijetno in dobro zabavo.

Pri poapnenju arterij v možganih in sru došečemo pri vsakdanji uporabi male množine »Franz Josefove« vode iztrebljenje črevesa brez hudega pritiska.

Javna zahvala.

Globoka hvaležnost mi velja se tem polom zahvaliti gospodu dr. Mirku Černiku, specialistu kirurgije in primarju javne bolnice v Ljubljani, ki mi je resni življenje s svojim velikim znanjem in s spretno operacijo, ki jo je v najkritičnejšem stadiju moje težke bolezni s popolnim uspehom izvršil. Točkemu znanju, sposobnosti in spretnosti se pač more vsak še tako težko bolan človek brez nadaljnje zaupati in mirno pričakovati ozdravljenja.

Pri tej priliki mi je dolžnost zahvaliti se tudi vodstvu Slajmerjevega doma za vso vzorno oskrbo, ki sem jo bil deležen v času moje težke bolezni, zlasti pa usmiljenkam za požrtvovalno nego in prijazno posrežbo.

V Ljubljani, 28. februarja 1933.

ANDREJ BERCE
upravnik »Jutra«

28. II. 1933 PUSTNI TOREK
PUSTNI PLES
V KAZINI (VELIKA IN MALA DVORANA 2816)
RONNY-JAZZ SOKOL II.

u— Kurji strah v rokah pravice. Res pravo smolo je imel v nedeljo Vičan Tone R. V njegovem skromnem stanovanju je zvečer tako prijetno dišalo po kokošji pečenki, kar naskrat pa se je nenadoma pojavil na pragu moč postave in je bila nesreča tu. Na Glincah, v Rožni dolini in na Viču so bile gospodinjice že dalje časa v skrbeh za svoje kokoši. Od prilike do prilike se je namreč pojavljati tam neznan nočni gost, ki je vdiral tudi v zaprte prostore in zavijal kokošim vratove. Take posle je opravi popolnoma nemoteno in ga ni mogel nikoli nihče opaziti. Na lov za njim so se podajali okoldovanci, kakor tudi stražniki, pa jim je znal neznanec vedno odnesti pete. V soboto zvečer se je pojavil na dvorišču posestnika Antona Boca na Glincah ob Gradaščici. Pogospodaril je prav temeljito. Zavil je vrtove kar 9 lepim jarekam in izginil s plenom. Bil pa je vendarle precej nepevčen. Naslednji dan je namreč okoldovani gospodar opazil v nepreglednem snegu sledove velikih galoš. Stopil proti večeru na stražnico in stvar prijavi! Sledovi so pripeljali stražnika po cesti ob logu na Vič do stanovanja bivšega peka Toneta R. In to baš v trenutku, ko je pečenka v štedilniku najbolj zavrečala. Stražnik pa je poleg kokoši v štedilniku našel v stanovanju se vse druge Bocove kokoši, deloma tudi že oskubljen. Podjetnega Toneta R., ki se zagovarja z revščino, bodo izročili sodišču.

KINO LJUBLJANSKI DVOR
Telefon 2730
Svetislav Petrovič in Agnes Esterhazy
LJUBEZEN
in ŠAMPANJEC
Prekrasna ljubavna drama
Ob 4., 12.8. in 9. uri zvečer ob najnižjih cenah

Vremensko poročilo

Meteorološkega zavoda v Ljubljani:
Številke za označbo kraja pomenijo:
1. Čas opazovanja 2. stanje barometra
3. temperatura 4. relativna vlaga v %
5. smer obziranja vetra 6. oblačnost 1-10
7. vrsta padavina 8. padavine v mm. Temperatura prve številke pomenijo najvišjo, druge najnižjo temperaturo.
27. februarja
Ljubljana 7, 767.0, —6.7, 92, mirno, megla;
Ljubljana 13, 766.7, 0.9, 83, SW1, 1, —;
Maribor 7, 766.0, —4, 80, NW1, 10, —;
Zagreb 7, 766.2, —5, 90, mirno, 8, —;
Beograd 7, 765.8, 1, 80, mirno, 9, —;
Sarajevo 7, 766.2, —5, 90, mirno, jasno, —;
Skoplje 7, 765.9, —1, 80, mirno, 9, —;
Temperatura: Ljubljana 2.6, —8.1; Maribor 2.5, —7; Zagreb —, —5; Beograd —, —1; Sarajevo —, —3; Skoplje —, —6.
Sonce vzhaja ob 6.43, zahaja ob 17.44.
Luna vzhaja ob 7.38, zahaja ob 21.20.

moja skrivnost, temveč tudi drugih fantinov. Me razumeš.«

»Ze prav, Francelj! Pa ti tudi jaz ne povem.«

»Kaj?«

»Milo za drugo.«

»Nak, Marička!«

»E, potem: šilo za ognjilo, Francelj! — In — lahko noč!«

»Marička, lahko noč!«

Ali Marička klub tmoglavosti svoji n fantovi in vzlic vetru, ki je pilhal s Siemen, in vzlic svečanovemu mirazu ni zaprla okna. Sele, ko se je Veliki voz dobršno prevesil na nebu in se je Mejačev oče v veliki hiši sumljivo razkašljal in razkrehal, sta se razšla...

Drugo popoldne je završalo in zabučalo po trgu. Če bi gorelo pol vasi in bi z vsemi štirimi bilo plat zvona, se ne bi toliko sveta zgnilo na ulice in pod lipo. Vse je izletelo iz hiš in bajt prodajati zjala in past radovednost. Za božjo voljo! Pust je samo enkrat na leto in ljudje ga navadno praznujejo in časte bolj od marsikaterega v pratiki rdeče zapisanega dneva in svetnika.

Koliko je bilo maskar! Sem! Norcev! In kakšnih! Loncevcevc, kotlarjev, mladih in starih poročeni parov, cele ohceti, pestunj z vozički in otroci iz cuni, mesarjev, dimnikarjev, kuharjev in kuharice s preluknjanimi ponvmi in seženi dolžimi kuhavjncami, mornarjev, cizanov in cigank Vojakov v najrazličnejših mundurah cela četa Z leseni sabljami so bili osablani in obrabljene metle so nosili na plečih mesto pušk. Ton so vlekli — kos strešnega žleba, pričvrščen na zadnjem koncu parizarja. In streljali so. S krompirjem

Pride! Monumentalno filmsko veledelo vseh časov! **ZADNJI DNEVI POMPEJEV** kot tonfilm!

u. Valček večer Sokola na Viču bo drevi ob 20. v Sokolskem domu. Za prvo vrstno postrežbo je vsestransko preskrbljeno. Sodelujoči domači sokolski orkester. Torej drevi vsi na Vič.

u. Na pustni terek velika maskarada v Sokolskem domu v Šiški.

u. Gosilna »Bobenček« priporoča svojo znano namočeno nolenovko za pepelnico.

TEHNIČNI BIRO
ARH. IAN ZUPAN

IZ

LJUBLJANA
GRADIŠČA ST. 13

Marsikdo, ki ima novo hišo, se vam pritožuje. Poslojite mi tako, kakor si ga je želel, preko razli je proračun in ga sedaj teži dolo. Vse te skrbi, stani pa denar si pribavite, če imate dober in ekonomičen načrt in strokovno gradbeno vodstvo.

Iz Celja

e. Sprememba v celjskem občinskem svetu. Namesto umrlega občinskega odbornika dr. Kristijana Wolfa, pred daljšim časom razoroženega bivšega podžupana dr. Antona Ogrička ter občinskega odbornika gimn. direktorja Martina Mastnaka, veletrogeca Rudolfa Stermečka in gimn. direktorja v p. Antona Zupana, ki so bili razrešeni na lastno prošnjo, so bili z odlokom kr. banke uprave imenovani za člane celjskega občinskega sveta gg.: notar Franc Burger, drogist Josip Kramar, gradbeni inšpektor inž. Ivan Marek, fotograf Josip Pelikan in prokurist Ivan Rischner.

e. Krajevna organizacija JRKD za Celje-okolico bo priredila v četrtki ob 19. v gostilni g. Vedenika na Ostrojem predavanju o prvi pomoči pri obolenju živine. Predaval bo sreski veterinar g. Maksim Stribar iz Celja. Krajevna organizacija namerava prihodnji teden prirediti tudi predavanje o sadjarstvu. Sreski veterinar g. Stribar bo predaval v nedeljo 5. in 12. marca po prvi maši v narodni šoli v St. Juriju ob juž. želi, dne 25. in 26. marca po prvi maši pa v Vojniku o prvi pomoči pri obolenju živine in o raznih poredih gospodarskih vprašanjih.

e. Uradni dan Zbornice za TOI za Celje in okolico bo v torek 7. marca od 8. do 12. dopoldne v posvetovalnici Zdrženja trgovcev za mesto Celje v Razlagovi ulici št. 8. pritiče levo.

e. Celjsko pevsko društvo študira Haydnov oratorij »Sedem poslednjih besedi Kristusovih na križu«, ki ga bo izvajalo v velikem tednu. Ker je do koncerta le še kratko čas, naj vse pevke in pevci točno obiskujejo pevke vaje. Ta teden bo v sredo vaja za ženski v četrtki pa za mešani zbor.

e. Dve poroki. V nedeljo 26. t. m. se je poročil v Kostanjevici g. dr. Ivan Bele, edvetniški pripravnik v pisarni g. dr. E. Kallana v Celju, z gđ. Vlasto Božičevo, odvetniško pripravnico in hčerko odvetnika g. dr. Antona Božiča v Celju. V nedeljo 26. t. m. se je poročil v Petrovcih pri Celju mesar g. Alojz Savodnik iz Celja z gđ. Leopoldino Ferlerjevo, trgovsko sotrudnico v Celju. Iskreno čestitamo!

e. V domovinsko zvezo so bili v seji celjskega občinskega sveta 24. t. m. sprejeti gg. Ferdinand Marčič, dr. Anton Ogriček, Ferdinand Svet in Franc Seril, g. Gvidona Schidlo pa je bil zagotovljen sprejem v domovinsko zvezo, če dobi jugoslovensko državljanstvo.

e. Umrja je v nedeljo 26. t. m. v Zavadni 2. pri Celju v starosti 82 let zasebnica ga. Ivana Knina; vdova po ravnatelju oljarne v Zidanem mostu g. Knini in tuša postnega ravnatelja v n. g. Antona Mirnika v Celju. Pogreb bo danes ob 16.30 iz hiše žalosti na mestno pokopališče. Plemeniti pokopniki bodi ohranjen blaž spomin, preostalem naše iskreno sožalje!

e. Uboj pri Smarju. V začetku februarja je nekdo moški s kolom nadel 31 letnega Luko Drogenika z Gradišča pri Smarju.

Zahvala.

Gospodu dr. Tonetu Cizelju se najlepše zahvaljujemo za uspešno izvršeno operacijo na moji hčerki.

Anton Senegačnik, rudniški namestnik, Trbovlje II, 2923

in čebulo. Cev so nabijali s pepelom. — Na samcu s polomljenim prvim levim in desnim zadnjim kolesom je vleklo dvojce črno in belo progastih buš velikansko lajno. Šepast enook voznik jih je vodil in lajnar je neutrudno vrtel kljuko. Lajmarjeva boljše polovica, grbasta baba z zobmi kakor grablje, je beračila v puščico drobiž, v košaro jajca in cvrtje. Pajaci so švigali križem-kražem, uganjali burke z ženskami in moškimi, pačili se, pokali z biči in švrkali po nagajivi mladini.

Mejačeva Marička se je s Knapovo Lojzko dremala v gmoti gledalcev pod lipo. Lojzka se je smejala do solz. Marička je samo drhtela in trepetala v nemirnem ognju. Gledala je in gledala, ali je od vsega resnično videla komaj tretjino. »Ali bi, ali ne bi?« ji je kopal po glavi in roke so ji nervozno rile po volneni ruti, navzkriž prevezani čez rame in prsi. »Nič ne bo pomislil na me. In če bi me kdo spoznal, nič mi ne more. Oče ne bi rekel nič. Se smejali bi se.«

Godci so svirali. Maskare, pustne šeme so norele. Svet je ž njimi slavil Kuranta.

Marička se je izmuznila in je za ljudmi odmevala domov.

Ob treh so na trg prišli orači. Par s papirnatimi rožami in trakovi okinčanih konj je s plugom brazdalo po zmiznjeni cesti. Brnotov je drvaril. Štebinov in Lenčkov sta narobe jahala na konjih Z levicami sta visoko privzdignila repe nad konjskimi zadnicami. Z dolgimi krepelci vneta smukala po njih gori dolj — gori, dolj in na stisnjeni zobe z brumdanjem lepo v taktu, kako se spodobijo spremljevala Brnotovega, ki je za ročicami na or-

pri Jelšah in ga težko poškodoval na glavi. Drogenik je ostal nekaj časa v domači oskrbi, ker se je njegovo stanje poslabšalo, so ga pred dnevi prepeljali v celjsko bolnico, kjer je v nedeljo 26. t. m. podlegel hudim poškodbam.

e. Omiljen kontumac. Sresko načelstvo je omililo poostreni pasji kontumac v celjskem srezu. Odslej smejo psi prosto tekati, če nnaajo dobre nagobitke. Če se jih vodi na vrvič, so pa lahko brez nagobitka.

e. Velika maskarada za današnji pustni večer v vseh prostorih Celjskega doma bo za tukajšnje Olespevalno in tujsko-prometno društvo resnično prav veličastna prireditve: skupine raznih mask, konkurenca mask in razdelitev 5 dragocenih daril, nastop »Kraljice arca« ples z gum. balončki itd. In vse to ob starih in novih plesih in najbolj godbi ter močnimi razsvetljavi in prelepo okinčani veliki plesni dvorani, mali dvorani in ostalih prostorih. Vstopnina samo 10 Din, čisti donos za delo brezposelnim pri oklepjanju mesta Celja. Na svidenje!

e. Halo, halo! Vsi danes zvečer na veliko maskarado Celjskega olespevalnega in tujsko-prometnega društva v Celjskem domu! Oglejte si darila za najlepše maske v izložbi g. zlatarja Lečnika. Prvo darilo: zlata zapestnica z biseri (darilo tvrdke »Aurea«); drugo darilo: zlat prstan z oniksom (tvrdka Pachiaffo & Knez); tretje darilo: kompletne smuči (tvrdka Stermečki); četrto darilo: krasna zapestnica (tvrdka Lečnik); peto darilo: parfumi (tvrdka »Santitas« Kramar). Šesto darilo: moderna ovratna verižica, sedmo darilo: preproga (tvrdka Weren) osno darilo: ovratnica (tvrdka Almoslechner) darilo za najbolj komično maske: dva lepa kipa.

e. Elitni kino Union zaradi maskarade v Celjskem domu danes nima predstev. V sredo nov spored.

Iz Maribora

a. Jubilej dela. Pretekli petek je obhajal srebrni jubilej svojega dela knjižničar gosp. Stefan Šurkalovič, zaposlen pri tvrdki Karel Hitzel. Ob tej priliki so mu tovariši priredili lepo svečanost in izročili več lepih daril.

a. Občni zbor godbenega in pevskega društva »Drave« je bil preteklo nedeljo dopoldne v mali dvorani Narodnega doma. Udeležilo se ga je lepo število članov in prijateljev. Zbor je vodil predsednik gosp. Vokač, ki je najprej pozdravil razne zastopnike bratskih pevskih in godbenih društev, zlasti predsednika Ipravčeve župe g. prof. Vasilja Mirka, nato pa podal obširno poročilo o delovanju društva v preteklem poslovnem letu in razvil načrt za bodoče leto. Iz tajniškega poročila g. Zivka je razvidno, da ima društvo 930 rednih članov, posamezni odseki pa: pevski 37, odsebi 39, tamburaški pa 20 članov. Blagajniško poročilo izkazuje zadovoljivo bilanco. Poročilo pevškega odseka je podal zborovodja g. Albin Horvat. Zbor je nastopil na lastnem velikem koncertu ter sodeloval na raznih drugih prireditvah, na katerih je žel vsestransko laskavo priznanje. O delovanju tamburaškega odseka je poročal kapelnik g. Pivko. Pri volitvah je bil izvoljen dosedanj odbor s predsednikom g. Vokačem na čelu.

a. Beđa ga je spravila na kriva pota. Včeraj zjutraj e bil aretiran 21letni brezposelnih tapetuški pomočnik Alojzij M., ker je pred 14 dnevi ukradel čevljarškemu mojstru Alojziju Krebsu na Meljski cesti par novih moških čevljev, vrednih 200 Din. Nekaj dni nato škalskemu mojstru Josipu Golobu v Cvetlični ulici novo črno oblačilo in par lakastih čevljev in skupni vrednosti 1400 Din ter magistratnemu uradniku Ričiču 60 Din vredne otroške sanke. Pri zaslišanju je tatvino priznal, zagovarjal pa se je, da ga je v tatvino privedla brezposelnost. Ukradene predmete je prodal in se nato nekaj časa preživljal z izkupičkom. — Hotel »Orele«. V torek od 9 naprej »vinskih guljaš«. V sredo velika pojedina slanikov in zanimiva kuharska razstava v lovski sobi. Cene zmerno, iste v dvorani kakor v točilnici. Na pepelnico zgodaj odprto!

gelce igral bodro koračnico. Po trgu je zavilahr urnebesem smeh. Orači so se s plugom in konji docinicali do vodmaka.

»Stoj!« je ukazal Brnotov in napel vojke. »Počivali bomo!« Ona dva sta splezala s konj in vsi trije so jeli okrog pluga nekaj popravljati.

»Oh! Oh! Oh! Južno neso oračem!« so zavpile ženske in otroci koncem trga. Po ulici od Mejačevih je tekla zalo oblačena dekla z jersbasom na glavi. Raztrgani jersbas, poln loncev, poveznjen z ropotajočimi pokrivačami. V deklinih rokah vrč za vodo.

»Orači! Hej, orači! Južnaki boste!« so se zadržali otročaji in se zapodili za dekle.

Dekla, prevezana s črno rutico, je z jersbasem in vrčem prihitela na trg. Krenila je k oračem. — Hop! — Dolgin pajac ji je pod noge podvrgl bičevnik. Spodtaknila se je. Hop! — Jersbas z južno, z lonci in pokrivačami — za njim še vrč — je zaropotalo pred orači.

Med ljudni nov krik. Nov krik. Smeh in krolot.

Dekla? Dekla je v nepričakovanem skoku nepričakovano ujela ravnotežje. Zablodila je s pogledi po ludeh. In planila. Planila. kakor bi jo preganjal satan. Zaletela se. Zaletela se naravnost — v naročje — gospodu Antonu, kaplanu, ki ga je prav tedaj, Bog ve, zakaj, prineslo na trg od cerkvene strani.

»Kaj je to? A? Sramota! — Čakaj! Kdo si?« je zarohnel kaplan razjarjeno in ves blede. Pograbl je dekle za komolce. Za prsi! »Oho!« se je začudil. »Zenska! Moram videti, kdo si! Čudilava?« Posegel je za črno rutico, ki je

Sokol

Sokolska proslava škofa Strossmayerja v Šiški

Šiška bo v petek proslavila spomin velikega narodnega buditelja in iskrenega Jugoslavena, mecena in dobrotnika raznih jugoslovanskih kulturnih in nacionalnih ustanov. To je bil djakovski škof Josip Juraj Strossmayer. Njegovo ime je sveto vsemu jugoslovanskemu narodu, saj je bilo vse njegovo delovanje posvečeno tesnemu zblizanju vseh Slovanov. Ni ga skoro društva in ne ustanove na slovanskem jugu, kateremu ne bi bil pomagal in dal podpore.

Ko so v Šiški leta 1902. naročni možje ustanovili sokolsko društvo, so se obrnili tudi na Strossmayerja. Škof, ki se je takrat mudil na zdravljenju v Rogoški Slatini, je na to pismo poslal mlademu Mišeni skemu Sokolu svoje čestitke in pozdrave. Sporočil je, da z velikim veseljem pozdravlja to misel, obenem pa pošilja društvu 50 kron. S tem je postal eden izmed prvih ustanovnih članov Sokola v Šiški.

Sokolsko društvo Ljubljana-Šiška je sklenilo, da proslavi spomin velikega moža, ki se je s svojim odličnim nastopom v borbi proti vsem sovražnikom slovanstva vedno odkrito in pošteno boril, na do stojen in slovesen način. Prosiava bo res primerna in veličastna, vredna velikega Strossmayerja. Akademija bo seveda v Sokolskem domu v Šiški. Poleg telovadnih so na sporedu tudi pevski in glasbeni točke. Pri prireditvi bo sodelovala operna in koncertna pevka gospa Pavla Lovsetova, operni pevec g. Peter Burja, bivši član olovaške in bratislavske opere, oktet »Ljubljanskega Zvonca« itd. Spored akademije je sestavljen res prvovrstno ter nam vsi sodelujoči jamčijo užitek zaradi umetniške kvalitete in popolni uspehi prirediteljev. Sokol v Šiški obvešča o tem vso javnost in prosi za poset prirediteljev. Vsakomur je omogočeno, da se proslave udeleži, ker so cene sedežem in stojščem tako nizke, da jih vsakdo zmore.

Zaključni večer tečajnikov mariborske sokolske župe. V soboto zvečer je bil v gornji dvorani Narodnega doma v Ptuj zaključni večer IV. prednjaškega tečaja. Razen tečajnikov, nad 40 po številu, samih postavnih kmečkih fantov, se je večera udeležilo tudi številno drugo občinstvo. Razen starost br. dr. Salamuna smo opazili na večeru zastopnika sreskega načelnika podnačelnika g. Levičnika, župana g. Jeršeta, komandanta mesta podpolkovnika g. Sarca z oficirji, poveljniki orožniške čete g. majorja Cvetkoviča itd. Profesor g. Alič je imel lepo predavanje o 25-letnici ptujkega Sokola. Starosta br. dr. Salamun pa je pozdravil tečajnike v imenu ptujkega društva in v imenu župe. Poudarjal je važnost prednjaških tečajev posebno pa še za čete, ki delujejo na deželi. Prosil je navzoče tečajnike, da vztrajno širijo med kmečkim ljudstvom zvišeno idejo Sokolstva. Nato se je zahvalil še vseni, ki so pripomogli k temu res z lepimi uspehi zaključnemu tečaju, predvsem mestni občini, komandantu mesta in obema upraviteljema meštanske in osnovne šole, kjer so se tečaji vsrili. Neki tečajnik se je v res lep, besedah zahvalil vsem vaditeljem za trud, komandantu mesta podpolkovniku Sarcu, ki jih je imel ves čas pod gostoljubno streho, kakor tudi čes ostalim, ki so jim šli v Ptuj na roko.

Sokolsko društvo Mežica je priredilo 19. t. m. svojo prvo interno smuško in sankarsko tekmo v okolici Mežice. Tekmovale so vse kategorije, in sicer v slalomu na 1200 m in v višinski razliki 200 m 13 članov in 7 naraščajnikov, v smuku na 2500 metrov 13 moške dece, v sankanju pa 14 članov in članice, 9 naraščajnic, 17 moške dece in 13 ženske dece. V slalomu sta dosegla najboljši čas br. Golob Maks (4) in naraščajnik Ule M. (4.30), v smuku pa Orošnik Stanko (8.25). Po tekmi, ki se je vršila dopoldne in popoldne, so tekmovalci in števili opazovalci zbrali v dvorani Stoparjeve gostilne, kjer sta bila deca in naraščajni pogoščena s prigrizkom in čajem. Nato je br. starosta Gallobo razglasil izid tekem in razdelil darila. (Skloboas, si je z veliko muko prislužil — br. načelnik). — Odbor se najtopleje zahvaljuje sestram in drugim naklonjenim gospeim, ki so z darovanjem pecivom omogočile obilno pogostitev. Enaka zahvala gre tudi vsem družim, ki so kakorkoli pripomogli, da se je tekma točno in v redu izvedla.

dekli zakrivala obličje, ali jo je grdo kupil po prstih. Dekla ga je opraskala, se mu iztrgala, pokrila obraz z dlanimi in pobegnila...

V soboto zvečer pred drugo postno nedeljo je Mejačeva Marička šla k spovedi. Slabo pripravljena in nič zbrana. Raztresena in zmešana.

Ložarova Katra je pred njo vstala iz spovednice in povešene glave sedla v najbližjo klop. Marička se je na njeno mesto spustila na kolena. Razmišljeno je ponavljala nekaj, kar naj bi bilo podobno očenašu in češčenimariji, v glavi pa so se ji vrtele pustne šeme, prepevale harmonike in se razlegal razbrzdani smeh.

»Kako bo? Ali bom dobila odvezo?« je šepetala med molitvijo in rahel hlad ji je stresel ramena.

Zamrežena linica je zaškripala. »Hvaljen Jezus!« je pozdravil gospod Anton.

»Na veke —!« je odgovorila Marička.

»Molite očitno spoved!«

»Prosim svetega blagoslova...«

»Povejte grehe!« se je po običajnih vprašanjih premaknil spovednik na svojem sedežu, poškilil na mlado grešnico izpod belega robčka, ki ga je tiščal na obraz in spet umaknil oči.

Marička je izpraznila vrečico svojih deklinih križev in težav. Vrečico napolnjeno in s tako revščino napolnjeno, da se je mnogo onega, kar je izcurljalo iz nje in je ona smatrala za greh in pregrešne reči, pred Bogom pokazalo v čisto nedolžni luči.

»Ste kaj zamolčali? Pozabili?« je pomazal gospod Anton.

»Mislim, da nisem. — Le nekaj bi rada vprašala, predno —«

Gospodarstvo

Gospodarske vesti

Plačila iz jugoslovansko-češkoslovskega kliringa vrši v Pragi Zemlja banka po vrstnem redu prijav, ki prihajajo iz Jugoslavije, in po stanju kompenzacijskega konta Do 24. februarja so bile poravnane terjatve češkoslovaških upnikov do številke 9823. Predjumi iz terjatev v klirinskem prometu se dovole do nadaljnjega: z Jugoslavijo do številke 14.000, z Rumunijo do 3300, z Belgarsko do 750 in z Grčijo do 700.

Naša pogajanja z Nemčijo za sklenitev trgovinske pogodbe, ki se vrše v Berlinu, so po vseh nemških listov, pred zaključkom. Sklenjen bo provizorni dogovor, ker sedanjo pogodbo poteče v nekaj dneh. Kaže, da pogajanja mirno potekajo.

Klirinski dogovor med Jugoslavijo in Belgijo. Belgijski konzulat v Zagrebu objavlja, da bo te dni podpisan naknadni dogovor k sporazumu med Jugoslavijo in Belgijo z dne 7. julija lanskega leta glede kompenziranja trgovinskih dolgov med obema državama. Dogovor bo stopil v veljavo 4. marca.

Napisi na obratih obratovalnicah. Po razpisu uprave objavlja Zbornica za TOI v Ljubljani nastopna pojasnila: »Po členu 128, odstavek 1, obrtnega zakona se morajo obrtni lokali vidno in razločno označiti z napisi na vnanji strani v državnem jeziku. Napis mora vsebovati popolnoma rodbinsko (primke) in rojstno ime imetnika obrti. Prav to je veljalo po členu 44. obrtnega reda iz leta 1907, za vse obrtnike razen za one protokolirane trgovce, ki so po vpisu v sedmem registru smeli krajšati svoje rojstno ime v firmi. Le-tim protokoliranim trgovcem, ki so si pridobili obrtno pravico pred 9. marecem 1932, se dopušča, da smejo svoje trgovinske lokale označevati skladno s svoječasnim listom ali koncesijsko listino z okrajšavo rojstnega imena ustojevalje določilo člena 446, (1) obrtnega zakona. Za vse druge obrtnike, ki so si pred 9. marecem pridobili obrtno pravico, je že takrat veljal predpis, da morajo rabiti tudi polno rojstno ime v firmi. Novi obrtni zakon niti protokoliranim trgovcem, ki si šele po 9. marcu 1. 1932, pridobe pooblastilo ali dovolilo, ne dovoljuje okrajšave rojstnega imena. Napis mora biti po velikosti črk označen tako, da ne morejo nastati zmoti. To velja zlasti tudi za družbe, katere označbe ne sme rabiti njihve, če dejanski ni družba ali kolikor tega zakon ne dovoljuje. V napisu se smejo poleg označnega postavljati tudi druge neosebne označbe ali pristavki. Označba stroke ni obvezno predpisana niti v členu 128, niti v členu 48, obrtnega zakona. Če pa se hoče označiti tudi stroka, mora biti napis v skladu z izdatnim pooblastilom ali dovolilom. Gostilniške obrti se morajo označiti z nazivi po členu 76, obrtnega zakona, točka 1, 2. in 5. vendar pa velja za one obratovalnice, ki so obstojale že pred 9. marecem 1. 1932, ugodnost točke 448, obrtnega zakona, dokler se uradno ne predpiše rok, omenjen v 2. odstavku tega določila. Ko izda ministrstvo odredbo po členu 128, odstavek 7, obrtnega zakona, bo tudi označba stroke v obrtnih napisih obvezna. Banska uprava je prepustila določitev roka za izvedbo točke 128, obrtnega zakona prvostopnim oblastvom.

40urni delovni teden. Novosadska Delavska zbornica je sklenila na dan 5. marca zborovanje strokovnih organizacij dunavske banovine. Na zboru se bo med drugim razpravljalo o vprašanjih 40urnega delovnega tedna in delavskega zavarovanja.

Enodnevni kletarski tečaj bo na bano-vinske kmetijske šoli na Grnu pri Novem mestu v četrtki 9. marca. Tečaj se bo pričel ob 8. zjutraj. Dopoldne bodo v veliki učilnici teoretična predavanja o pretakanju in zvepljanju vina in o vinskih boleznih in napakah, popoldne pa bo teoretičen pouk, praktično ponazorjen z deli v šolski kleti. Na istem zavodu bo v četrtki 16. marca sadjarški tečaj, na katerem se bodo obravnavala najvažnejša pomladanska dela (saditev sadnega drevoja, obrezovanje, precepeljevanje, poniljevanje in škropljenje sadnega drevoja). Tečaj se prične ob 8. zjutraj. — Priporočamo kmetovalcem, gostilničarjem in drugim znanimcem, da se obah tečajev udeležijo v čim večjem številu.

Vinska razstava s sejmom v Ljutomeru. Za posetnike vinske razstave in sejma v Ljutomeru 7. in 8. marca je dovoljena vozna olajšava do polovice navadne potniške tarife. Olajšava bo veljala od 5. do 10. marca. Osebe, ki potujejo na vinsko razstavo, kupijo na odhodni postaji vozni listek, ki ga pa

ne oddajo na odhodni postaji v Ljutomeru, marveč ga obdržijo in porabijo za brezplačno vožnjo nazaj. Na razstavi si morajo preskrbeti potrdilo, da so se vinske razstave udeležili. Za cenena prenočišča je preskrbljeno. Vinogradniki, ki svojih vin za razstavo še niso prijavili, naj to nemudoma storo, ker prepozno prijavljena vina ne morejo priti v katalog. Kdor nima primernih steklenic, jih dobi pri mestni občini v Ljutomeru, kjer se bodo sprejemali tudi vinski vzorci, ki se morajo poslati najpozneje do 3. marca. Ker je s polovico vožnje obisk razstave zelo olajšan, osobito onim, ki potujejo oddaleč, je pričakovati obilne udeležbe.

27. februarja

Na ljubljanski borzi so danes devizni tečaj razen Curiha malo poskočili. Avstrijski šiling se je zaključil v privatnem kliringu po 9.25 Din.

Na elektnem tržišču zagrebške borze je biva Vojna škoda brez prometa. Notirala je le blago po 200. Tudi v drugih državnih in zasebnih vrednotah ni bilo zaključkov.

Devize.

Ljubljana. Amsterdam 2302.50 — 2314.26, Devize: Amsterdam 2302.90 — 2314.26, Berlín 1360.14 — 1370.94, Bruselj 799.95 — 803.90, Curih 1108.35 — 1113.85, London 193.80 — 195.40, Newyork ček 5673.53 — 5701.79, Pariz 224.60 — 225.72, Praga 169.01 — 169.87, Trst 291.01 — 293.41.

Zagreb. Amsterdam 2302.50 — 2314.26, Dunaj 922.50 — 932.50 (925.99), Berlín 1360.14 do 1370.94, Bruselj 799.95 — 803.90, London 193.80 — 195.40, Milan 291.01 — 292.41, Newyork kabel 5695.53 — 5723.79, ček 5673.53 do 5701.79, Pariz 224.60 — 225.72, Praga 169.01 do 169.87, Curih 1108.35 — 1113.85.

Curih. Pariz 20.26, London 17.51, Newyork 515.50, Bruselj 72.10, Milan 26.28, Madrid 42.60, Amsterdam 207.70, Berlín 122.80, Dunaj 72.0450 (58.30), Sofija 3.74, Praga 15.24, Varšava 57.70, Atene 2.90, Bukarešta 3.99.

Elektri

Ljubljana. Vojna škoda 200 — 205, 7% investicijsko 44 — 46, 8% Blair 38 — 40, 7% Blair 36 — 27, Trbovlje 145 — 150.

Zagreb. Državne vrednote: Vojna škoda za kaso in marc-april 200 blago, 7% investicijsko 44 — 47, 4% agrarne 23 — 25, 50, 7% Blair 36 — 37, 8% Blair 38.50 — 40, 7% posojlo Drž. hipotekarne banke 44 blago, 6% bežične 30 do 32.50; industrijske vrednote: Impex 50 denar, Isis 8 denar, Dubrovčaka 110 blago, Sečerana Osijek 145 — 160; bančne vrednote: Narodna 3800 — 4300, Privilegirana agrarna 225 — 230.

Bograd. Vojna škoda prompna zaključka 200 in 199, 7% investicijske zaključek 45.25, 4% agrarne zaključek 24.75, 6% bežične zaključka 32 in 31.25, 8% Blair 39 blago, Narodna 3350 blago, Privilegirana agrarna zaključek 230.

Blagovna tržišča

LFS

+Ljubljanska borza (27. t. m.). Tendence za les dalje mlačna. Zaključeni so bili 1 vagon tramov in 4 vagoni bukovih lesotvorov.

ZITO

+Ljubljanska borza (27. t. m.). Tendence za žito dalje čvrsta. Nadjelo se: Pšenica (mlevska vozina slovenska postaja, plačilo 30 dni): baška 76 kg 290 — 292.50; baška, 72 kg 297.50 — 300; turščica (mlev, voz, slov postaja, plačilo 30 dni): času primerno suha, prompna 122.50 — 125; za februar 127.50 — 130; moka (mlevska vozina, slovenska postaja, plačilo 30 dni): baška, 50: 450 — 455; banatska, 50: 460 do 465.

+Novosadska blagovna borza (27. t. m.). Tendence neizpremenjena. Promet 28 vagonov. Pšenica: baška, okolica Novi Sad, srednje gornjebaška, baška potiska, sremenska 230 do 232.50; baška, okolica Sombor, gornjebanatska 227.50 — 230. Ječmen: baški in sremški 61.65 kg 110 — 115; pomladni, 66/67 kg 117.50 do 122.50. Turščica: baška in sremeka, garantinarna, 66 — 68; baška, za mare, april, maj 70 — 72.50; banatska, garantirana, 64 — 66. Oves: baški in srem, 98 — 102. Moka: baška, banatska, 50: in 50: 330 — 375; 52: 340 do 355; 53: 330 — 335; 54: 295 — 305; 57: 290 do 210; 8: 90 — 95. Otrobi: baški in sremški 67.50 — 70; banatski

Iz življenja in sveta

Na meji „neba“

Zalezovanje tihotapev na nemško-avstrijski meji v 3000 m visokih grebenih Zugspitze. Meja gre po sredi med obema stražnikoma.

Mihael de Montaigne

Danes je potoval 400 let, od kar se je rodil Mihael de Montaigne, eden najbolj znanih francoskih filozofov. Studiral je pravo in je bil več let parlamentarni svetnik v Bordeauxu. Bil je v časih hugenotskih vojn. To in njegovo prirojenost nagajanje k samoti mu nista mogla vzbujati posebnih simpatij do javnega delovanja. Tako se je l. 1570., po svoji poroki, precej odtegnil svetu in šel v svoj grad, kjer se je posvetil pisateljevanju. Do tega je prišel po smrti svojega prijatelja Etiennea de

la Boétie, ki mu je poveril izlajanje svoje literarne ostaline. Tega prijatelja se Montaigne najpogosteje spominja v svoji razpravi »O prijateljstvu«.

Ta razprava je med najbolj karakterističnimi njegovimi spisi. V njej je našel lepe besede o prijateljstvu, zmernosti, moralu, vse to v ljubeznivem slogu — a brez karakteristične francoske duhovitosti in strastvenosti. Montaigne govori ni bil nobena revolucionarna duša, ki bi ostavljala v človeku trajen vtis. Učil se je pri antiki, od katere je prevzel svoj stoicizem in skepticizem. Njena dionizična narava pa mu je ostala tuja. Širokost njegovega sloga, ki ga polni s citati, ga dela modernemu čitatelju brez okrajšave precej neužitnega. Tako se ga spominjamo danes pač samo še kot zgodovinske veličine.

Atentator v ječi

Zangara, italijanski atentator na Roosevelta, med zasliševanjem o zločinu.

Letališče gor!

Na Rooseveltpolju pri New Yorku je te dni nastal ogenj. Zgorela so tri letala in več lop. Škoda je znatna.

Smrt v kinematografski peči

Tudi Madžari imajo svojega Kúrtena

Približno pred mesecem dni je izginila v Szegedinu 16letna prostitutka Ilona Totova. Nihče ni vedel, kam je šla in kje je končala, kajti zmanjkala je tako nenadoma, da niso utegnili niti sumiti, kam bi se bila izgubila. Šele te dni so prišli stvari na sled. Neka sestanovalka Totove je srečala na cesti kinematografskega kurjača Kolomana Balinta, oženjenega dedca in očeta dveh otrok. Balint je povabil sestanovalko Totovo k sebi in tam je ženska s strahom in grozo odkrila nekaj kosov obleke Totove, kar je takoj naznanila policiji.

Preiskava pri Balintu je imela nepričakovane uspehe. V peči kinematografskega podjetja, kjer je opravljal Balint službo, so našli zgorele kosti človeškega telesa. Koloman Balint, proti kateremu se je nabralo polagoma mnogo obtožb, je priznal, da je naposled priznal krivdo. Dejal je najprej, da je Totovo ubil. Ob jutranjem svitu je jo pozval, naj se odpravi iz njegovega stanovanja. Tudi se je Totova uprla, zaradi česar jo je prijel za grlo ter jo zadavil, nato pa s kuhinjskim nožem razkosal njeno truplo in ga sežgal v peči za centralno kurjavo.

Pri poznejšem zasliševanju pa je zločinec spremenil izpoved. Dejal je, da sta z Ilono Totovo obhajala njen rojstni dan z vinom in gostijo. Totova se je pri tem tako napila, da je postala igračka v kurjačevih oblastih. Zločinski kurjač je nato vrnil Totovo živo v peč, kjer je zgorela. Komisija, ki si je ogledala peč v kinematografu, je potrdila, da je kaj takega popolnoma mogoče.

Koloman Balint je imel velik krog znancev in se je z njimi često shajal. Nekateri so po obiskih pri njem izginili. Zdaj poizveduje policija natančno o dekletih, ki so

jih videli v Balintovi družbi in se poslej niso več vrnile med ljudi. Domnevajo namreč, da so v Balintovi osebi odkrili madžarskega Kúrtena.

Dortmundska vampirja

Schulte in Scheer, ustrahovalca dortmundskega prebivalstva, sta prišla pravici v roke.

ANEKDOTA

»Pri mojem zadnjem potovanju po Afriki se mi je zgodilo, da mi je v najhujšem diru zletel komar v oči, izgubil sem oblast nad svojim avtom in sem zavozil z največjo brzino v neko drevo...«

»Strašno! Voz se je gotovo ves raztrgal, škil?!«

»Nikakor ne! Drevo je bilo namreč gumijevo drevo.«

Vsak dan ena

»Dragi Rudi — čas je, da si daš ostriči lase.«

Mandžurija — zlata jama

Japonski industriji se odpira velika bodočnost

Dr. Gjinjo Kuraiši, profesor cesarske univerze v Kiotu se je nedavno vrnil s poizvedovalne odprave v Mandžuriji, katero je prepotoval v raziskovne svrhe in je izjavil, da je njegov štab inženjerjev, dodeljen japonski vojski, raziskal deželo ter prišel do dragocenih geoloških in tehniških odkritij. Mandžurija je zlata dežela. Po sodbi ekspedicije dr. Kuraišija leži v tej zemlji približno 3800 ton zlata, kar odgovarja vrednosti dveh in pol milijard dolarjev. Najbogatejši so predeli ob rekah Amar in Sungari. Treba je samo začeti s kopanjem, pa se bo okupacija Mandžurije izplačala in donosala visoke obresti.

Profesor predlaga, naj sestavi vlada kader inženjerjev, broječ kakih 200 mož. Ti naj gredo v Mandžurijo kot pionirji teh-

nike. Za kopače pa naj izberejo med rudarji per sto najbolj izkušenih mož. Po vsej priliki bodo vzeli slednje iz vrst vojakov, kajti vlada hoče imeti zanesljive elemente in te bo najbolje dobila v discipliniranem moštvu okupacijskih čet.

Za prevoz zlata bodo Japonci preskrbeli letala. Normalne prometne razmere v Mandžuriji so namreč takšne, da se ne izplača govoriti o njih. Tudi promet po železnici je nesiguren. Prof. Kuraiši je poleg ležišč zlata odkril tudi najdišča drugih rud. V Pentšifu, Tentaju in v drugih krajih je izvedel ležišča srebra, cinka in svineca. Tudi te zaklade bo zažela japonska industrija polegoma izkoriščati in z njimi polniti žepne baronov in drugih japonskih magnatov.

Hirtenberška senca

Inž. dr. Seefehlner

dosedanji generalni ravnatelj avstrijskih železnic je bil odstavljen zaradi tega, ker je hotel instradirati italijansko orožje iz Hirtenberga na Madžarsko namestu v Italijo.

Kdaj je največ rojstev

Po neki statistiki dunajskega magistrata se je lansko in predlansko leto rodilo več nego polovica otrok med 23. uro in 11. predpoldne. Največje število rojstev leži v nočnih urah od 23. do 3. zjutraj.

Dvojčka z dvema očetoma

V Budimpešti je rodila neka devetnajstletna zasebna uradnica dvojčke. Po porodu je vložila dve tožbi za priznanje ahenov. V prvi tožbi zahteva vzdrževalnino od nekega ciganskega primasa, v drugi pa od nekega uradnika. Glede dvojčkov pravi, da sta pač prišla istočasno na svet, da je pa prvi črn kakor vran in v vsem podobne ciganskemu primasu, dočim je drugi plavalas in sivook kakor uradnik, ki ga smatra mlada mati za pravega otrokovega očeta.

Dekle postalo fant

Na budimpeštanski kirurški kliniki so izvedli zdravniški nenavadno operacijo. Operirali so neko 16letno dekle iz Banske Bistrice na Slovaškem. To dekle je že od rojstva kazalo znake hermafroditizma. Po operaciji se je operiranka spremenila v fanta. Pred operacijo je bilo dekle krasna miadenka in je imela na razpologo več snubcev.

Poln želodec, neredna vrenja v debelim črevesu, odebelosti jeter, zastajanje žolča, bodljaje, tesnoba v prsih, močno srčno utripanje odpravi naravna

»Franz Josefov« grenčica in zmanjša naval krvi na možgane, oči, pljuča in srce. Zdravniška mnenja navajajo uprav presenetljive rezultate, ki so jih dosegli pri ljudeh, ki morajo mnogo sedeti, s »Franz Josefov« vodo. »Franz Josefov« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijskih trgovinah.

Marička Mejačeva je ležala že drugi dan. Bog pomagaj! Vlegla se je za celih dvanaest tednov pregodaj.

Vrečo moke je Mejač pripeljal iz mlina. Marička jo je snela s samca in jo — sirota — tako — na pleših oprtvo nosila po strmih stopnicah na kaščo. Poldrugi mernik. In se ji je na poti, po ta stembilo pred očmi. Noge so ji zakleale in se zmotala. V križu jo je zbudilo s svežnjem šivank, zavrtelo se ji je v glavi v nenadni slabosti. — Vreča se je spoznala. Za njo je omahnila Marička. Pod stopnicami je omedlela in ko si je opomogla, jo je vreča s strašno pezo pritiskala čez život. Na njen krik je priletela sosedka, vzdignila žakeč z dekleta in Maričko nalik težki culi odvedla v izbo in zložila v posteljo.

Škofljančeva Anca, vaška modra žena, se je dva dni vrtela in sukala okrog nje, po sobi in kuhinji. Vrela kamelice, grela krpe in opeke — nič ni pomagalo. Prišel je zdravnik. Preiskal je bolnico, obrisal očala in stresel s svojo glavo.

»Sprejeto! Mrtev porod.« Dal je Marički na vodi nekakšnega prahu, odprl torbo s svojim orodjem, zavilal rokave in si v skledi tople vode skrbno opral roke.

Dalje? Dalje se Marička ni spominjala ničesar več. Kakor iz črne večnosti je odprla svetišče težke trepalnice, vsa šibka in na smrt utrujena je jela s širokimi zenicami bloditi po sobi in vprašujoče tipati okrog sebe po postelji s prosojnimi prsti. Oblošana Križanka ji je povedala, da je bil fantiček. »Ali ga je Bog poklical k sebi,« je dostavila v zadregi.

Marička se je nemo zabujala v strop,

s težavo premaknila glavo in vprašala medlo:

»Oče? Kje so oče?«

Škofljanca si je odvezovala umazani predpasnik: »K Andreju je odšel. Menda ni vino —« je rekla in skrivaj pomeljknila Križanko. Okrvavljeno krpo je vrgla v kot za posteljo in končnico in Marički naravnala blazino.

»Pst!« je pritisnil zdravnik kazalec na usta in smehljaje pogledal Maričko. »Mene poslušajte in ubogajte!« je dejal. »Vse bo z božjo pomočjo dobro. Vse se bo popravilo, Marička. Ali zaspati mi ne smete — to veste tudi vi. Škofljančeva mati — mirni bodite in za sedaj ne govorite preveč!« Škofljanke je nekaj šepetaje zabijeval in naročeval. »Se pridem nocoj in tui tudi,« je rekel Marički, pogladil jo z mehko dlanjo po obrazu, popravil si zlato obrobljena očala in se poslovil.

Jesenska noč je kraljevala nad vasjo. Noč v neskončnost visoka — v nezimernost široka. Z jasnimi zvezdami posuta. Z utripajočim pasom rimske ceste prepasana. Iz škedenjev, parn in svisel je žarelo seno. S tepke pod Maričkinim oknom se je vrtinčilo v ohlajenih sapicah porjavelo listje.

Marička se je v kambrni naslonila na oknico. Brnotov Francelj se je z vrtni strani nakomolčil med zadnja dva nageljčka, viseča v noč.

»Raiše bi videla, kaj ne, Marička, da sploh nisem prišel. No, saj je tako zadnjikrat nocoj. Jutri zarana pojdem —«

»Francelj!«

»Mati in Micika, sestra, sta mi povedali popotnico. Težka bo, sta rekli. Res —« je govoril fant — »lahka mi

Ampak vs — bi bilo, kakor je red, samo da mi ni pri srcu tako neizrečeno klaverno. — Zato sem prišel.«

»Zakaj se je vse to moralo napraviti takole —« je ihtela Marička in brisala solze v rokave.

»Kaj se bova pritoževala, Marička, in komu? Zastonj je. Bog je visoko in se ne zmeni več za naju. Menda res tudi on včasih zadrembe in ne vidi vsega. Dal je samo, da se je naklepičilo, kakor se je — in — konec —«

»Če bi se dalo popraviti, Francelj, ne več, kaj vsega ne bi žrtvovala —«

»Kako so me žrili! Vsi po vrsti! Od domačih do fantinov in deklin in čeljustavih bab na vasi. Do kosti so me obrali. Bolelo je na ležišču in na delu, da sem z zobmi škripal. Kolikokrat mi je bilo, da bi bil za eno samo krivo besedo, za en sam pogled, ki me je osmodil izpod natuljenega klobuka, z nožem v rebra ali z ročico po glavi takega človeka, pa če bi me potlej za to potegnili na vešala. Ohi! To je minilo. Umaknem se. Ono drugo — Marička — odnesem se s seboj. Mogoče bom v svetu zatrl in zakopal to gadjo zalego, ki me mrcvari in pika v prsih. Kje v Šumahu, koder bom drvaril, ali pa pod zemljo v rudnikih. Doma nisem mogel niti z rokami v poslu, niti s pijačo v oštariji —«

Marička je z rokami zabrodila v Franceljeve lase in zaprosila: »Kaj mi boš odustil, Francelj, revež ubogi? Boš mogel kdaj? Keno je spoznanje.«

»Če bi ti ne bil odustil že zdavnaj, Marička, misli, da bi te bil klical nocoj? Če ni bil ta tvoj — tvoj greh — moja zasluga, tudi tvoja krivica ni bil. Onega pa —« Francelj se je zablskalo v oči in dlani so stisnile lonček z

rožmarinom na oknu, da je zapokalo v členkih in je ilovnata posoda žalostno zahrščala — z njim, ki je bil vsega — vsega kriv, sem se naravnal do dobrega!«

»Francelj — Za božjo voljo!«

»Kosti sem mu prerušal po vseh božjih in zverinskih zapovedih. Tudi okopal sem ga v Strženu. Še dokler si ležala. Kjerkoli je dana in kjerkoli bo utri — mrčes ostudni — tako kmalu mu ne bo udarilo v pamet, da bi spet s katero začel in storil ono, kar je s teboj. Nisem se mu skrivaj. Čakal sem ga in dočkal. S poštenim in odkritim obrazom. Brez slepomišenja in brez sleherne zahrbtnosti. In še na srce sem mu položil, naj me toži. Štebinov Janez je bil priča. Fantin se je krohotal, da so rebra škledetala v njem od zadovoljstva.«

Marička si je potegnila fantovo glavo na prsi, da so mu razgreta lica topla občutila ves drget in utripanje mladega telesa. Kakor Marija Magdalena pa je s solzami močila in brisala s prtičem dveh črnih kit.

»Francelj — Francelj — Bog mi bo di milostljiv —«

»Vse sem ti povedal, Marička,« je govoril Brnotov. »Samo nekaj še —«

Z obema rokama ji je privzdignil glavo, da so se zvezde utrinjale v očeh in solzah, in se ji je možato zagledal v obraz. »Grem! Prebodel bom — Moram! — Od mladih nog si bila moje dekle — Moja Marička — Se si! In ostala boš! Nisva še stara. Par let se bo brez koristi pogreznilo za naju oba — Vrnil se bom — Pozabilo se bo in zabrisalo na vasi — Če boš čakala — Marička — in boš pri volji — Takrat —«

»Francelj — Francelj —«

»Ne jokaj, Marička — Na sebe in zdravje pazi —« je dejal in težko nadaljeval: »En nageljček s tvojega okna vzamem s seboj — Druga s hrani ti — Zbogom, Marička —!«

Vzpel se je, jo objel in poljubil na mokre oči in usta. Utrgal si je klinček in vršič rožmarina in se spustil s kladci, ki je na njej stal. Pozdravil je z roko in izginil za oglom.

Marička je obvisela na oknu kakor ziomljen cvet. Bleda in bela v belih rokavcih. Besede ni bilo iz njenih ust. Samo pritaeno hropenje se je trgalo iz grla in prsti so grebli in rili po rožah na oknu.

Čes vas je šla noč. Jesenska noč. Široka in visoka. Z zvezdami posuta in z rimsko cesto prepasana. Pod lipo so prepevali fantinje:

»Kadar boš ti vandrat šel, pridil mi povedat, da ti bom pomagala punkeljček navezat —«

Mračnega popoldneva, ko so zunaj tulili in žvižgali zimski vetrovi kakor podivjani peklenščki, je Mejačev Urban umiral.

Zgrabilo ga je zavrato in nepričakovano, kakor nepričakovano in zavrato popade stekel pes.

V tork je iz Vreščaka vozil vino za Končanovega Andreica. Po subem in lepen je odšel z doma, na povratku ga je zasledila vijavica. Snežena vijavica. Z dežjem in soliko in burjo pomčana. Grudnov pek. Pretreslo in prepahtljalo ga je hujše od največje in najmočnejše vetrnice. Zledenel in okremenel se je opolnoči privlekel domov. Marička je spregledala konje, postavila jih v

